

ซีทีริต ! เจาะประเด็นข้อสอบ นักวิชาการจัดเก็บรายได้

ภาค ข ท้องถิ่น

ปรับปรุงล่าสุด 2562 ทีมงานวิชาการบ้านติวเตอร์อ่างทอง

- ✓ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ✓ พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ✓ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๐๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ✓ พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ✓ ความรู้เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน (ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๑)
- ✓ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)
- ✓ ความรู้เกี่ยวกับการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓)
- ✓ ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบฐานข้อมูลและบันทึกข้อมูลทะเบียนทรัพย์สินทั้งหมดที่อยู่ในข่ายชำระภาษีลงในข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- ✓ ความรู้เกี่ยวกับงานตาม “ลักษณะงานที่ปฏิบัติ” ของตำแหน่งที่สมัครสอบ

เรียบเรียงโดย

อ.ณัฐพร นนทปิตา นิตกร อปท. กระทรวงมหาดไทย

ฝ่ายวิชาการชมรมนิตกร อปท. แห่งประเทศไทย

อดีตเลขานุการกรมการปฏิรูปกฎหมาย (คปท.)

อ.ณัฐพร นนทปิตา นิตกร อปท. กระทรวงมหาดไทย

อดีตหัวหน้าส่วนการคลัง อปท. กระทรวงมหาดไทย

79 ม.2 ต.คลองชนาก
อ.วิเศษชัยชาญ
จ.อ่างทอง 14110

0952523909

ชุดบั้งลงบ้า

449.

เจาะประเด็นข้อสอบ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินพุทธศักราช 2475 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 1 พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ได้ให้ใช้ตั้งแต่เมื่อใด

- ก. 1 มกราคม พ.ศ. 2475
- ข. 1 เมษายน พ.ศ. 2475
- ค. 1 มิถุนายน พ.ศ. 2475
- ง. 1 ธันวาคม พ.ศ. 2475

เฉลย ข.

ชี้ทรค! มาตรา 2 ให้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2475

ข้อ 2 ข้อใดไม่ถูกต้องตามความหมาย “ที่ดิน” ตาม พ.ร.บ. นี้

- ก. ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์
- ข. พื้นที่ที่สามารถเข้าทำประโยชน์ได้
- ค. ทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้
- ง. ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ

เฉลย ค.

ชี้ทรค! มาตรา 5 “ที่ดิน” ให้กินความถึง ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ

ข้อ 3 ข้อใดถูกต้องตามความหมายของ “โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ตาม พ.ร.บ. นี้

- ก. ตึก บ้าน เรือน
- ข. โรง หรือ สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรืออาจเข้าใช้สอยได้
- ค. แพง
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ทรค! มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"ที่ดิน" ให้กินความถึง ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ

"โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ" ให้กินความถึงแพด้วย

"ราคาตลาด" หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินพร้อมทั้งสิ่งที่ทำเพิ่มเติมให้ดีขึ้นทั้งสิ้น (ถ้ามี) ซึ่งจะจำหน่ายได้ในขณะเวลาที่กำหนดราคาตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับประเมิน" หมายความว่า บุคคลผู้ฟังชำระค่าภาษี

"ปี" หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

"พนักงานเจ้าหน้าที่"* หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการทรัพย์สิน ประเมินภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

"พนักงานเก็บภาษี"* หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ รับชำระ รวมทั้งเร่งรัดให้ชำระภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

"รัฐมนตรี"* หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐวิสาหกิจ"* หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ข้อ 4 “ผู้รับการประเมิน” ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงบุคคลตามข้อใด

- ก. ประชาชนทั่วไป
- ข. บุคคลผู้ฟังคำชำระภาษี
- ค. เจ้าหน้าที่ผู้รับการประเมินภาษี
- ง. ผิดทุกข้อ

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น “ผู้รับประเมิน” หมายความว่า บุคคลผู้ฟังชำระค่าภาษี

ข้อ 5 “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง

- ก. ผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการทรัพย์สิน ประเมินภาษี
- ข. ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ รับชำระ
- ค. ผู้เร่งรัดให้ชำระภาษี
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 5 “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการทรัพย์สิน ประเมินภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 6 “ที่ดินที่ใช่ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” หมายถึง

- ก. ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ
- ข. บริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ
- ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 6 เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้แบ่งทรัพย์สินออกเป็น 2 ประเภท คือ

- (1) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ
- (2) ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

“ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ตามความหมายแห่งมาตรานี้ หมายความว่า ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

ข้อ 7 ใครมีอำนาจยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน ให้แก่รัฐวิสาหกิจสำหรับพื้นที่ที่เป็นบริเวณต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่ได้ใช้ประโยชน์โดยตรงของรัฐวิสาหกิจนั้น

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและสำนักนายกรัฐมนตรี

เฉลย ค.

ชี้ทริค! มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นรวมทั้งออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

ข้อ 8 ใครเป็นผู้รักษาการตาม พ.ร.บ. นี้

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและสำนักนายกรัฐมนตรี

เฉลย ค.

ชี้ทริค! มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นรวมทั้งออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

ข้อ 9 ใครเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานเก็บภาษี

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้ทริค! มาตรา 7 ทวิ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานเก็บภาษี

ข้อ 10 โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้น ให้ผู้รับการประเมินชำระภาษีปีละกี่ครั้ง ในอัตราเท่าใด

- ก. ปีละครั้ง ในอัตราร้อยละ 10.5 ของค่ารายปี
- ข. ปีละครั้ง ในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี
- ค. ปีละ 2 ครั้ง ในอัตราร้อยละ 10 ของค่ารายปี
- ง. ปีละ 2 ครั้ง ในอัตราร้อยละ 10.5 ของค่ารายปี

เฉลย ข.

ชี้ทริค! มาตรา 8 ให้ผู้รับการประเมินชำระภาษีปีละครั้ง ตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่ติดกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นในอัตราร้อยละ สิบสองครั้งของค่ารายปี

ข้อ 11 “คำรายปี” หมายความว่า

- ก. จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ
- ข. จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นเก็บได้เป็นค่าเช่าในปีหนึ่ง ๆ
- ค. จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าในปีหนึ่ง ๆ
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

เฉลย ก.

ชี้แจง: มาตรา 8* ให้ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามคำรายปีของทรัพย์สิน คือ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น นั้น ในอัตราร้อยละสิบสองครึ่งของคำรายปี เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “คำรายปี” หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่า ให้ถือว่าค่าเช่านั้นคือคำรายปี แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเช่านั้นมีจำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือเป็นกรณีที่ค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินคำรายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สินขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 12 กรณีที่ค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินการเอง ให้ใครมีอำนาจประเมินคำรายปี

- ก. พนักงานเจ้าหน้าที่
- ข. พนักงานเก็บภาษี
- ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

เฉลย ก.

ชี้แจง: ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินคำรายปีได้โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาดพื้นที่ ทำเล ที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 13 ข้อใดไม่ได้รับการยกเว้นเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

- ก. ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาล
- ข. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าอาศัยอยู่เอง
- ค. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เอง
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง: มาตรา 9 ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

- (1) พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน
- (2)* ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะและทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการการรถไฟโดยตรง
- (3) ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

- (4) ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
- (5) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคนเฝ้า ในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน
- (6)* โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เอง โดยมีได้ใช้เป็นที่เก็บสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

ข้อ 14 ทรัพย์สินใดที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

- ก. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่
- ข. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เอง
- ค. ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำการอันเป็นผลกำไรส่วนบุคคล
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 9(3) ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะ และ โรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

ข้อ 15 ถ้าเจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ ในการประเมินท่านให้ลดค่ารายปีอย่างไร

- ก. ลดลงเหลือ 1 ใน 2 ของค่ารายปีของทรัพย์สิน รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย
- ข. ลดลงเหลือ 1 ใน 3 ของค่ารายปีของทรัพย์สิน รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย
- ค. ลดลงเหลือ 2 ใน 3 ของค่ารายปีของทรัพย์สิน รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย
- ง. ลดลงเหลือ 2 ใน 4 ของค่ารายปีของทรัพย์สิน รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 13 ถ้าเจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ ในการประเมินท่านให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย

ข้อ 16 ภาษีโรงเรือนและที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน และสิ่งปลูกสร้าง กฎหมายกำหนดให้เสียในอัตราร้อยละเท่าใด

- ก. ร้อยละ 5
- ข. ร้อยละ 7
- ค. ร้อยละ 12
- ง. ร้อยละ 12.5

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 16 ค่าภาษีในภาค 2 นี้ ให้ผู้รับประเมินชำระปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ โดยอัตราร้อยละเจ็ดแห่งค่ารายปีนั้น ๆ "ค่ารายปี" ตามภาค 2 นี้ ท่านกำหนดว่าหนึ่งในยี่สิบแห่งราคาตลาดของทรัพย์สิน

ข้อ 17 “คำรายปี” ซึ่งใช้กับภาษีที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กฎหมายกำหนดไว้ในอัตราเท่าใด แห่งราคาตลาดของทรัพย์สิน

- ก. หนึ่งในห้า
- ข. หนึ่งในสิบ
- ค. หนึ่งในยี่สิบ
- ง. หนึ่งในยี่สิบห้า

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 16 คำภาษีในภาค 2 นี้ ให้ผู้รับประเมินชำระปีละครั้งตามคำรายปีของทรัพย์สิน คือที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ โดยอัตราร้อยละหนึ่งแห่งคำรายปีนั้น ๆ “คำรายปี” ตามภาค 2 นี้ ท่านกำหนดว่าหนึ่งในยี่สิบ แห่งราคาตลาดของทรัพย์สิน

ข้อ 18 ที่ดินดังต่อไปนี้ตามข้อใด ซึ่งกฎหมายแล้วถือว่าเป็นการยกเว้นที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ตามภาค 2 แห่งพระราชบัญญัตินี้

- ก. ที่ดินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ
- ข. ที่ดินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียว
- ค. สุสานสาธารณะ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 17 ที่ดินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

- (1) ที่ดินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ
- (2) ที่ดินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
- (3) ที่ดินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียว
- (4) สุสานสาธารณะ

ข้อ 19 ให้ผู้รับการประเมินยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่ภายในเดือนใด

ก. เดือนมกราคมของทุกปี	ข. เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
ค. เดือนธันวาคมของทุกปี	ง. เดือนสิงหาคมของทุกปี

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 19 ให้ผู้รับการประเมินยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี แต่ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วมีเหตุจำเป็นอันเกิดจากสาธารณภัยหรือเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้ โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเลื่อนกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามเห็นสมควร

ข้อ 20 การคำนวณ “ค่ารายปี” ให้ใช้หลักการคำนวณของปีใด

- ก. ปีปัจจุบัน
- ข. ปีที่ล่วงมาแล้ว
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 18 ค่ารายปีของปีที่ล่วงแล้วนั้น ท่านให้เป็นหลักสำหรับการคำนวณค่าภาษีซึ่งจะต้องเสียในปีต่อมา

ข้อ 21 ผู้เช่าหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินต้องตอบแบบสอบถามในแบบพิมพ์ดังกล่าวแล้วส่งคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกี่วันนับแต่วันที่รับหนังสือสอบถาม

- ก. 15 วัน
- ข. 25 วัน
- ค. 30 วัน
- ง. 60 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 19* ให้ผู้รับประเมินยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี แต่ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วมีเหตุจำเป็นอันเกิดจากสาธารณภัยหรือเหตุพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเลื่อนกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือสอบถามผู้เช่าหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินเพื่อให้ตอบข้อความตามแบบพิมพ์เช่นเดียวกันได้ และผู้เช่าหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินต้องตอบข้อสอบถามในแบบพิมพ์ดังกล่าว แล้วส่งคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือสอบถาม ในกรณีเช่นนี้ผู้เช่าหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินต้องอยู่ในบทบังคับและมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับประเมินเพียงเท่าที่เกี่ยวกับการสอบถามข้อความ

ข้อ 22 ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับผู้เช่า หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินกรอรายการในแบบพิมพ์

- ก. กรอรายการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน
- ข. รับรองความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว
- ค. ลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อของตนกำกับไว้
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 20 ให้ผู้รับการประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินกรอรายการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน และลายมือชื่อกำกับไว้ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

ข้อ 23 การส่งแบบพิมพ์ตามมาตรา 20 วรรคหนึ่ง สามารถกระทำอย่างไร

- ก. นำไปส่งด้วยตนเอง
- ข. มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน
- ค. ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง: มาตรา 20* ให้ผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบทรัพย์สินกรอกรายการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อของตนกำกับไว้ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่การส่งแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่ง จะนำไปส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันยื่นแบบพิมพ์

ข้อ 24 กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับประเมินแสดงรายการเพิ่มเติม พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจออกหมายเรียกเมื่อได้รับคำตอบจากผู้ประเมินภายในกี่วัน

- ก. 7 วัน
- ข. 10 วัน
- ค. 15 วัน
- ง. 30 วัน

เฉลย ง.

ชี้แจง: มาตรา 22 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีได้รับคำตอบจากผู้รับการประเมินภายในสามสิบวัน หรือได้รับคำตอบอันไม่เพียงพอใช้ทำน ให้มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับการประเมินมา ณ สถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นำพยานหลักฐานในเรื่องอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ มาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น กับให้มีอำนาจซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น

ข้อ 25 เพื่อประโยชน์ในการประเมิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจตราทรัพย์สินได้ด้วยตนเองต่อหน้าผู้รับการประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบ ในการนี้ ผู้รับการประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบครองต้องได้รับแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบอย่างไรก่อนตรวจ

- ก. ไม่ต่ำกว่า 10 ชั่วโมง
- ข. ไม่ต่ำกว่า 24 ชั่วโมง
- ค. ไม่ต่ำกว่า 48 ชั่วโมง
- ง. ไม่ต่ำกว่า 50 ชั่วโมง

เฉลย ค.

ชี้แจง: มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการประเมิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราทรัพย์สินได้ด้วยตนเองต่อหน้าผู้รับการประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบ หรือผู้แทน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก และเมื่อผู้รับการประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบได้รับคำขอร้องแล้ว ก็จะต้องให้ความสะดวกสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจตรานั้น ในการนี้ผู้รับการประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครอบจะต้องได้รับแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบไม่ต่ำกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง

ข้อ 26 เมื่อได้ไต่สวนตรวจตราแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนดอะไร

- ก. ประเภทแห่งทรัพย์สินตามมาตรา 6
- ข. ค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน
- ค. ค่าภาษีที่จะต้องเสีย
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง: มาตรา 24 เมื่อได้ไต่สวนตรวจตราแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนด

(ก) ประเภทแห่งทรัพย์สินตามมาตรา 6

(ข) ค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน

(ค) ค่าภาษีที่จะต้องเสีย

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งรายการตามที่ได้กำหนดไว้ขึ้นไปยังพนักงานเก็บภาษี ให้พนักงานเก็บภาษีแจ้งรายการประเมินไปให้ผู้รับประเมินทรัพย์สินในท้องที่ของตนทราบโดยมิชักช้า

ข้อ 27 กรณีผู้รับการประเมินไม่ยื่นแบบพิมพ์แสดงรายการเมื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบย้อนหลังได้ไม่เกินกี่ปี

ก. 5 ปี

ข. 10 ปี

ค. 15 ปี

ง. 20 ปี

เฉลย ข.

ชี้แจง: มาตรา 24 ทวิ ผู้รับการประเมินผู้ใดไม่ยื่นแบบพิมพ์แสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา 19 หรือยื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่บริบูรณ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินและให้มีการแจ้งการประเมินย้อนหลังให้ผู้รับการประเมินภาษีเสียภาษีตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินได้

การประเมินตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ภายในการกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีไม่ยื่นแบบพิมพ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 24 ย้อนหลังได้ไม่เกินสิบปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นแบบพิมพ์ตามมาตรา 19

(2) ในกรณียื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 24 ย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปี แต่วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นแบบพิมพ์ตามมาตรา 19

ข้อ 28 กรณีผู้รับการประเมินไม่ยื่นแบบพิมพ์แสดงรายการเมื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบย้อนหลังได้ไม่เกินกี่ปี

ก. 5 ปี

ข. 10 ปี

ค. 15 ปี

ง. 20 ปี

เฉลย ก.

ชี้แจง: มาตรา 24 ทวิ (2) ตามข้อ 25

ข้อ 29 ผู้รับการประเมินไม่พอใจการประเมินไซ้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่อใคร

ก. อธิบดีกรมสรรพากร

ข. สมุหเทศาภิบาล

ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.

เฉลย ง.

ชี้แจง: มาตรา 25 ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินไซ้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้อำนาจไว้

ข้อ 30 กรณีผู้รับการประเมินไม่พอใจการประเมิน จะยื่นคำร้องเพื่อให้พิจารณาการประเมินใหม่ภายในกี่วัน นับแต่ได้รับแจ้งการประเมิน

- ก. 7 วัน
- ข. 15 วัน
- ค. 30 วัน
- ง. 60 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 26 คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้วให้ส่งต่อกรมการอำเภอในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับความตามมาตรา 24 นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล แล้วแต่กรณี

ข้อ 31 คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนแบบพิมพ์ซึ่งใครเป็นผู้จ่าย

- ก. กรมการปกครอง
- ข. กรมการอำเภอ
- ค. กรมสรรพากร
- ง. สมุหเทศาภิบาล

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 26 คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย

ข้อ 32 ถ้าผู้รับการประเมินไม่พอใจในการประเมินและยื่นคำร้องเพื่อขอให้พิจารณาการประเมินนั้นใหม่เกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จะมีผลตามข้อใด

- ก. หมคติทิตที่จะให้พิจารณาการประเมินใหม่
- ข. จำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นย่อมเป็นจำนวนเด็ดขาด
- ค. ห้ามไม่ให้คัดค้านสู่ศาล เว้นแต่ปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมติทิตนั้น
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 27 ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ในมาตราก่อนทำนให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่หมติทิตที่จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นดังนี้ ห้ามไม่ให้คัดค้านสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมติทิตนั้น

ข้อ 33 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรได้รับคำร้องให้พิจารณาการประเมินนั้นใหม่ ย่อมมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่ากี่วัน

- ก. 7 วัน
- ข. 10 วัน
- ค. 20 วัน
- ง. 30 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง: มาตรา 28 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน

- ข้อ 34 หมายถึงที่แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นคำชี้ขาดของใคร
- ก. อธิบดีกรมการปกครอง
 - ข. อธิบดีกรมการอำเภอ
 - ค. อธิบดีกรมสรรพากร
 - ง. สมุหเทศาภิบาล

เฉลย ค.

ชี้แจง: มาตรา 30 คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้นให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมินตามคำชี้ขาดนั้น

- ข้อ 35 ถ้าผู้รับการประเมินไม่พอใจคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่า การประเมินนั้นไม่ถูกต้อง แต่ต้องทำภายในกี่วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความให้ทราบคำชี้ขาด
- ก. 15 วัน
 - ข. 20 วัน
 - ค. 30 วัน
 - ง. 45 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง: มาตรา 31 ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่า การประเมินนั้นไม่ถูกต้อง แต่ต้องทำภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความให้

- ข้อ 36 การขอยกเว้น ขอให้ปลดภาษี หรือขอลดค่าภาษีตามความในภาค 1 และภาค 2 นั้น ผู้รับประเมินต้องเขียนลงในแบบพิมพ์ที่ยื่นต่อใครทุก ๆ ปี
- ก. กรมการปกครอง
 - ข. กรมการอำเภอ
 - ค. กรมสรรพากร
 - ง. สมุหเทศาภิบาล

เฉลย ข.

ชี้แจง: มาตรา 33 การขอยกเว้น ขอให้ปลดภาษีหรือขอลดค่าภาษีตามความในภาค 1 และภาค 2 นั้น ผู้รับประเมินต้องเขียนลงในแบบพิมพ์ที่ยื่นต่อกรมการอำเภอทุก ๆ ปี พร้อมด้วยพยานหลักฐานที่จะสนับสนุน เพื่อว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสามารถสอบสวนให้แน่นอนโดยการไต่สวน หรือวิธีอื่นว่าคำร้องขอนั้นมีมูลดีและควรจะให้ยกเว้นหรือปลดหรือลดภาษีเพียงใดหรือไม่

ข้อ 37 การกำหนดค่าภาษี เศษครึ่งสตางค์ขึ้นไป ตามกฎหมายกำหนดอย่างไร

- ก. บัดทิ้ง
- ข. นับเป็นหนึ่งสตางค์
- ค. เก็บไว้รวมกับปีถัดไป
- ง. จ่ายตามที่เป็นจริง

เฉลย ข.

ชี้แจง: มาตรา 35 ในการกำหนดค่าภาษีนับ เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้บัดทิ้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไป ให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

ข้อ 38 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนาค่าภาษีไปชำระต่อพนักงานเก็บภาษีภายในกี่วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ณ ที่ใด

- ก. ภายใน 20 วัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตั้งอยู่
- ข. ภายใน 15 วัน ณ ที่ทำการอำเภอที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตั้งอยู่
- ค. ภายใน 30 วัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตั้งอยู่
- ง. ภายใน 60 วัน ณ ที่ทำการอำเภอโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่ตั้งอยู่

เฉลย ค.

ชี้แจง: มาตรา 38 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนาค่าภาษีไปชำระต่อพนักงานเก็บภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศล่วงหน้าไว้ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ 39 ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับการชำระภาษี และการส่งจ่าย

- ก. ชำระโดยชนาณัติ ตัวแลกเงินของธนาคาร หรือเช็คที่ธนาคารรับรองทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ
- ข. ชำระผ่านธนาคาร
- ค. วิธีการอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง: มาตรา 38* ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนาค่าภาษีไปชำระต่อพนักงานเก็บภาษี ณ สำนักงานเขตที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นตั้งอยู่ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร หรือสถานที่อื่นที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด ส่วนในเขตเทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ชำระต่อพนักงานเก็บภาษี ณ สำนักงานเทศบาลศาลาว่าการเมืองพัทยา สำนักงานสุขาภิบาล ที่ว่าการอำเภอที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรี ปลัดเมืองพัทยา ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นผู้กำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

การชำระภาษีจะชำระโดยการส่งชนาณัติ ตัวแลกเงินของธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรอง ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้โดยส่งจ่ายให้แก่กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นตั้งอยู่หรือโดยการชำระผ่านธนาคาร หรือโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดการชำระภาษีให้ถือว่าได้มีการชำระแล้ว ในวันที่พนักงานเก็บภาษีได้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงิน เว้นแต่กรณีการชำระภาษีตามวรรคสองให้ถือว่าวันส่งทางไปรษณีย์หรือวันชำระผ่านธนาคารเป็นวันชำระภาษี

ข้อ 40 การชำระค่าภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ สามารถผ่อนได้หรือไม่ ใครเป็นผู้กำหนด

- ก. ผ่อนไม่ได้
- ข. ผ่อนได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนด
- ค. ผ่อนได้ อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 38 ทวิ การชำระภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะกำหนดให้มีการผ่อนชำระได้

ข้อ 41 ค่าภาษีนั้น ท่านให้ใครเป็นผู้เสีย

- ก. เจ้าของโรงเรือนและที่ดิน
- ข. เจ้าของทรัพย์สิน
- ค. เจ้าของที่ดิน
- ง. เจ้าของสิ่งปลูกสร้าง

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 40 ค่าภาษีนั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสียแต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นของคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ต้องเสียค่าภาษีทั้งสิ้นในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภาษีท่านว่าการขายทรัพย์สินทอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา 44 ให้รวมขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

ข้อ 42 แต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นคนละเจ้าของ ใครเป็นผู้เสียภาษี

- ก. เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ
- ข. เจ้าของที่ดิน
- ค. ผู้ยื่นเสียภาษี
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 40 ค่าภาษีนั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสียแต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นของคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ต้องเสียค่าภาษีทั้งสิ้นในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภาษีท่านว่าการขายทรัพย์สินทอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา 44 ให้รวมขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

ข้อ 43 เงินค่าภาษีถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนดจะเรียกว่าอย่างไร

- ก. เงินค่าภาษีค้างชำระ
- ข. เงินเพิ่มที่ต้องชำระ
- ค. เงินค่าปรับที่ต้องชำระ
- ง. เงินค่าภาษีที่ต้องชำระ

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 42 ถ้าค่าภาษีมิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนดในหมวด 2 ไซ้ท่านว่าเงินค่าภาษีนั้นค้างชำระ

- ข้อ 44 ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวนเงินค่าภาษีที่ค้างชำระหรือที่มีได้ชำระภายในเวลาที่กำหนดใน หมวด 2
- ถ้าชำระไม่เกิน 1 เดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 ให้เพิ่มร้อยละ 2.5 แห่งค่าภาษีค้าง
 - ถ้าเกิน 1 เดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 38 ให้เพิ่มร้อยละ 2.5 แห่งค่าภาษีค้าง
 - ถ้าเกิน 2 เดือนแต่ไม่เกิน 3 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 7.5 แห่งค่าภาษีค้าง
 - ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 43 ถ้าเงินภาษีค้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวนขึ้นดังอัตราต่อไปนี้

- ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 38 ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภาษีค้าง
- ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่มร้อยละห้าแห่งค่าภาษีค้าง
- ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภาษีค้าง
- ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละสิบแห่งค่าภาษีค้าง

ข้อ 45 ถ้าภาษีค้างชำระเกิน 2 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน ให้เพิ่มอย่างไร

ก. เพิ่ม 2.5%	ข. เพิ่ม 5%
ค. เพิ่ม 7.5%	ง. เพิ่ม 10%

เฉลย ค.

ชี้แจง! ดูคำอธิบายตาม มาตรา 43

ข้อ 46 ถ้าภาษีค้างชำระเกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 4 เดือน ให้เพิ่มอย่างไร

ก. เพิ่ม 2.5%	ข. เพิ่ม 5%
ค. เพิ่ม 7.5%	ง. เพิ่ม 10%

เฉลย ง.

ชี้แจง! ดูคำอธิบายตาม มาตรา 43

ข้อ 47 การยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายใด

- ประมวลกฎหมายอาญา
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

เฉลย ง.

ชี้แจง! การยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยอนุโลม

ข้อ 48 ถ้ามีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ชำระภาษีค้างชำระและเงินเพิ่มภายในกี่เดือน ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้ยึดและอายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระค่าภาษี

- ก. 4 เดือน
- ข. 6 เดือน
- ค. 9 เดือน
- ง. 12 เดือน

เฉลย ก.

ชี้แจง: ถ้ามิได้มีการชำระภาษีและเงินเพิ่มภายในสี่เดือน ตามมาตรา 43 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภาษีเพื่อนำเงินมาชำระเป็นค่าภาษี

ข้อ 49 ถ้าภาษีค้างชำระอยู่ และมีการโอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นเจ้าของคนใหม่ อยากทราบว่าค่าภาษีค้างชำระนั้นบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

- ก. เจ้าของคนเก่า
- ข. เจ้าของคนใหม่
- ค. เจ้าของคนเก่าและคนใหม่เป็นลูกหนี้ร่วมกัน
- ง. ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลใดเป็นผู้เสียค่าโอนกรรมสิทธิ์

เฉลย ค.

ชี้แจง: มาตรา 45 ถ้าค่าภาษีค้างอยู่และยังมีได้ชำระขณะเมื่อทรัพย์สินได้โอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของเจ้าของใหม่โดยเหตุใด ๆ ก็ตาม ท่านว่าเจ้าของคนเก่าและคนใหม่เป็นลูกหนี้ค่าภาษีนี้นั้นร่วมกัน

ข้อ 50 ผู้ใดไม่ละเลยไม่แสดงข้อความตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 20 เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. ปรับไม่เกิน 100 บาท
- ข. ปรับไม่เกิน 200 บาท
- ค. ปรับไม่เกิน 300 บาท
- ง. ปรับไม่เกิน 500 บาท

เฉลย ข.

ชี้แจง: มาตรา 46 ผู้ใดละเลยไม่แสดงข้อความตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 20 เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ 51 ถ้าผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จหรือนาพยานหลักฐานเท็จมาแสดง ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ข. จำคุกไม่เกิน 5 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ค. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ง. จำคุกไม่เกิน 5 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 48 ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนาพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินตามที่ควรก็ดี

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง โดยอุบาย หรือโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่จะหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการคำนวณรายปีแห่งทรัพย์สินของตามที่ควรก็ดี

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาทถ้วน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 52 การยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินใช้แบบพิมพ์ใด

ก. ภ.ร.ด. 1

ข. ภ.ร.ด. 2

ค. ภ.ร.ด. 3

ง. ภ.ร.ด. 4

เฉลย ข.

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน

พุทธศักราช 2475

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทรงทราบทั่วกันว่าโดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมภาษีโรงเรือนและขยายออกไปถึงที่ดินด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน และที่ดิน พุทธศักราช 2475"

มาตรา 2* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2475*[ร.ก. 2475/-/51/20 เมษายน 2475]

มาตรา 3* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้เฉพาะแต่ในท้องที่ซึ่งได้ระบุไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ต่อไปเมื่อทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะใช้พระราชบัญญัตินี้ขยายออกไปในท้องที่ใด จะได้มีประกาศพระบรมราชโองการให้ขยายออกไปเป็นคราวๆ*[ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 209 กำหนดให้จังหวัดจันทบุรี ภาษีโรงเรือนและที่ดินสำหรับท้องที่นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาลเป็นรายได้ของจังหวัด]

มาตรา 4 นับตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป และภายในท้องที่ซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตราก่อน ให้ยกเลิกกฎหมายดังต่อไปนี้

1. ประกาศภาษีเรือโรงเรือนตึกแพ ปีมะเมีย โทศก จุลศักราช 1232
2. ประกาศแก้ไขข้อความในประกาศเก็บภาษีเรือ โรงเรือนตึกแพ ปีมะเมีย โทศก จุลศักราช 1232
3. ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมภาษีเรือ โรงเรือน พุทธศักราช 2474
4. ประกาศว่าด้วยการใช้ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมภาษีเรือ โรงเรือน พุทธศักราช 2474

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"ที่ดิน" ให้กินความถึง ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ

"โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น" ให้กินความถึงแพด้วย

"ราคาตลาด" หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินพร้อมทั้งสิ่งที่ทำเพิ่มเติมให้ดีขึ้นทั้งสิ้น (ถ้ามี) ซึ่งจะจำหน่ายได้ในขณะเวลาที่กำหนดราคาตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้รับประเมิน" หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

"ปี" หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการทรัพย์สิน ประเมินภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด [นิยามนี้ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

"พนักงานเก็บภาษี" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ รับชำระ รวมทั้งเร่งรัดให้ชำระภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด [นิยามนี้ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ [นิยามนี้ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

"กำหนด" [นิยามนี้ ยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ [นิยามนี้เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ

(ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534]

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้แบ่งทรัพย์สินออกเป็น 2 ประเภท คือ

- (1) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ
- (2) ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

"ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ" ตามความหมายแห่งมาตรานี้ หมายความว่า ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา 6 ทวิ* ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่รัฐวิสาหกิจสำหรับพื้นที่ที่เป็นบริเวณต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่ใช้ประโยชน์โดยตรงของรัฐวิสาหกิจนั้นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดได้*[มาตรา 6 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 7* ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่น รวมทั้งออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้*[มาตรา 7 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 7 ทวิ* เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล ปลัดเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา ประธานกรรมการสุขาภิบาลสำหรับในเขตสุขาภิบาล และผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานเก็บภาษี

*[มาตรา 7 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

ภาค 1

ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดิน ซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา 8* ให้ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น นั้น ในอัตราร้อยละสิบสองครึ่งของค่ารายปีเพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ "ค่ารายปี" หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เขาได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เขา ให้ถือว่าค่าเช่านั้นคือค่ารายปี แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเช่านั้นมีจำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เขาได้ หรือเป็นกรณีที่ค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สินขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

*[มาตรา 8 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 9 ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

- (1) พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน

(2)* ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะและทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการการรถไฟโดยตรง

(3) ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

(4) ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์

(5) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่นอกจากคนเฝ้า ในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน

(6)* โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เองโดยมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้*[ความใน (2) และ (6) ของมาตรา 9 แก้ไขและเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 10* โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เองหรือให้ผู้แทนอยู่เฝ้ารักษา และซึ่งมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบการอุตสาหกรรม ท่านให้งดเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้ตั้งแต่ พ.ศ. 2475 เป็นต้นไป*[มาตรา 10 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2475]

มาตรา 11 ถ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอนหรือทำลายโดยประการอื่น ท่านให้ลดยอดค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลายตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ทำขึ้น แต่ในเวลานั้นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้น ต้องเป็นที่ซึ่งยังใช้ไม่ได้ในกรณีนี้ถ้าไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้นท่านให้กำหนดค่าภาษีในเวลาที่ยกค่าข้างบนตามบทบัญญัติในภาค 2 แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 12 โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งทำขึ้นในระหว่างปีนั้น ท่านว่าให้เอาเวลาซึ่งโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้น ได้มีขึ้นและสำเร็จจนควรเข้าอยู่ได้แล้วเท่านั้นมาเป็นเกณฑ์คำนวณค่ารายปีถ้าในระหว่างปีไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีเฉพาะเวลานั้น ตามบทบัญญัติในภาค 2 แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 13 ถ้าเจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ ในการประเมินท่านให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของ ทรัพย์สินนั้นรวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย

มาตรา 14 เวลาซึ่งลดค่ารายปีตามภาคนี้ ท่านให้คำนวณแต่เดือนเต็ม

มาตรา 15 ในท้องที่ซึ่งได้จัดตั้งสุขาภิบาลแล้ว หรือจะตั้งขึ้นก็ดีท่านให้แบ่งผลประโยชน์จากภยานั้น ระหว่างสุขาภิบาล (สองส่วนในสาม)กับรัฐบาล (หนึ่งส่วนในสาม)ค่าใช้จ่ายในการเก็บภาษีทุกอย่าง ท่านให้รัฐบาลเป็นผู้เสีย

ภาค 2

ภาษีที่ดินซึ่งมีได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน
หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

มาตรา 16 คำภาษีในภาค 2 นี้ ให้ผู้รับประเมินชำระปีละครั้งตามคำรายปีของทรัพย์สิน คือที่ดินซึ่งมีได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ โดยอัตราร้อยละแห่งคำรายปีนั้น ๆ "คำรายปี" ตามภาค 2 นี้ ท่านกำหนดว่าหนึ่งในยี่สิบแห่งราคาตลาดของทรัพย์สิน

มาตรา 17 ที่ดินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

- (1) ที่ดินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ
- (2) ที่ดินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
- (3) ที่ดินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียว
- (4) สุสานสาธารณะ

ภาค 3

วิธีดำเนินการประเมินและจัดเก็บภาษี
ซึ่งกล่าวในภาค 1 และภาค 2

หมวด 1

การประเมิน

มาตรา 18 คำรายปีของปีที่ล่วงแล้วนั้น ท่านให้เป็นหลักสำหรับการคำนวณค่าภาษีซึ่งจะต้องเสียในปีต่อมา

มาตรา 19* ให้ผู้รับประเมินยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี แต่ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วมีเหตุจำเป็นอันเกิดจากสาธารณภัยหรือเหตุพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเลื่อนกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามที่เห็นสมควรในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่งหรือ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจมีหนังสือสอบถามผู้เช่าหรือผู้ครองทรัพย์สินเพื่อให้ตอบข้อความตามแบบพิมพ์เช่นเดียวกันได้ และผู้เช่าหรือผู้ครองทรัพย์สินต้องตอบข้อสอบถามในแบบพิมพ์ดังกล่าว แล้วส่งคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม ในกรณีเช่นนี้ผู้เช่าหรือผู้ครองทรัพย์สินต้องอยู่ในบังคับและมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับประเมินเพียงเท่าที่เกี่ยวกับการสอบถามข้อความ * [มาตรา 19 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 20* ให้ผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบทรัพย์สินกรอกราชการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตน ให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อของตนกำกับไว้ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่การส่งแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่ง จะนำไปส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันยื่นแบบพิมพ์

*[มาตรา 20 แก้ไข โดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 21 ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพิจารณาแบบใบแจ้งรายการนี้ และถ้าเห็นจำเป็นก็ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้รับประเมินแสดงรายการเพิ่มเติมละเอียดยิ่งขึ้น และถ้าจะเรียกให้นายพานหลักฐานมาสนับสนุนข้อความในรายการนั้นก็เรียกได้

มาตรา 22 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับคำตอบจากผู้รับประเมินภายในสิบวันหรือได้รับคำตอบอันไม่เพียงพอไซ้ ท่านให้มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับประเมินมา ณ สถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นายพานหลักฐานในเรื่องอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ มาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น กับให้มีอำนาจซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น

มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการประเมิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราทรัพย์สินได้ด้วยตนเองต่อหน้าผู้รับประเมิน ผู้เช่า

หรือผู้ครอบ หรือผู้แทน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก และเมื่อผู้รับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครอบได้รับคำขอร้องแล้ว ก็จะต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจตรานั้น ในการนี้ผู้รับประเมินผู้เช่าหรือผู้ครอบจะต้องได้รับความเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบไม่ต่ำกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก่อนตรวจ

มาตรา 24 เมื่อได้ไต่สวนตรวจตราแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนด

- (ก) ประเภทแห่งทรัพย์สินตามมาตรา 6
- (ข) ค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน
- (ค) ค่าภาษีที่จะต้องเสีย

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งรายการตามที่ได้กำหนดไว้นั้น ไปยังพนักงานเก็บภาษี ให้พนักงานเก็บภาษีแจ้งรายการประเมินไปให้ผู้รับประเมินทรัพย์สินในท้องที่ของตนทราบโดยมิชักช้า

มาตรา 24 ทวิ* ผู้รับประเมินผู้ใดไม่ยื่นแบบพิมพ์แสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา 19 หรือยื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินและให้มีการแจ้งการประเมินย้อนหลังให้ผู้รับประเมินเสียภาษีตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินได้การประเมินตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีไม่ยื่นแบบพิมพ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 24 ย้อนหลังได้ไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นแบบพิมพ์ตามมาตรา 19
- (2) ในกรณียื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 24 ย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นแบบพิมพ์ตามมาตรา 19 * [มาตรา 24 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 25 ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินไซ้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้อำนาจไว้เพื่อขอให้พิจารณาการประเมินนั้นใหม่ โดยวิธีการดังจะได้กล่าวต่อไป

มาตรา 26 คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้วให้ส่งต่อกรมการอำเภอในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งความตาม มาตรา 24 นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล แล้วแต่กรณี

มาตรา 27 ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาที่กำหนดไว้ในมาตราก่อนท่านให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่าหมดสิทธิที่จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้วันนั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นดังนี้ ห้ามไม่ให้ภาคคีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา 28 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา 29 ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือไม่ยอมให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่มาพยานหลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้มา ท่านว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้วันนั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด แต่ทั้งนี้ไม่ให้เป็นการปลดเปลื้องผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดชอบในการแจ้งความเท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา 30 คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้นให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมินตามคำชี้ขาดนั้น

มาตรา 31 ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะภาคคีไปสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ต้องทำภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบคำชี้ขาดถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชี้ขาดว่าผู้รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณาใหม่ตามมาตรา 29 ห้ามไม่ให้ภาคคีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

*ในกรณีที่ผู้รับประเมินซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจไม่พอใจในคำชี้ขาดตามวรรคหนึ่งเนื่องจากเห็นว่าจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้วันนั้น มีจำนวนที่สูงเกินสมควรให้รัฐวิสาหกิจนั้นมาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำชี้ขาดตาม

มาตรา 30 ในการนี้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจให้ลดหย่อนค่ารายปีให้แก่รัฐวิสาหกิจนั้น ได้ตามที่เห็นสมควร มติของคณะรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด*[ความในวรรคสามของมาตรา 31 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 32 เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่งไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้บัญชีการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา 33 การขอกยกเว้น ขอให้ปลดภาษีหรือลดค่าภาษีตามความในภาค 1 และภาค 2 นั้น ผู้รับประเมินต้องเขียนลงในแบบพิมพ์ที่ขึ้นต่อกรมการอำเภอทุก ๆ ปี พร้อมด้วยพยานหลักฐานที่จะสนับสนุน เพื่อว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสามารถสอบสวนให้แน่นอน โดยการไต่สวน หรือวิธีอื่นว่าคำร้องขอนั้นมีมูลดีและควรจะให้ยกเว้นหรือปลดหรือลดภาษีเพียงใดหรือไม่

มาตรา 34 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งยกคำขอกยกเว้นหรือคำขอให้ปลดภาษีหรือลดค่าภาษีก็ให้แจ้งคำชี้ขาดไปยังผู้รับประเมิน และผู้รับประเมินมีสิทธิเช่นเดียวกับในเรื่องที่ได้บ่งไว้ในหมวดนี้ที่ว่าด้วยการประเมิน

มาตรา 35 ในการกำหนดค่าภาษีนั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

มาตรา 36 หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซ้ จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักงานการค้ำของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมายถ้าหาตัวผู้รับมิได้และไม่มีบุคคลที่จะรับดังกล่าวข้างบนไซ้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่ที่เห็นได้ชัดที่ประตูบ้านผู้รับหรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

มาตรา 37 ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับหมายเรียกตัวตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมายเรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด 2

การเก็บภาษี

มาตรา 38* ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีค่าภาษีไปชำระต่อพนักงานเก็บภาษี ณ สำนักงานเขตที่โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นตั้งอยู่ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร หรือสถานที่อื่นที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด ส่วนในเขตเทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ชำระต่อพนักงานเก็บภาษี ณ สำนักงานเทศบาลศาลาว่าการเมืองพัทยา สำนักงานสุขาภิบาล ที่ว่าการอำเภอที่โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรี ปลัดเมืองพัทยา ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เป็นผู้กำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมินการชำระภาษีจะชำระโดยการส่งธนาคัด ตัวแลกเงินของธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรองทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้โดยส่งจ่ายให้แก่กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นนั้นตั้งอยู่หรือ โดยการชำระผ่านธนาคาร หรือ โดยวิธีอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดการชำระภาษีให้ถือว่าได้มีการชำระแล้ว ในวันที่พนักงานเก็บภาษีได้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงิน เว้นแต่กรณีการชำระภาษีตามวรรคสองให้ถือว่าวันส่งทางไปรษณีย์หรือวันชำระผ่านธนาคารเป็นวันชำระภาษี*[มาตรา 38 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 38 ทวิ* การชำระค่าภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนดให้มีการผ่อนชำระก็ได้วงเงินค่าภาษีที่จะมีสิทธิผ่อนชำระ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการผ่อนชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง*[มาตรา 38 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4)พ.ศ. 2534]

มาตรา 39 ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา 31 ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึงกำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้ตาม

มาตรา 38 นั้นได้สิ้นไปแล้ว หรือจะถึงกำหนดชำระระหว่างที่คดียังอยู่ในศาลถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้นภายในสามเดือนโดยไม่คิดค่าอย่างไร

มาตรา 40 ค่าภยานั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสียแต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นของ คณะเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ต้องเสียค่าภยทั้งสิ้นในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภยท่านว่าการขายทรัพย์สินทอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา 44 ให้รวมขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

มาตรา 41 ถ้าผู้รับประกันยื่นคำร้องและปรากฏว่าผู้รับประกันได้เสียหายเพราะทรัพย์สินว่างลงหรือทรัพย์สินชำรุดถึง จำเป็นต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะลดค่าภยลงตามส่วนที่เสียหาย หรือ ปลดค่าภยทั้งหมดก็ได้ถ้าผู้ร้อง ไม่พอใจ ท่านว่าจะร้องขอให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก็ได้ คำตัดสินของอธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ท่านว่าเป็นคำตัดสินเด็ดขาด

หมวด 3

ค่าภยที่ค้าง

มาตรา 42 ถ้าค่าภยมิได้ชำระภายในเวลาที่ได้กำหนดในหมวด 2 ไซ้รู้ ท่านว่าเงินค่าภยนั้นค้างชำระ

มาตรา 43 ถ้าเงินค่าภยค้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวนขึ้นดังอัตราต่อไปนี้

- (1) ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 38 ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภยที่ค้าง
- (2) ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่มร้อยละห้าแห่งค่าภยที่ค้าง
- (3) ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภยที่ค้าง
- (4) ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละสิบแห่งค่าภยที่ค้าง

มาตรา 44* ถ้ามิได้มีการชำระค่าภยและเงินเพิ่มภายในสี่เดือนตามมาตรา 43 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายเทศมนตรีปลัดเมืองพัทยา ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ ยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภยเพื่อนำเงินมาเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลสั่ง หรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด*[มาตรา 44 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534]

มาตรา 45 ถ้าค่าภยค้างอยู่และยังมีได้ชำระขณะเมื่อทรัพย์สินได้โอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของเจ้าของใหม่โดยเหตุใด ๆ ก็ตาม ท่านว่าเจ้าของคนเก่าและคนใหม่เป็นลูกหนี้ค่าภยนั้นร่วมกัน

ภาค 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 46 ผู้ใดละเลยไม่แสดงข้อความตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 20 เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 47 ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติมละเอียด ยี่งขึ้นเมื่อเรียกร้องไม่นำพยานหลักฐานมาแสดง หรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามตามความในมาตรา 21 และ 22 ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 48 ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จหรือนา พยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินตามที่ควรก็ดี

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยข้อโก่ง โดยอุบายโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่จะหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควรก็ดีท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศมา ณ วันที่ 19 เมษายน พุทธศักราช 2475 เป็นปีที่ 8

ในรัชกาลปัจจุบัน

เจาะประเด็นข้อสอบ พ.ร.บ.ภาษีป้าย พ.ศ. 2510

ข้อ 53 พระราชบัญญัติภาษีป้าย มีผลบังคับใช้เมื่อใด

- ก. 1 มกราคม 2510
- ข. 1 มกราคม 2511**
- ค. 1 มีนาคม 2511
- ง. 1 มีนาคม 2511

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2511 เป็นต้นไป

ข้อ 54 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย**
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
- ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 5 “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 55 ข้อใดต่อไปนี้เป็นความหมายคำว่าป้าย

- ก. ป้ายแสดงชื่อ
- ข. ป้ายแสดงยี่ห้อ
- ค. ป้ายที่แสดงเครื่องหมาย
- ง. ถูกทุกข้อ**

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

"ป้าย" หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

ข้อ 56 ในพระราชบัญญัตินี้ ราชการส่วนท้องถิ่น คือ

- ก. เทศบาล
- ข. องค์การบริหารส่วนตำบล
- ค. กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา
- ง. ถูกทุกข้อ**

เฉลย ง.

ชี้ทริค! มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น”* หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 57 เขตราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง ข้อใด

- ก. เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ข. เขตกรุงเทพมหานคร
- ค. เขตสภาท้องถิ่น
- ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

เฉลย ง.

ชี้ทริค! มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“เขตราชการส่วนท้องถิ่น”* หมายความว่า

- (1) เขตเทศบาล
- (2) เขตสุขาภิบาล
- (3) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) เขตกรุงเทพมหานคร
- (5) เขตเมืองพัทยา
- (6) เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 58 องค์การปกครองท้องถิ่นอื่น ถือว่าเป็น “ราชการส่วนท้องถิ่น” คือองค์การใด

- ก. องค์การบริหารส่วนตำบล
- ข. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ค. เมืองพัทยา
- ง. กรุงเทพมหานคร

เฉลย ก.

ชี้ทริค! ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจจัดเก็บภาษีป้ายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้

ข้อ 59 ป้ายที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีลักษณะอย่างไร

ก. ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าจะเพื่อหารายได้หรือไม่ก็ตาม

ข. ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้

ค. ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าจะเพื่อหากำไรหรือไม่ก็ตาม

ง.ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อการค้าหรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อการค้า

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 6 “ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อหรือยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้....

ข้อ 60 ป้ายที่จะแสดงหรือโฆษณาต้องทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด

- ก. แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายเท่านั้น
- ข. แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องทำให้ปรากฏด้วยอักษร ตัวเลข ภาพ หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายได้ในตัวเอง
- ค. แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ และจะทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด ๆ ก็ได้
- ง. แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ก็ได้ และจะทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด ๆ ก็ได้ เว้นแต่การแกะสลักและการจารึก

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 6 ตอนที่ ๕ “...ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมาย ที่เขียนแกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น”

ข้อ 61 ข้อใด ไม่ใช่ ราชการส่วนท้องถิ่น

- ก. เทศบาล
- ข. กรุงเทพมหานคร
- ค. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ง. อำเภอเมือง

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 6 “ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 62 ข้อใด ไม่ใช่ ผู้บริหารท้องถิ่น

- ก. นายกเทศมนตรี
- ข. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ค. ปลัดอำเภอ
- ง. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 6 “ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (5) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

- (6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น (ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย “ประธานกรรมการบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่น”)

ข้อ 63 ใครเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

- ก. เจ้าของป้าย
- ข. ผู้แสดงหรือผู้ติดตั้งป้าย
- ค. ผู้ประกอบการ
- ง. ผู้ยื่นคำร้อง

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 7* ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้าย โดยเสียเป็นรายปียกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 64 ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นแบบใด

- ก. เสียแบบรายเดือน
- ข. เสียแบบรายปี
- ค. เสียแบบเหมาจ่ายเสร็จในครั้งเดียว
- ง. ทุกทุกข้อ

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 7* ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปียกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 65 ป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกต้องเสียภาษีอย่างไร

- ก. ให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันสิ้นปีของปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายนั้น
- ข. ให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี
- ค. ให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่ทำการติดตั้งแล้วเสร็จหรือวันที่ได้มีการแสดงป้ายนั้น
- ง. ให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่มีการรื้อถอนหรือเสร็จสิ้นการแสดงป้ายนั้น

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 7 วรรคหนึ่ง ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปียกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี...”

ข้อ 66 ฐานภาษีป้าย เรียกเก็บโดยพิจารณาจากส่วนใด

- ก. เรียกเก็บจากขนาดของป้าย
- ข. เรียกเก็บจากชนิดของป้าย
- ค. เรียกเก็บขนาดของป้ายและชนิดของป้าย
- ง. เรียกเก็บจากสถานที่ติดตั้งป้าย

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 7 วรรคสอง ประกอบบัญญัติอัตราภาษีป้าย “การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญญัติอัตราป้าย (6) และ (7) ทั่วยุทธราชบัญญัตินี้

ข้อ 67 นายดำ ติดตั้งป้ายบนที่ดินของนาย แดง ซึ่งป้ายนั้นมีพื้นที่เกิน 2 ตารางเมตร ป้ายดังกล่าวต้องจัดให้มีลักษณะอย่างไร

- ก. ต้องมีชื่อและที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย
- ข. ต้องมีชื่อและที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมซ้ายด้านล่างของป้าย
- ค. ต้องมีชื่อและที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านบนของป้าย
- ง. ต้องมีชื่อและที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมซ้ายด้านบนของป้าย

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 7 วรรคสาม “ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย

ข้อ 68 ข้อความใดในป้ายที่ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย

- ก. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น
- ข. ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
- ค. ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใดๆ หรือไม่มี
- ง. ป้ายที่มีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่มุมขวาด้านล่างของป้าย ในกรณีติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตร

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 7 วรรคสามตอนท้าย “ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย และให้ข้อความดังกล่าวได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ข้อ 69 กรณีเจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายตามข้อใด

- ก. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
- ข. ป้ายของราชการส่วนกลาง
- ค. ป้ายธนาคารแห่งประเทศไทย
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 8 เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้าย ดังต่อไปนี้

- (1) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงแรมหรือบริเวณโรงแรมหรือที่อื่น เพื่อโฆษณาโรงแรมหรือที่อื่น
- (2) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า

- (3) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (4) ป้ายที่แสดงไว้ที่ถนน หรือสัตว์
- (5) ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน
ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้กฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
- (6) ป้ายของส่วนราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน
- (7) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการ
นั้น ๆ และหน่วยงานที่นารายได้ส่งรัฐ
- (8) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์และบริษัทเงินทุน
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- (9) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือสถานบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วย
สถานบันอุดมศึกษาเอกชนที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถานบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
- (10) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน
- (11) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะ โดยเฉพาะ
- (12) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ
- (13) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 70 กรณีใดที่สถานบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ต้องเสียภาษีป้าย

ก. ป้ายนั้นได้แสดง ณ อาคารหรือบริเวณของสถานบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

ข. ป้ายนั้นได้แสดงไว้ ณ บริเวณของสถานบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น และรวมถึงบริเวณใกล้เคียงในระยะไม่เกิน 50 เมตร

ค. ป้ายนั้นได้แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของสถานบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นหรือบริเวณอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น

ที่ได้ให้ความยินยอมในการติดตั้งหรือแสดงป้ายนั้น

ง. ป้ายนั้นได้แสดง ณ อาคารหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน

เฉลย ก.

ชี้แจง ! มาตรา 8 เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้าย ดังต่อไปนี้

- (1) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือสถานบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วย
สถานบันอุดมศึกษาเอกชนที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถานบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

ข้อ 71 บริษัท ก. ได้ตั้งตั้งป้ายโฆษณาเชิญชวนเที่ยวงานแสดงสินค้า บริษัท ก. ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม 2561 ณ.พญาใต้
จังหวัดชลบุรี ไว้ ณ ศูนย์การค้าแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อยากรทราบว่ารายได้จากการจัดเก็บภาษีป้ายเป็นของเขตราชการส่วน
ใด

ก. สำนักเขตดุสิต

ข. เขตกรุงเทพมหานคร

ค. เขตเมืองพัทยา

ง. เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

เฉลย ข.

ชี้แจง ! มาตรา 9* ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ข้อ 72 ผู้ใด ไม่มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

- ก. ประธานกรรมการสุขาภิบาล
- ข. ผู้บริหารท้องถิ่น
- ค. ปลัดอำเภอ
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 10* ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

ข้อ 73 การส่งหนังสือแจ้งการประเมินให้ส่งในเวลาใด

- ก. ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ลง หรือเวลาทำการของผู้รับ
- ข. วันที่เจ้าพนักงานปฏิบัติราชการ
- ค. กำหนดให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการส่ง
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้รับ

(2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับนั้น

ข้อ 74 ข้อใด ไม่อยู่ในสถานที่ให้ทำการส่งคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด

- ก. ณ ภูมิลำเนาของผู้รับ
- ข. ณ ที่อยู่อาศัยของผู้รับ
- ค. ณ สถานการค้าของผู้รับ
- ง. ณ สถานประกอบกิจการของผู้รับ

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ข้อ 75 กรณีที่การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใดไม่พบผู้รับอยู่ ณ สถานที่จัดส่งไปบุคคลใดมีสิทธิรับหนังสือดังกล่าวไว้แทน

- ก. บุคคลซึ่งไม่เป็นคนไร้ความสามารถ ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานที่ที่จัดส่งไป
- ข. บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานที่ที่จัดส่งไป
- ค. บุคคลซึ่งเป็นตัวแทน หรือ ได้รับมอบหมายจากผู้รับ ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานที่ที่จัดส่งไป
- ง. บุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานที่ที่จัดส่งไป

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้รับ
- (2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้
ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ **ให้ส่งแก่ผู้บรรณธิการแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ** ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือแล้ว

ข้อ 76 กรณีที่มีการส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ไม่พบตัวผู้รับและไม่มีผู้รับไว้แทนการส่งหนังสือดังกล่าวต้องดำเนินการอย่างไร

- ก. ให้ปิดหนังสือดังกล่าวไว้ที่เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ออกหนังสือนั้น
- ข. ให้เปิดหนังสือดังกล่าวไว้ที่เห็นได้ง่าย ณ เขตราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจเก็บภาษีป้าย
- ค. ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ
- ง. ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ ศาลที่เป็นภูมิลำเนาของผู้รับ

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 11 วรรคสาม การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติตามต่อไปนี้

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือ

ข้อ 77 หากในการส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ไม่พบตัวผู้รับ และไม่มีผู้รับไว้แทน จึงใช้วิธีการลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์ วิธีดังกล่าวมีหลักเกณฑ์อย่างไร

- ก. ลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันติดต่อกันสองฉบับ
- ข. ลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันติดต่อกันสามฉบับ
- ค. ลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ
- ง. ลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสามฉบับ

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 11 วรรคสาม การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติตามต่อไปนี้

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือ

ข้อ 78 ในการส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด เมื่อไม่พบตัวผู้รับและไม่มีผู้รับไว้แทน จึงได้มีการดำเนินการปิดหนังสือดังกล่าวหรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติตามวิธีเช่นว่านั้นจะถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อใด

- ก. เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว
- ข. เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว
- ค. เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว
- ง. เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 11 วรรคสาม การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ศาลาปกครองหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว **และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือ**

ข้อ 79 ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องยื่นในช่วงเวลาใด

- ก. ภายในเดือนมกราคมของทุกปี
- ข. ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี
- ค. ภายในเดือนเมษายนของทุกปี
- ง. ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 12 วรรคหนึ่ง “ให้เจ้าของป้ายซึ่งต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ข้อ 80 ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ผู้ใดมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนในประเทศไทยเจ้าของป้าย

- ก. สามีภริยาหรือบุตรที่อยู่ในประเทศไทย
- ข. ผู้ประกอบกิจการแทนในประเทศไทย
- ค. สำนักงานสาขาในประเทศไทย
- ง. ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทย

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 12 วรรคสอง “ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย”

ข้อ 81 กรณีเจ้าของป้ายตาย บุคคลใดมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนผู้ตาย

- ก. ผู้จัดการมรดกหรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดก
- ข. ผู้จัดการมรดกหรือทายาทในกรณีที่ยังไม่มีการแบ่งทรัพย์มรดก
- ค. ผู้จัดการมรดกหรือทายาทในกรณีที่มีการแบ่งทรัพย์มรดกแล้ว
- ง. ผู้จัดการมรดกหรือผู้จัดการทรัพย์สิน

เฉลย ก.

ชี้ชัด ! มาตรา 13 “ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือน ไร้ความสามารถ ให้ ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สิน ไม่ว่าจะทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน

ข้อ 82 เจ้าของป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายจะต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม ต้องยื่นแบบแสดงภาษีต่อเจ้าหน้าที่ภายในกี่วันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดง

- ก. 15 วัน ข. 30 วัน ค. 45 วัน ง. 60 วัน

เฉลย ก.

ชี้ชัด ! มาตรา 14 เจ้าของป้ายผู้ใด

- (1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม
- (2) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิม
- (3) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้ เสียภาษีป้ายแล้วอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มเติม
- (4) ให้เจ้าของป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ติดตั้ง หรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือ เครื่องหมายในป้ายเดิมแล้วแต่กรณี

ข้อ 83 ป้ายประเภทใดที่ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

- ก. ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายภายหลังเดือนมีนาคม
- ข. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่ม
- ค. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน
- ง. ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

เฉลย ง.

ชี้ชัด ! มาตรา 14* เจ้าของป้ายผู้ใด

- (1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม
- (2) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว
- (3) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นให้เจ้าของป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

ข้อ 84 สถานที่ใด ไม่ใช่ สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

- ก. สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่น
- ข. สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการส่วนท้องถิ่น
- ค. สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์อันเป็นสถานที่ที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ค. ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ง. ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 17 ประกอบบัญชีอัตราภาษีป้าย (2) “ป้ายที่มีอักษรไทย ปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร”

ข้อ 89 การคิดอัตราภาษีป้ายสำหรับป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ ให้คิดในอัตราเท่าใด

ก. ให้คิดอัตรา 10 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ข. ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ค. ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ง. ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 17 ประกอบบัญชีอัตราภาษีป้าย (3)(ก) “ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร”

ข้อ 90 การคิดอัตราภาษีป้ายสำหรับป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้ หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ให้คิดในอัตราเท่าใด

ก. ให้คิดอัตรา 10 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ข. ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ค. ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ง. ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 17 ประกอบบัญชีอัตราภาษีป้าย (3)(ข) “ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร”

ข้อ 91 หากมีการคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว มีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร จะคำนวณอย่างไร

ก. ให้คำนวณตามอัตราส่วน โดยเฉลี่ยจากห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ข. ให้คำนวณโดยนับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ค. ให้คำนวณโดยให้คิดเศษที่เกินนั้นในอัตราหมาจ่าย 100 บาท

ง. ให้ปัดทิ้งเศษที่เกินกึ่งหนึ่งนั้น

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 17 ประกอบบัญชีอัตราภาษีป้าย (7) “ป้ายตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว

(ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ข้อ 92 หากมีการคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว มีเศษแต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งจะคำนวณอย่างไร

ก. ให้คำนวณตามอัตราส่วน โดยเฉลี่ยจากห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ข. ให้คำนวณโดยนับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ค. ให้คำนวณโดยให้คิดเศษที่เกินนั้นในอัตราหมาจ่าย 100 บาท

ง. ให้ปิดทิ้งเศษที่เกินกึ่งหนึ่งนั้น

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 17 ประกอบบัญชีอัตราภาษีป้าย (7) “ป้ายตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว (ก)...ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่งให้ปิดทิ้ง”

ข้อ 93 หากมีการคำนวณป้ายนั้นแล้ว ปรากฏว่าอัตราภาษีที่ต้องเสียนั้นต่ำกว่าป้าย 200 บาท จะคำนวณอย่างไร

- ก. ให้ได้รับยกเว้นการเสียภาษีป้าย
- ข. ให้เสียภาษีป้ายตามอัตราพื้นที่ที่คำนวณได้จริง
- ค. ให้เสียภาษีป้ายละ 100 บาท
- ง. ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 17 ประกอบบัญชีอัตราภาษีป้าย (7) “ป้ายตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว (ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

ข้อ 94 ในกรณีที่หาตัวเจ้าของป้ายไม่พบ และป้ายนั้นยังไม่การเสียภาษี ผู้ใดมีหน้าที่เสียภาษีป้ายนั้นต่อไป

- ก. ผู้ครอบครองป้าย
- ข. ผู้เป็นเจ้าของอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่
- ค. ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่
- ง. ทายาทของเจ้าของป้าย

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา 18 ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใดเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย...

ข้อ 95 กรณีใดเป็นเหตุทำให้เจ้าของผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ต้องมีหน้าที่เสียภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

- ก. กรณีไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้
- ข. กรณีไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้และไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้
- ค. กรณีไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้และเจ้าของป้ายไม่มีทายาท
- ง. กรณีไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นตาย

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 18 ตอนท้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ

ข้อ 96 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายต้องชำระภาษีป้าย ณ ที่ใด

- ก. ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้
- ข. ณ สถานที่ที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่
- ค. ณ เขตราชการส่วนท้องถิ่นตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด
- ง. ณ สรรพากรเขตซึ่งอยู่ในท้องที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 19 วรรคหนึ่ง “ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ 97 การชำระภาษีป้ายต้องชำระภายในกำหนดเวลาใด

- ก. ต้องชำระภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน
- ข. ต้องชำระภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน
- ค. ต้องชำระภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน
- ง. ต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 19 วรรคหนึ่งตอนท้าย “ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่วันชำระภาษีป้ายด้วย

ข้อ 98 ข้อใด ไม่ใช่ วิธีการชำระภาษีป้าย

- ก. ชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ข. ชำระโดยวิธีการส่งตัวแลกเปลี่ยนของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
- ค. ชำระโดยวิธีการส่งเช็คของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
- ง. ชำระโดยวิธีการส่งธนาคัดไปยังสถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 19 วรรคสอง “การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคัดหรือตัวแลกเปลี่ยนของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย”

ข้อ 99 กรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายอาจขอผ่อนชำระภาษีป้ายออกเป็น 3 งวด ๆ ละ เท่า ๆ กันได้นั้น ภาษีป้ายที่ต้องชำระนั้นต้องมีจำนวนตั้งแต่เท่าใดขึ้นไป

- ก. ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป
- ข. ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่ห้าพันบาทขึ้นไป
- ค. ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป
- ง. ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันบาทขึ้นไป

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 19 ทวิ “ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่ สามพันบาทขึ้นไปผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้

ข้อ 100 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายต้องแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ที่ใด

- ก. แสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ
- ข. แสดงไว้ ณ สถานที่ที่มีการติดตั้งหรือแสดงป้ายดังกล่าว
- ค. แสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ประกอบกิจการ
- ง. แสดงไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ประกอบกิจการอันเป็นตัวแทน

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 19 ตรี “ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ

ข้อ 101 หากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินภาษีป้ายแก่ผู้ใดแล้วและผู้นั้นมิได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดจะมีผลอย่างไร

- ก. ถือเสมือนว่าไม่ได้มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้เลย
- ข. ถือว่าเป็นภาษีป้ายค้างชำระ
- ค. ถือว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจงใจไม่ชำระภาษีป้ายนั้น
- ง. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายนั้นต้องเสียภาษีเงินเพิ่มร้อยละ 20 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 20 “ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้วถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

ข้อ 102 ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับภาษีค้างชำระ

- ก. ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด
- ข. เจ้าหน้าที่สามารถยึดอายัด ได้โดยไม่ต้องขอให้ศาลตั้งหรือออกหมายยึด
- ค. การยึดจะทำได้เมื่อมีการเตือนเป็นหนังสือไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภายใน 7 วัน นับแต่วันรับหนังสือ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 21 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้ายค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลตั้งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีที่ค้างชำระภายใน กำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 หรือมาตรา 33 เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้แนววิธีการในการประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 103 การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อันเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายในกำหนดกี่วัน

ก. 5 วัน

ข. 7 วัน

ค. 10 วัน

ง. 15 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 21 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้ายค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อันเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีที่ค้างชำระภายในกำหนด ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 หรือมาตรา 33 เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้นำวิธีการในการประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 104 วิธีการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้นำวิธีการตามกฎหมายใดมาใช้บังคับ

ก. ประมวลกฎหมายอาญา

ข. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ค. ประมวลกฎหมายแพ่ง

ง. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

เฉลย ง.

ชี้แจง! อธิบายตาม มาตรา 21"วิธีการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้นำวิธีการในการประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม...

ข้อ 105 การขายทอดตลาดทรัพย์สินประเภทใดที่สามารถขายทอดตลาดได้แม้อยู่ในระยะเวลาอุทธรณ์

ก. เป็นทรัพย์สินอันตราขายโดยสภาพ

ข. เป็นทรัพย์สินอันตราขายโดยอาการกลไกของทรัพย์สินนั้น

ค. เป็นทรัพย์สินที่เป็นของเสียง่าย

ง. เป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

เฉลย ค.

ชี้แจง! อธิบายตาม มาตรา 21 วรรคสาม "การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 หรือมาตรา 33 เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

ข้อ 106 ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเงินที่ได้รับจากการขายทอดตลาด

ก. ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัดหรือการขายทอดตลาด

ข. กรณีที่หักค่าใช้จ่ายแล้วนำไปชำระค่าภาษีป้าย

ค. กรณีที่ได้ชำระค่าภาษีป้ายแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 22 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัดหรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

ข้อ 107 เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้แล้ว หากต่อมาได้มีการชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องมีคำสั่งอย่างไร

- ก. มีคำสั่งถอนการยึดหรืออายัดนั้น
- ข. มีคำสั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สิน
- ค. มีคำสั่งยกเลิกการยึดหรืออายัดนั้น
- ง. มีคำสั่งให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดนั้น

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 23* เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่งแล้ว ถ้าได้มีการชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายตั้งถอนการยึดหรืออายัดนั้น

ข้อ 108 ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินที่จะต้องเสียสามารถยื่นขอรับเงินคืนได้ภายในกำหนดเวลานับแต่วันที่เสียภาษีป้าย

- ก. 3 เดือน
- ข. 6 เดือน
- ค. 9 เดือน
- ง. 1 ปี

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 24 ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้นั้นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วยเมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้นั้นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้นั้นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ 109 กรณีที่มีผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด จะต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราเท่าใด

- ก. ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษี
- ข. ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสามต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย
- ค. ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย
- ง. ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 25 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย
- (2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(3)* ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือนทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) และ (2) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย

- ข้อ 110 กรณีที่ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีลดลง เจ้าของป้ายต้องเสียเงินเพิ่มอย่างไร
- ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสอง ของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม
 - ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสามของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม
 - ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้า ของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม
 - ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบ ของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 25 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย
- (2) ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน
- (3)* ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือนทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) และ (2) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย

ข้อ 111 ข้อใดต่อไปนี้กล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

- เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นของผู้มีหน้าที่เสียภาษี
- การเข้าไปในสถานที่ ต้องระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก
- ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำ
- ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้าย ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
- (2) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

ข้อ 112 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้กี่ปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งประเมิน

- 3 ปี
- 4 ปี
- 5 ปี
- 10 ปี

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 29 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

ข้อ 113 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องให้มีสิทธิอุทธรณ์ภายในกำหนดกี่วัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการประเมิน

- ก. 15 วัน ข. 30 วัน ค. 45 วัน ง. 90 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 30 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้ายแล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการประเมิน

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ ทุเลาการชำระภาษีป้าย เว้นแต่จะได้อบรมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ 114 ในบริเวณท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย วินิจฉัย อุทธรณ์ ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดกี่วันนับแต่วันที่ ได้รับ การอุทธรณ์

- ก. 30 วัน ข. 45 วัน ค. 60 วัน ง. 90 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 32 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับการอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือ ไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมิน โดยเร็ว

ข้อ 115 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาล ภายในกำหนดกี่วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

- ก. 15 วัน ข. 30 วัน ค. 45 วัน ง. 60 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 33 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย โดยฟ้องเป็นคดี ต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เว้นแต่กรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์ตามมาตรา 31 วรรคสอง

ข้อ 116 ในกรณีที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่น มอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในเวลาใดนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง

- ก. ภายใน 6 เดือน ข. ภายใน 1 ปี ค. ภายใน 2 ปี ง. ภายใน 3 ปี

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 33 ทวิ ในกรณีที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยเร็ว เพื่อขอรับเงินคืนภายใน หนึ่งปีนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง

ข้อ 117 ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถือคำเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษตามข้อใด

- ก. จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 ข. จำคุกไม่เกินเก้าเดือน หรือปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 ค. จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ง. จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เฉลย ก.

ชี้ทริค! มาตรา 34 ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนาพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 118 ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษตามข้อใด

- ก. ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงห้าหมื่นบาท
- ข. ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงห้าหมื่นบาท
- ค. ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท
- ง. ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

เฉลย ค.

ชี้ทริค! มาตรา 35 ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ข้อ 119 ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเขตกรุงเทพมหานคร ใครเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

- ก. ปลัดกรุงเทพมหานคร
- ข. ผู้อำนวยการเขต
- ค. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ค.

ชี้ทริค! มาตรา 38 ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย เห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
- (2) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ยกเว้น เขตกรุงเทพมหานครให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบ
เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ 120 ในกรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล บุคคลใดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

- ก. กรรมการผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น
- ข. ผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น
- ค. ผู้แทนของนิติบุคคลนั้น
- ง. ตัวแทนของนิติบุคคลนั้น

เฉลย ง.

ชี้ทริค! มาตรา 39 ทวิ “ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น”

ข้อ 121 การขายทอดตลาดทรัพย์สินประเภทใดที่สามารถขายทอดตลาดได้แม้อยู่ในระยะเวลาอุทธรณ์

ก. เป็นอันตราขายโดยสภาพ

ข. เป็นทรัพย์สินอันตราขายโดยอาคารกลไกของทรัพย์สิน

ค. เป็นทรัพย์สินที่เป็นของเสียง่าย

ง. เป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 21 วรรคสาม “การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 30

มาตรา 31 มาตรา 32 หรือมาตรา 33 เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย”

พระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ.2510

 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.2510
 เป็นปีที่ 22 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีป้ายออกจากประมวลรัษฎากรจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510"

มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2511 เป็นต้นไป

*[รก.2510/114/6พ./23 พฤศจิกายน 2510]

มาตรา 3 ให้ยกเลิกหมวด 5 ภาษีป้ายในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาล โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 5* ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้ายไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้*[มาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

"ป้าย" หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

"ราชการส่วนท้องถิ่น"* หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

*[บทนิยามนี้ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

"เขตราชการส่วนท้องถิ่น"* หมายความว่า

- (1) เขตเทศบาล
- (2) เขตสุขาภิบาล
- (3) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) เขตกรุงเทพมหานคร
- (5) เขตเมืองพัทยา
- (6) เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

*[บทนิยามนี้ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

"ผู้บริหารท้องถิ่น"* หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (5) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับ

ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น*[บทนิยามนี้ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

"ปี" หมายความว่า ปีประสิทธิ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7* ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้าย โดยเสียเป็นรายปียกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี

ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (6) และ(7) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจน ที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

*[มาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 8 เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

- (1) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ
- (2) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
- (3) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (4)* ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์

(5)* ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(6) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(7) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นารายได้ส่งรัฐ

(8) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(9)* ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(10) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(11) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(12) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(13) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง* [ความใน (4)(5) และ (9) ของมาตรา 8 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 9* ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

* [มาตรา 9 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 10* ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

* [มาตรา 10 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้รับ

(2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด 2

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา 12 ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปีในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา 13 ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้

ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติกรตามมาตรา 12 แทนเจ้าของป้าย

มาตรา 14* เจ้าของป้ายผู้ใด

(1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม

(2) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

(3) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นให้เจ้าของป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี*[มาตรา 14 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 14 ทวิ* ป้ายตามมาตรา 14 (1) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7 ป้ายตามมาตรา 14 (2) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้ง หรือแสดงป้ายป้ายตามมาตรา 14 (3) ให้เสียภาษีตาม (5) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7*[มาตรา 14 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 15* ให้เจ้าของป้ายหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายมอบหมายขึ้นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(1) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(2) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(3) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโฆษณา*[มาตรา 15 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 16 ในกรณีที่มีการโอนป้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน

หมวด 3

การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

มาตรา 17* ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (6) และ (7) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย*[มาตรา 17 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 18* ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ขึ้นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่

อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้ที่มีหน้าที่เสีย

ภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว

*[มาตรา 18 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 19* ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้ายการชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคาณัติหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย*

[มาตรา 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 19 ทวิ* ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้โดยแจ้งความจำเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สองถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีไม่ชำระภาษีป้ายงวดหนึ่งงวดใดภายในกำหนด

เวลาตามวรรคสอง ให้หมดสิทธิที่จะขอผ่อนชำระภาษี และให้นำมาตรา 25 (3) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระ

*[มาตรา 19 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 19 ทริ* ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ*[มาตรา 19 ทริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 20 ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา 21* ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้ายค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด*[มาตรา 21 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 22 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา 23* เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่งแล้ว ถ้าได้มีการชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายสั่งถอนการยึดหรืออายัดนั้น *[มาตรา 23 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 24* ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้นั้นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วยเมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้นั้นคำร้อง

ทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้วให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย*[มาตรา 24 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

เงินเพิ่ม

มาตรา 25 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว่นั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย
- (2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน
- (3)* ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือนทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) และ (2) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย* [ความใน (3) ของมาตรา 25 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534] มาตรา 26 เงินเพิ่มตามมาตรา 25 ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

หมวด 5

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติตามการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
- (2) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา 28 ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

หมวด 6

การอุทธรณ์

มาตรา 30* ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้ายแล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้หยุดการชำระภาษีป้าย เว้นแต่จะ ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น

*[มาตรา 30 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 31* เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายอาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้*[มาตรา 31 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 32* ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมินโดยเร็ว*[มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 33* ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์ตามมาตรา 31 วรรคสองการฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนคดีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 30 แล้ว*[มาตรา 33 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 33 ทวิ* ในกรณีที่มิคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รับแจ้ง*[มาตรา 33 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 34* ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*[มาตรา 34 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 35* ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท*[มาตรา 35 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 35 ทวิ* ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่

กระทำความผิด*[มาตรา 35 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 36* ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา 16 หรือไม่แสดงการเสียภาษีป้ายตามมาตรา 19 ตรี ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท*[มาตรา 36 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 37* ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 27 (1) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 27 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*[มาตรา 37 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 38* ในกรณีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบ

(2) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน

นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป *[มาตรา 38 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 39* เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น*[มาตรา 39 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

มาตรา 39 ทวิ* ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น*[มาตรา 39 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

บทเฉพาะกาล

มาตรา 40 บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกตามมาตรา 3 ให้คงใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีป้ายจำนวนปีต่าง ๆ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีป้าย*

- (1) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 10 บาทต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
- (2) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 100 บาทต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
- (3) ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
 - (ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่
 - (ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
- (4) ป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ซึ่งมีข้อความ เครื่องหมายหรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมายหรือภาพอื่นได้ โดยเครื่องจักรกลหรือโดยวิธีใด ๆ ให้คิดอัตราภาษีตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ได้ออกกฎกระทรวงให้คิดอัตราภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายนี้
- (5) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา 14 (3) ให้คิดอัตราตาม (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
- (6) พื้นที่ยกของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้
 - (ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร
 - (ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษรภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม(ก)
- (7) ป้ายตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว
 - (ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตรให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง
 - (ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาทให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

*[บัญชีอัตราภาษีป้าย แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก

ภาษีป้ายเป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจากประมวลรัษฎากรและมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาล เป็นผู้จัดเก็บ จึงตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ

เจาะประเด็นข้อสอบ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 122 พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เมื่อ

- ก. 1 พฤศจิกายน 2508
- ข. 2 พฤศจิกายน 2508
- ค. 1 ธันวาคม 2508
- ง. 2 ธันวาคม 2508

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*[ร.ก.2508/94/6พ./1
พฤศจิกายน 2508]

ข้อ 123 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- ก. กระทรวงการคลัง
- ข. กระทรวงมหาดไทย
- ค. สำนักนายกรัฐมนตรี
- ง. กระทรวงพาณิชย์

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ 124. ข้อใดไม่ได้หมายรวมถึง “ที่ดิน” ตามความหมายของพระราชบัญญัตินี้

- ก. ที่ดิน
- ข. ภูเขา
- ค. พื้นที่มีน้ำ
- ง. พื้นคอนกรีตบนอาคารพาณิชย์

เฉลย ง.

ชี้แจง! มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือมีน้ำด้วย

“เจ้าของที่ดิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 125. คำว่า เจ้าของที่ดิน หมายความว่า

- ก. ผู้ที่มีชื่อในเอกสารสิทธิ์
- ข. ผู้ครอบครองที่ดิน ที่มีกรรมสิทธิ์เท่านั้น
- ค. บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือมีน้ำด้วย

“เจ้าของที่ดิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 126 ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ภายในเดือนใด

- ก. มกราคม
- ข. มีนาคม
- ค. พฤษภาคม
- ง. ตุลาคม

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 7 ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใดมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 127 เจ้าของที่ดินประเภทใดต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

- ก. สถานทูต
- ข. สถานซึ่งเก็บค่าตอบแทนและไม่ได้ประกาศไว้ในกฎกระทรวง
- ค. โรงพยาบาลรัฐ
- ง. ที่ดินการรถไฟ

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 8 มาตรา 23 ทวิ

มาตรา 8 เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินดังต่อไปนี้

- (1) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (2) ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
- (3) ที่ดินของส่วนราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
- (4) ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ

- (5) ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้า โดยมีได้หาผลประโยชน์
- (6) **ที่ดินใช้เป็นสุสานและ ฌาปนสถานสาธารณะโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน**
- (7) ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้าหรือการทำเรือของรัฐหรือที่ใช้เป็นสนามบินของรัฐ
- (8) ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้ว
- (9) ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
- (10) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่นในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง
- (11) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูต หรือสถานกงสุล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักกฤษฎีกาที่ล้อยกยัติต่อกัน
- (12) ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 23 ทวิ ที่ดินที่ใช้เป็นสุสาน และฌาปนสถานสาธารณะโดยรับประโยชน์ตอบแทน อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้เฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 128 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้ ข้อใดต่อไปนี้เป็นคำตอบถูกต้อง

- ก. กำหนดผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ
- ข. กำหนดวิธีการและสถานที่แจ้งการประเมิน
- ค. กำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 8 ทวิ* เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการตีราคาปานกลางตามมาตรา 14
- (3) กำหนดสถานที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา 18 มาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 34
- (4)* กำหนดเขตท้องที่ตามมาตรา 22(4)
- (5) กำหนดวิธีการและสถานที่แจ้งการประเมินตามมาตรา 33
- (6) กำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี

ข้อ 129 ในเขต “เทศบาล” บุคคลใดเป็นผู้แต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ

- ก. รัฐมนตรี
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง
- ค. นายอำเภอ
- ง. นายกเทศมนตรี

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 9 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- (1) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ
- (2) นอกเขตเทศบาล ให้นายอำเภอท้องที่มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ

ข้อ 130 นอกเขต "เทศบาล" บุคคลใดเป็นผู้แต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ

- ก. รัฐมนตรี
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง
- ค. นายอำเภอ
- ง. นายกเทศมนตรี

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 9 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- (1) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ
- (2) นอกเขตเทศบาล ให้นายอำเภอท้องที่มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ

ข้อ 131 ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
- ข. ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
- ค. ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 10 ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใด นอกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

ข้อ 132 การส่งคำสั่งซึ่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมินข้อใด ไม่ถูกต้อง

- ก. ให้ส่งเวลาทำการ
- ข. ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
- ค. ให้ส่งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน
- ง. ถ้าไม่พบผู้รับให้ส่งแก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ณ ภูมิลำเนาของผู้รับ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 12 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ให้ส่งในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ

(2) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับให้ส่งแก่ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่ ณ ภูมิลำเนาหรืออยู่ในบ้าน หรือสถานที่ทำการของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ หรือโฆษณาด้วยวิธีอื่น

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีดังกล่าว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือฉบับนั้นแล้ว

ข้อ 133 ข้อใดไม่ใช่การตีราคาปานกลางที่ดิน

- ก. ให้นำราคาซึ่งซื้อขายครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่า 3 ราย ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ก่อนวันตีราคามาคำนวณถัวเฉลี่ย
- ข. ไม่ให้รวมราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง
- ค. ให้รวมราคาสິงเพาะปลูกเข้าไปด้วย
- ง. ให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล เว้นแต่ที่ดินในตำบลมีราคาแตกต่างกันมาก

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 13 การตีราคาปานกลางของที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเพาะปลูกเข้าไปด้วย ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดินตามวรรคหนึ่งในหน่วยใด ให้นำเอาราคาปานกลางที่คำนวณตามวิธีการในวรรคหนึ่งของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเลที่ดินคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นได้

ถ้าไม่อาจตีราคาปานกลางตามสองวรรคก่อนได้ ให้กำหนดราคาปานกลางของที่ดินโดยถือเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงราคาตลาดของที่ดินโดยเฉลี่ยได้ การตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้ราคาของที่ดินในตำบลใดแตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไปโดยเที่ยงธรรม

ข้อ 134 การตีราคาปานกลางที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ให้หน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินกี่ปีก่อนวันตีราคา มาทำการเฉลี่ยเป็นราคาปานกลางที่ดิน

- ก. 1 ปี
- ข. 2 ปี
- ค. 3 ปี
- ง. 4 ปี

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 13 การตีราคาปานกลางของที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลา ไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเพาะปลูกเข้าไปด้วย ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดินตามวรรคหนึ่งในหน่วยใด ให้นำเอาราคาปานกลางที่คำนวณตามวิธีการในวรรคหนึ่งของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเลที่ดินคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นได้

ถ้าไม่อาจตีราคาปานกลางตามสองวรรคก่อนได้ ให้กำหนดราคาปานกลางของที่ดินโดยถือเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงราคาตลาดของที่ดินโดยเฉลี่ยได้ การตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้ราคาของที่ดินในตำบลใดแตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไปโดยเที่ยงธรรม

ข้อ 135 ใครเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการตีราคาปานกลาง

- ก. นายกรัฐมนตรี
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 14 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลาง คณะกรรมการนั้นให้ประกอบด้วยบุคคลในท้องถิ่นดังต่อไปนี้

- (1) ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ผู้ซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (2) ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาท้องถิ่น

ข้อ 136 คณะกรรมการพิจารณาการตีราคาปานกลางประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. ปลัดจังหวัด
- ข. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด
- ค. นายอำเภอท้องที่
- ง. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 14 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลาง คณะกรรมการนั้นให้ประกอบด้วยบุคคลในท้องถิ่นดังต่อไปนี้

- (1) ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ผู้ซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (2) ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาท้องถิ่น

ข้อ 137 ข้อใดต่อไปนี้กล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการ

- ก. การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของคณะกรรมการที่มีอยู่
- ข. การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
- ค. ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม
- ง. กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 15 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 138 คณะกรรมการพิจารณาตราค่าปานกลาง ต้องพิจารณาราคาที่ดินทุกระยะเวลาที่ปี

- ก. 2 ปี
- ข. 3 ปี
- ค. 4 ปี
- ง. 5 ปี

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 16 ให้คณะกรรมการพิจารณาตราค่าปานกลางของที่ดินทุกระยะเวลาที่ปี

ข้อ 139 ในการประกาศราคาปานกลางที่ดินนั้นให้ประกาศไว้ในสถานที่ต่าง ๆ ยกเว้นข้อใด

- ก. ศาลากลางจังหวัด
- ข. ที่ว่าการอำเภอ
- ค. สำนักงานที่ดิน
- ง. สำนักงานเทศบาล

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 18 ภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปี ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตราค่าปานกลางที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคาปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และตำบลแห่งท้องที่นั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

ข้อ 140 ในเดือนตุลาคมปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปี ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตราค่าปานกลางที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคาปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และตำบลแห่งท้องที่นั้นภายในกำหนดกี่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 45 วัน
- ง. 60 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง! มาตรา 18 ภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปี ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตราค่าปานกลางที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคาปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และตำบลแห่งท้องที่นั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

ข้อ 141 ในกรณีที่คณะกรรมการได้ทำการตีราคาปานกลางที่ดินใหม่ตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้คณะกรรมการยื่นรายงานตีราคาใหม่ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ภายในกำหนดเวลาใด

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 45 วัน
- ง. 60 วัน

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 18 ภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปี ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาปานกลางที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคาปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และตำบลแห่งท้องที่นั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

มาตรา 19 ถ้ามีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาใหม่ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 18

ข้อ 142 ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นด้วยกับราคาปานกลางที่ดิน จะต้องทำการอุทธรณ์ต่อบุคคลใด

- ก. นายอำเภอท้องที่
- ข. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 20 ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับการตีราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน

ข้อ 143 การอุทธรณ์นั้นให้เจ้าของที่ดินอุทธรณ์ต่อบุคคลตามคำถามข้อข้างต้นภายในกำหนดกี่วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางที่ดิน

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 45 วัน
- ง. 60 วัน

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 20 ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับการตีราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน

ข้อ 144 บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินใดต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

- ก. ไร่ที่ดินเป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน
- ข. ไร่ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน
- ค. ไร่ที่ดินประกอบกิจกรรมของตน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 22 บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัดหรือข้อบังคับตำบล แล้วแต่กรณี
- (2) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะต้องว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ
- (3) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยา และเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ
- (4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ดังต่อไปนี้
 - (ก) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้
 - (ข) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้
 - (ค) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้
 ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ข้อ 145 นายแดงมีที่ดินนอกเขตเทศบาล โดยมีที่ดินหลายแปลงอยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยของตน เลี้ยงสัตว์ และประกอบกิจกรรมของตน สามารถลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์ข้อใด

- ก. ลดหย่อนได้ไม่เกิน 5 ไร่ แต่ไม่น้อยกว่า 3 ไร่
- ข. ลดหย่อนได้ไม่เกิน 3 ไร่ แต่ไม่น้อยกว่า 1 ไร่
- ค. ลดหย่อนได้ไม่เกิน 1 ไร่ แต่ไม่น้อยกว่า 200 ตารางวา
- ง. ลดหย่อนได้ไม่เกิน 100 ตารางวา แต่ไม่น้อยกว่า 50 ตารางวา

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 22 บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัดหรือข้อบังคับตำบล แล้วแต่กรณี
- (2) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะต้องว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ
- (3) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยา และเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ
- (4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ดังต่อไปนี้
 - (ง) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้
 - (จ) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้
 - (ฉ) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้
 ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ข้อ 146 จากคำถามข้างต้น อยากทราบว่าบุคคลที่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในกรณีที่มีที่ดินนอกเขตเทศบาลให้ได้รับค่าลดหย่อนในเงื่อนไขใดต่อไปนี้

- ก. ไม่เกิน 1 ไร่ แต่จะน้อยกว่า 1 ไร่ไม่ได้
- ข. ไม่เกิน 4 ไร่ แต่จะน้อยกว่า 2 ไร่ไม่ได้
- ค. ไม่เกิน 5 ไร่ แต่จะน้อยกว่า 3 ไร่ไม่ได้
- ง. ไม่เกิน 10 ไร่ แต่จะน้อยกว่า 5 ไร่ไม่ได้

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 22 บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัดหรือข้อบังคับตำบล แล้วแต่กรณี
- (2) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะต้องกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ
- (3) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยา และเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ
- (4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ดังต่อไปนี้
 - (ก) ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้
 - (ข) ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้
 - (ค) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้

ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ข้อ 147 จากคำถามข้างต้น ถ้าเป็นกรณีที่เป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อใดต่อไปนี้กล่าวถูกต้อง

- ก. ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อน ได้เกิน 1 ไร่ แต่จะน้อยกว่า 100 ตารางวาไม่ได้
- ข. ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกิน 5 ไร่ แต่จะน้อยกว่า 3 ไร่ ไม่ได้
- ค. ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ลดหย่อนได้ไม่เกิน 100 ตารางวา แต่จะน้อยกว่า 15 ตารางวาไม่ได้
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! อธิบาย ตามมาตรา 22

ข้อ 148 ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นประกอบกิจการใดจะไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่ใช้ประกอบกิจการนั้น

- ก. สถานที่ค้า
- ข. ให้เช่า
- ค. ถูกทั้ง ก.และ ข.
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ค.

ชี้ชัด! อธิบาย ตามมาตรา 22

ข้อ 149 ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วการเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมากผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ พิจารณายกเว้น หรือลดภาษีบำรุงท้องที่ ให้ได้ตามกฎหมายใด

ก. ระเบียบกระทรวงการคลัง

ข. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ค. ประมวลกฎหมายที่ดิน

ง. กฎหมายภาษีแห่งประมวลรัษฎากร

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 23 ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้ว การเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมากผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ พิจารณายกเว้น หรือลดภาษีบำรุงท้องที่ ให้ได้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ 150 ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วการเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมากผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ พิจารณายกเว้น หรือลดภาษีบำรุงท้องที่ ให้ได้ตามกฎหมายใด

ก. ระเบียบกระทรวงการคลัง

ข. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ค. ประมวลกฎหมายที่ดิน

ง. กฎหมายภาษีแห่งประมวลรัษฎากร

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 23 ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้ว การเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมากผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ พิจารณายกเว้น หรือลดภาษีบำรุงท้องที่ ให้ได้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ 151 ให้เจ้าของที่ดินหาซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงแบบที่หน่วยใดกำหนด

ก. สำนักงานที่ดิน

ข. กระทรวงการคลัง

ค. กระทรวงมหาดไทย

ง. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 24 ให้เจ้าของที่ดิน ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ 152 บุคคลใดมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

ก. เจ้าของที่ดิน

ข. ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน

ค. บุคคลผู้เป็นเจ้าของร่วมในที่ดินแปลงเดียวกัน

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 24 ให้เจ้าของที่ดิน ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่อยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรจะกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจแล้วขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินเป็นรายแปลงที่ทำการสำรวจก็ได้

มาตรา 26 ถ้าเจ้าของที่ดินเป็นนิติบุคคล ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคล นั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 24

มาตรา 27 ถ้าบุคคลหลายคนเป็นเจ้าของ ที่ดินร่วมกัน ให้บุคคลเหล่านั้นมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน ในการปฏิบัติตามมาตรา 24

ข้อ 153 ในกรณีที่เจ้าของที่ดิน หรือผู้แทนไม่มาชี้เขต หรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน หรือชี้เขตหรือแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินทั้งขาดจำนวนที่เป็นจริง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจ ให้เจ้าพนักงานดำเนินการอย่างไร

- ก. บันทึกเหตุไว้
- ข. แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจให้กำกับจับกุมเจ้าของที่ดินหรือผู้แทน
- ค. เข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการสำรวจตามที่เห็น **ว่าถูกต้อง**
- ง. ให้เจ้าของที่ดินเสียภาษีบำรุงท้องที่เต็มจำนวน โดไม่ต้องพิจารณาเรื่องสิทธิลดหย่อนให้แก่เจ้าของที่ดินนั้น

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานสำรวจกำหนดวันเวลาที่ทำการสำรวจและปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่นั้น และให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนมีหน้าที่ชี้เขตและแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินตามกำหนดวันเวลานั้น และให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจเพื่อการนั้นตามสมควรถ้าเจ้าของที่ดินหรือผู้แทนไม่มาชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน หรือชี้เขตหรือแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจ เจ้าพนักงานสำรวจมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อทำการสำรวจตามที่เห็นว่าจะถูกต้องได้

ข้อ 154 กรณีที่เจ้าของที่ดินมีที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเปลี่ยนแปลงไป เจ้าของที่ดินจะต้องขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมิน ภายในระยะเวลาที่วัน

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 60 วัน
- ง. 90 วัน

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 31 บุคคลใดเป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมของเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินนั้นขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ เป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือนับแต่วันที่จำนวนเนื้อที่ดินได้มีการเปลี่ยนแปลง เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้งต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจขึ้นแบบแสดงรายการที่ดินต่อ เจ้าพนักงานประเมินภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

ข้อ 155 กรณีที่เจ้าของที่ดินได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน เป็นเหตุให้การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลงไป เจ้าของที่ดิน จะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานประเมิน ภายในระยะเวลาที่วัน

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 60 วัน
- ง. 90 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 32 เจ้าของที่ดินผู้ได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้การลดหย่อน เปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่น ทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินผู้นั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อเจ้าพนักงานประเมินภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือนับแต่วันที่เหตุอย่างอื่น ทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลง เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจ แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

ข้อ 156 ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีแรกของการตีปานกลางของที่ดิน ให้เจ้าพนักงานคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนใน

- ก. มกราคม
- ข. มีนาคม
- ค. กรกฎาคม
- ง. ตุลาคม

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา 33 ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีแรกของการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16 หรือของปีที่มีการตีราคาปานกลางที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ให้เจ้าพนักงานประเมินคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือน มีนาคมแรกหลังจากการตีราคาปานกลางของที่ดินตามวิธีการดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ที่ดินอยู่ในเขตเทศบาลหรือนอกเขตเทศบาลที่ไม่มีกำนัน ให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือ ไปยังผู้ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่
- (2) ในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาลที่มีกำนัน ให้เจ้าพนักงานประเมินปิดประกาศแจ้งการประเมินไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ที่เจ้าพนักงานประเมินคำนวณไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับในปีต่อไปจนครบรอบสี่ปีตามมาตรา 21 ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินไม่อาจคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคม ก็ให้แจ้งการประเมินภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ข้อ 157 การชำระภาษีให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินไปชำระที่ใด

- ก. ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล
- ข. สถานที่ที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดชำระภาษีบำรุงท้องที่
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ค.

ชี้ชัด ! มาตรา 34 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่นำเงินไปชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล หรือสถานที่อื่นที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดการชำระภาษีบำรุงท้องที่นั้น ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการนี้ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว*การชำระภาษีบำรุงท้องที่ จะชำระโดยการส่งธนาคัดหรือการส่ง

ตัวแลกเปลี่ยนของธนาคาร โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาล หรือสุขาภิบาล ที่ที่ดินของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ตั้งอยู่ในเขต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าวันที่ได้ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันชำระเงินภาษีบำรุงท้องที่

ข้อ 158 วิธีการชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ชำระด้วยเงินสดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินตั้งอยู่
- ข. ส่งธนาคัดทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ไปยังสำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินตั้งอยู่
- ค. ชำระเช็คที่ธนาคารรับรอง ไปยังสำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินตั้งอยู่
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ข.

ชี้ชัด ! มาตรา 34 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่นำเงินไปชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศล่วงหน้าไว้ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา 34 ทวิ การชำระภาษีบำรุงท้องที่นั้น ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้การนี้ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว เว้นแต่การชำระภาษีตามวรรคสอง

การชำระภาษีบำรุงท้องที่จะชำระโดยการส่งธนาคัด ตัวแลกเปลี่ยนของธนาคาร หรือเช็คที่ธนาคารรับรองทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามมาตรา 34 ก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ หรือชำระโดยผ่านธนาคาร หรือโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด และให้ถือว่าวันส่งทางไปรษณีย์ วันชำระผ่านธนาคาร หรือวันชำระโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดเป็นวันชำระภาษี

ข้อ 159 มีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดชำระบำรุงท้องที่ตามมาตรา ๓๕ ออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

- ก. ปลัดอำเภอ
- ข. เจ้าพนักงานประเมิน
- ค. เจ้าพนักงานเทศบาล
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด

เฉลย ง.

ชี้ชัด ! มาตรา 36 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา 35 ออกไปอีกได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ 160 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ต้องชำระภายในเดือนใดของทุกปี

- ก. มกราคม
- ข. กุมภาพันธ์
- ค. มีนาคม
- ง. เมษายน

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 35 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเดือนเมษายนของทุกปี

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ได้รับความประเมินตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 หรือภายหลังเดือนมีนาคม ตามมาตรา 33วรรคสาม ให้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความประเมิน

ข้อ 161 ในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ จำนวนตั้งแต่เท่าใดจึงสามารถผ่อนชำระได้ และผ่อนชำระได้เป็นกี่งวด

- ก. 3,000 บาท ขึ้นไป และผ่อนชำระได้เป็น 3 งวด
- ข. 3,000 บาท ขึ้นไป และผ่อนชำระได้เป็น 2 งวด
- ค. 5,000 บาท ขึ้นไป และผ่อนชำระได้เป็น 3 งวด
- ง. 5,000 บาท ขึ้นไป และผ่อนชำระได้เป็น 2 งวด

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 36 ทวิ ถ้าเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องชำระภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 แล้วแต่กรณี มีจำนวน ตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด ๆ ละ เท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลตามมาตรา 34 ทราบก่อนการชำระภาษีงวดที่หนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระงวดที่หนึ่งตามกำหนดเวลาตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 แล้วแต่กรณี งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่งวดใดงวดหนึ่งภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้เจ้าของที่ดินหมดสิทธิ์จะชำระภาษีเป็นงวดและให้ธนาคารความในมาตรา 45(4) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังไม่ชำระ

ข้อ 162 มีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดชำระบำรุงท้องที่ตามมาตรา ๓๕ ออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

- ก. ปลัดอำเภอ
- ข. เจ้าพนักงานประเมิน
- ค. เจ้าพนักงานเทศบาล
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 35 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเดือนเมษายนของทุกปี

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ได้รับความประเมินตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 หรือภายหลังเดือนมีนาคม ตามมาตรา 33 วรรคสาม ให้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความประเมิน

ข้อ 163 ที่ดินของเจ้าของเดียวกันซึ่งอยู่ในตำบลเดียวกัน ซึ่งภาษีบำรุงท้องที่มีจำนวนเท่าไร? ตามกฎหมายกำหนดให้ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินแปลงนั้น

- ก. ไม่ถึง 1,000 บาท
- ข. ไม่ถึง 200 บาท
- ค. ไม่ถึง 50 บาท
- ง. ไม่ถึง 1 บาท

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 37 ถ้าภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินของเจ้าของเดียวกันในตำบลเดียวกันมีจำนวนไม่ถึงหนึ่งบาทอันไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

ข้อ 164 ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระ ให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. มีหนังสือเรียกเจ้าของที่ดินมาให้ถ้อยคำ
- ข. มีหนังสือเรียกเจ้าของที่ดินส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ
- ค. สั่งให้เจ้าของที่ดินปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระ
- ง. ออกคำสั่งยึดอายัดทรัพย์สิน หรือขายทอดตลาด โดยได้รับใบอนุญาตจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 40 ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระ ให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกเจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ
 - (2) สั่งให้เจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระ
- ถ้าเจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ยอมปฏิบัติตาม(1) หรือ (2) ให้นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชี หรือเอกสาร หรือยึด อายัดบัญชี หรือเอกสาร

มาตรา 41 ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระ อาจถูกยึด อายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้น จะออกได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ระหว่างระยะเวลาที่ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา 49

ข้อ 165 การที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีจะออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีบำรุงท้องที่นั้น จะต้องได้รับอนุญาตจากบุคคลใดก่อน

- ก. รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย
- ข. อธิบดีกรมการปกครอง
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 41 ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ อาจถูกยึด อายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้น จะออกได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ระหว่างระยะเวลาที่ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา 49

ข้อ 166 คำสั่งยึดจะกระทำได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่ากี่วัน

- ก. 5 วัน
- ข. 7 วัน
- ค. 15 วัน
- ง. 30 วัน

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 41 ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ อาจถูกยึด อายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้น จะออกได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ระหว่างระยะเวลาที่ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา 49 หรือมาตรา 52 และตลอดเวลาที่ทำการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด

คำสั่งยึด จะกระทำได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น โดยวิธีการส่งหนังสือตามมาตรา 12

วิธีการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระนั้น ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 167 วิธีการยึด อายัด และการขายทอดตลาด เพื่อให้ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระนั้น ให้นำกฎหมายใดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

- ก. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ข. กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- ค. กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
- ง. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เฉลย ค.

ชี้ชัด! มาตรา 41 ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ อาจถูกยึด อายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้น จะออกได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ระหว่างระยะเวลาที่ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา 49 หรือมาตรา 52 และตลอดเวลาที่ทำการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด

คำสั่งยึด จะกระทำได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่ค้างชำระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น โดยวิธีการส่งหนังสือตามมาตรา 12

วิธีการซื้อ อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระนั้น ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 168 บุคคลตามข้อใดมีอำนาจสั่งคืนภาษีบำรุงท้องที่ กรณีที่มีการเสียภาษีเกินกว่าจำนวนที่ต้องเสีย

- ก. นายอำเภอ
- ข. นายกเทศมนตรี
- ค. ปลัดจังหวัด
- ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.

เฉลย ง.

ชี้แจง : มาตรา 44 ผู้ใดเสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิ ได้รับเงินคืน การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอสำหรับนอกเขตเทศบาลหรือนายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณีในการนี้ให้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย การสั่งคืนภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีแล้วแต่กรณี

ข้อ 169 การขอรับเงินคืนในกรณีเสียภาษีบำรุงท้องที่ไปโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสียจะต้องยื่นคำร้องต่อบุคคลใดและภายในวงเงินเท่าใด

- ก. นอกเขตเทศบาล ต้องยื่นคำร้องต่อนายอำเภอ ภายในเวลา 1 ปี
- ข. ในเขตเทศบาล ต้องยื่นคำร้องต่อนายกเทศมนตรี ภายในเวลา 1 ปี
- ค. ต้องยื่นคำร้องต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ว่าภายในหรือนอกเขตเทศบาล ภายในระยะเวลา 1 ปี
- ง. ข้อ ก. และ ข. ถูกต้อง

เฉลย ง.

ชี้แจง : มาตรา 44 ผู้ใดเสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิ ได้รับเงินคืน การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอสำหรับนอกเขตเทศบาลหรือนายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณีในการนี้ให้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย การสั่งคืนภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีแล้วแต่กรณี

ข้อ 170 เจ้าของที่ดินต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ในกรณีดังต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด
- ข. ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่เพิ่มเติม
- ค. ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด
- ง. ซึ่งเขตจำนวนเนื้อที่ไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ ทำให้ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดลง

เฉลย ข.

ชี้แจง : มาตรา 45 ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มต่อเจ้าพนักงานสำรวจ ทำให้ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบ ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
- (2) ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน

- (3) ให้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจโดยทำให้จำนวนเงินต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ประเมินเพิ่มเติม
- (4) ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มเติมตาม (1) (2) และ (3) มาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินเพิ่มเติมตาม (4) ด้วย

ข้อ 171 ข้อใดไม่ใช่อำนาจของเจ้าพนักงานประเมิน

- ก. เข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่
- ข. สอบถาม หรือตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชี หรือเอกสาร อันเกี่ยวกับการเสียภาษีบำรุงท้องที่
- ค. มีหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
- ง. เข้าไปยึด आयัดทรัพย์สิน เพื่อนามาขายทอดตลาดและออกคำสั่งยึด आयัดทรัพย์สินนั้น

เฉลย ง.

ชี้ชัด! มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชีหรือเอกสาร หรือยึด आयัดบัญชีหรือเอกสารเพื่อทราบว่ามีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ได้ปฏิบัติการถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่
- (2) มีหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ

ข้อ 172 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่มีได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินกี่ปี นับแต่วันที่เจ้าพนักงานประเมินทราบถึงการนั้น

- ก. 5 ปี
- ข. 10 ปี
- ค. 15 ปี
- ง. 20 ปี

เฉลย ข.

ชี้ชัด! มาตรา 48 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่มีได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทราบว่ามีที่ดินยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน

ข้อ 173 ถ้าเจ้าของที่ดินได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้วเห็นว่าการประเมินไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อบุคคลใด โดยยื่นอุทธรณ์แก่บุคคลใด และภายในระยะเวลาเท่าใดนับแต่วันได้รับรับแจ้งการประเมิน โดยตอบตามลำดับ

- ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด , เจ้าพนักงานประเมิน, ภายใน 30 วัน
- ข. เจ้าพนักงานประเมิน , เสมียนของเจ้าพนักงาน, ภายใน 30 วัน
- ค. อธิบดีกรมการปกครอง , ผู้ว่าราชการจังหวัด, ภายใน 60 วัน
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด , นายกองคลังการบริหารส่วนจังหวัด , ภายใน 60 วัน

เฉลย ก.

ชี้ชัด! มาตรา 49 เจ้าของที่ดินผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้วเห็นว่าการประเมินนั้น ไม่ถูกต้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยยื่นอุทธรณ์แก่เจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้รับอุทธรณ์แล้วให้เสนอกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการ

ประเมิน เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้รับอุทธรณ์แล้วให้เสนออุทธรณ์นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้รอคำวินิจฉัย หรือคำพิพากษาของศาล

ข้อ 174 กรณีที่เจ้าของที่ดินไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าของที่ดินจะต้องอุทธรณ์ต่อใครภายในเวลาเท่าใดนับแต่วันที่รับแจ้งการวินิจฉัยอุทธรณ์

- ก. รัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย ภายใน 30 วัน
- ข. ศาล ภายใน 30 วัน
- ค. อธิบดีกรมการปกครอง ภายใน 90 วัน
- ง. ศาล ภายใน 90 วัน

เฉลย ก.

ชี้แจง : มาตรา 52 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์ตามความในมาตรา 50 วรรคท้าย

ข้อ 175 กรณีเจ้าของที่ดิน ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลากำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละเท่าไรของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

- ก. ร้อยละ 10
- ข. ร้อยละ 12
- ค. ร้อยละ 15
- ง. ร้อยละ 20

เฉลย ก.

ชี้แจง : มาตรา 45 ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
- (2) ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน
- (3) ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม
- (5) ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในกำหนดให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบสี่ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ให้นับเงินเพิ่มเติมตาม (1) (2) และ (3) มากำหนดเพื่อเสียภาษีเงินเพิ่มตาม (4) ด้วย

ข้อ 176 กรณีเจ้าของที่ดินชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่ต้องภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง เจ้าของที่ดินต้องเสียเงินเพิ่มอีกเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม

- ก. 0.5 เท่า
- ข. 1 เท่า
- ค. 1.5 เท่า
- ง. 2 เท่า

เฉลย ข.

ชี้แจง : มาตรา 45 ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

- (1) แบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
- (2) ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน
- (3) ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม
- (4) ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในกำหนดให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบสี่ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ให้น่าเงินเพิ่มเติมตาม (1) (2) และ (3) มากำหนดเพื่อเสียภาษีเงินเพิ่มตาม (4) ด้วย

ข้อ 177 กรณีไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละเท่าไร

- ก. ร้อยละ 15 ต่อเดือน
- ข. ร้อยละ 24 ต่อเดือน
- ค. ร้อยละ 15 ต่อปี
- ง. ร้อยละ 24 ต่อปี

เฉลย ง.

ชี้แจง : มาตรา 45 ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

- (1) แบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
- (2) ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน
- (3) ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม
- (4) ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในกำหนดให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบสี่ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ให้น่าเงินเพิ่มเติมตาม (1) (2) และ (3) มากำหนดเพื่อเสียภาษีเงินเพิ่มตาม (4) ด้วย

ข้อ 178 บุคคลที่จงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือนาพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ข. จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,500 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ค. จำคุกไม่เกิน 2 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ง. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! มาตรา 53 ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนาพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลียงการเสียบำรุงท้องที่ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 179 บุคคลที่จงใจไม่มา หรือไม่ยอมชี้เขต หรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ข. จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,500 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ค. จำคุกไม่เกิน 2 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ง. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! มาตรา 54 ผู้ใดจงใจไม่มาหรือไม่ยอมชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 180 บุคคลที่ขัดขวางการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ข. จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,500 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ค. จำคุกไม่เกิน 2 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ง. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! มาตรา 55 ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 28 มาตรา 40 หรือมาตรา 47 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 181 บุคคลที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งตามกฎหมาย ต้องระวางโทษอย่างไร

- ก. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ข. จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,500 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ค. จำคุกไม่เกิน 2 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- ง. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! มาตรา 56 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 182 นาย ก. มีที่ดิน 2 ไร่ ราคาปานกลางของที่ดินอยู่ที่ไร่ละ 200 บาท นาย ก. ต้องต้องเสียภาษีกี่บาทต่อไป

- ก. 50 สตางค์
- ข. 1 บาท
- ค. 5 บาท
- ง. 10 บาท

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! ถ้าราคาปานกลางที่ดินไม่เกินไร่ละ 200 บาท ต้องเสียภาษีไร่ละ 50 สตางค์ ต่อปี ดังนั้น นาย ก. มีที่ดิน 2 ไร่ นาย ก. จึงต้องเสียภาษีปีละ 1 บาท

ข้อ 183 ความผิดตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 บุคคลใดเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ

- ก. นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี
- ข. นายอำเภอ หรือ กำนัน
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ นายอำเภอ
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ง.

ชี้แจง ! มาตรา 57 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงิน

ค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 184 เมื่อมีการเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ ผู้ต้องหาต้องชำระค่าปรับภายในกี่วัน คดีจะเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

- ก. 30 วัน
- ข. 45 วัน
- ค. 60 วัน
- ง. 90 วัน

เฉลย ก.

ชี้แจง ! มาตรา 57 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงิน

ค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 185 ในบทกำหนดโทษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท อยากรับว่าเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นรายได้ของหน่วยใด

- ก. สำนักงานตรวจหาชชาติ
- ข. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ค. อำเภอ
- ง. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้แจง ! มาตรา 58 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงิน

ค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 186 ในบทกำหนดโทษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท อยากรับว่าเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นรายได้ของหน่วยใด

- ก. สำนักงานตรวจหาชชาติ
- ข. องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ค. อำเภอ

ง. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! มาตรา 58 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงิน

ค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป

ข้อนี้ผิดมาทริคให้

พระราชบัญญัติ ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2508

เป็นปีที่ 20 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องที่ออกจากประมวลรัษฎากร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508"

มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป * [ร.ก.2508/94/6พ./1 พุทธศักราช 2508]

มาตรา 3 ให้ยกเลิกลักษณะ 3 ภาษีบำรุงท้องที่แห่งประมวลรัษฎากร บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4* ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

* [มาตรา 4 แก้ไขโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. 2524]

มาตรา 5 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้นว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

"ที่ดิน" หมายความว่า พื้นที่ดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

"เจ้าของที่ดิน" หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน

"ปี" หมายความว่า ปีปฏิทิน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใดมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(2) ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์

โดยมิได้หาผลประโยชน์

(3) ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์

(4) ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ

(5) ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์

(6)* ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยมีได้รับประโยชน์

ตอบแทน *[แก้ไขโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. 2524]

(7)* ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐ หรือที่ใช้เป็นสนามบินของรัฐ * [แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 156 ลงวันที่ 4 มิถุนายน พุทธศักราช 2515]

(8) ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับ โรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้ว

(9) ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น

(10) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง

(11) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูต หรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(12) ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 ทวิ* เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรีมี

อำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการตีราคาปานกลางตามมาตรา 14
- (3) กำหนดสถานที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา 18 มาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 34
- (4)* กำหนดเขตท้องที่ตามมาตรา 22(4) *[แก้ไขโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. 2524]
- (5) กำหนดวิธีการและสถานที่แจ้งการประเมินตามมาตรา 33
- (6) กำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี

*[มาตรา 8 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516]

มาตรา 8 ตริ* ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัด

ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ทั่วเขตกรุงเทพมหานคร*[มาตรา 8 ตริ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516]

มาตรา 9 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- (1) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ
- (2) นอกเขตเทศบาล ให้นายอำเภอท้องที่มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจ

มาตรา 10 ภาษีบำรุงท้องที่

- (1) ที่เก็บจากที่ดินในเขตเทศบาลใด ให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น
- (2) ที่เก็บจากที่ดินในเขตสุขาภิบาลใด ให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น
- (3) ที่เก็บจากที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา 10 ทวิ* ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร*

[มาตรา 10 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516]

มาตรา 11 ส่วนลดและค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 12 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด

ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ
- (2) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่ ณ ภูมิลำเนา หรืออยู่ในบ้านหรือสถานที่ทำการของผู้รับนั้นถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ หรือโฆษณาด้วยวิธีอื่นเมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีดังกล่าว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด 2

การตีราคาปานกลางของที่ดิน

มาตรา 13 การตีราคาปานกลางของที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเพาะปลูกเข้าด้วย

ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดินตามวรรคหนึ่งในหน่วยใด ให้นำเอาราคาปานกลางที่คำนวณตามวิธีการในวรรคหนึ่งของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเล ที่ดินคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นได้

ถ้าไม่อาจตีราคาปานกลางตามสองวรรคก่อนได้ ให้กำหนดราคาปานกลางของที่ดิน โดยถือเกณฑ์

อย่างอื่นอันอาจแสดงราคาตลาดของที่ดิน โดยเฉลี่ยได้การตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาของที่ดินในตำบลใดแตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไปโดยเที่ยงธรรม

มาตรา 14 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลางตามมาตรา 13 คณะกรรมการนั้นให้ประกอบด้วยบุคคลในท้องที่ดังต่อไปนี้

- (1) ในเขตเทศบาล ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่เทศมนตรีหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งสภาเทศบาลเลือก
- (2) ในเขตสุขาภิบาล ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่กรรมการสุขาภิบาลหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งคณะกรรมการสุขาภิบาลเลือก
- (3) นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่มีกำนัน ให้มีปลัดจังหวัดที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ กำนันท้องที่ และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเลือก
- (4) นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่ไม่มีกำนัน ให้มีปลัดจังหวัดที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเลือก

มาตรา 15 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปี

มาตรา 17 ภายหลังจากการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16 แล้ว ถ้ามีเหตุแสดงว่าราคาที่ดินในหน่วยใดได้เปลี่ยนแปลงไปมาก และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควร หรือเจ้าของที่ดินร้องขอ ผู้ว่าราชการจังหวัด

จะสั่งให้คณะกรรมการทำการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นเสียใหม่ก็ได้

มาตรา 18 ภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา 16 ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคาปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และที่ตำบลแห่งท้องที่นั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

มาตรา 19 ถ้ามีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาใหม่ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 18

มาตรา 20 ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน และให้นำความในหมวด 8 อันว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 21 การตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา 16 ให้ใช้เป็นราคาปานกลางได้ทุกปีสำหรับรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

ในกรณีที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ราคาปานกลางของที่ดินใหม่นั้น ให้ใช้ได้สำหรับปีที่ถัดจากปีที่มีประกาศการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่งในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา 20 ราคาปานกลางของที่ดินตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ใช้สำหรับปีที่ปีเป็นประเด็นแห่งการอุทธรณ์เป็นต้นไปจนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 18

หมวด 3

การลดหย่อนและการยกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา 22* บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตนเป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัด

(2) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ

(3) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยาและเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกิน

หนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ

(4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ดังต่อไปนี้

(ก) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้

(ข) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้

(ค) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้

ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครท้องที่ใดจะเป็นท้องที่ตาม (ก) (ข) หรือ (ค)

ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งการลดหย่อนตามเกณฑ์ในมาตรานี้ ให้ได้รับการลดหย่อนสำหรับที่ดินที่อยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแต่จังหวัดเดียว* [มาตรา 22 แก้ไขโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ.2524]

มาตรา 23 ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีล่วงมาแล้ว การเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมาก ผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณายกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่ให้ได้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 23 ทวิ* ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะโดยรับประโยชน์ตอบแทน อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้เฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง*[มาตรา 23 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. 2524]

หมวด 4

การยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและการสำรวจ

มาตรา 24 ให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรจะกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจแล้วยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินเป็นรายแปลงที่ทำการสำรวจก็ได้

มาตรา 25 ถ้าบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินตาย เป็นผู้ไม่อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องสาบสูญ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้รับมอบอำนาจ ผู้ครอบครองทรัพย์สิน ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 24

มาตรา 26 ถ้าเจ้าของที่ดินเป็นนิติบุคคล ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้น มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 24

มาตรา 27 ถ้าบุคคลหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้บุคคลเหล่านั้นมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติการตามมาตรา 24

มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและยื่นแบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานสำรวจกำหนดวันเวลาที่ทำการสำรวจและปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่นั้น และให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนมีหน้าที่ชี้เขตและแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินตามกำหนดวันเวลานั้น และให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจเพื่อการนั้นตามสมควรถ้าเจ้าของที่ดินหรือผู้แทนไม่มาชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อ

ที่ดิน หรือชี้เขตหรือแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจ เจ้าพนักงานสำรวจมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อทำการสำรวจตามที่เห็นว่าถูกต้องได้

มาตรา 29 แบบแสดงรายการที่ดินสำหรับที่ดินในเขตเทศบาลให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานเทศบาลที่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในเขต หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรีกำหนดแบบแสดงรายการที่ดินสำหรับที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ ที่ว่าการอำเภอที่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในเขต หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายอำเภอกำหนด

มาตรา 30 แบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 และมาตรา 29 ให้ยื่นภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16 แบบแสดงรายการที่ดินที่ยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

มาตรา 31 บุคคลใดเป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมของเจ้าของที่ดินผู้ใด ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินนั้นยื่นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ขึ้นใหม่ หรือนับแต่วันที่จำนวนเนื้อที่ดินได้มีการเปลี่ยนแปลงวันแต่ในกรณีที่ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจตามมาตรา 24 วรรคสอง ก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้งต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจยื่นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

มาตรา 32 เจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้การลดหย่อนตามมาตรา 22 เปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินผู้นั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือ

นับแต่วันที่มีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตรากาญ์บำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลง เว้นแต่ในกรณีที่ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจตามมาตรา 24 วรรคสอง ก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้ง

ต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

หมวด 5
การชำระภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา 33 ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีแรกของการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา 16 หรือของปีที่มีการตีราคาปานกลาง

ของที่ดินใหม่ตามมาตรา 17 ให้เจ้าพนักงานประเมินคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคมแรกหลังจากการตีราคาปานกลางของที่ดินตามวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ที่ดินอยู่ในเขตเทศบาลหรือนอกเขตเทศบาลที่ไม่มีกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

(2) ในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาลที่มีกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินปิดประกาศแจ้งการประเมินไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

การประเมินภาษีบำรุงท้องที่ที่เจ้าพนักงานประเมินคำนวณไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับในปีต่อไปจนครบรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา 21

ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินไม่อาจคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคมก็ให้แจ้งการประเมินภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าวได้

มาตรา 34 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่นำเงินไปชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล หรือสถานที่อื่นที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดการชำระภาษีบำรุงท้องที่นั้น ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการนี้ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว

การชำระภาษีบำรุงท้องที่ จะชำระ โดยการส่งธนาคัดหรือการส่งตัวแลกเงินของธนาคาร โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาล หรือสุขาภิบาล ที่ที่ดินของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ตั้งอยู่ในเขต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าวันที่ได้ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันชำระเงินภาษีบำรุงท้องที่[ความในวรรคสามของมาตรา 34 เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529]

มาตรา 35 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเดือนเมษายนของทุกปีในกรณี
ที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ได้รับแจ้งการประเมินตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 หรือภายหลังเดือนมีนาคมตาม
มาตรา 33 บรรดสาม ให้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการ
ประเมิน

มาตรา 36 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษีบำรุงท้องที่ตาม
มาตรา 35 ออกไปอีกได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา 36 ทวิ* ถ้าเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องชำระภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36
แล้วแต่กรณี มีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้
โดยแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลตามมาตรา 34 ทราบก่อนการชำระภาษีงวดที่หนึ่งการผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง
ต้องชำระงวดที่หนึ่งตามกำหนดเวลาตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 แล้วแต่กรณี งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่ง
เดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระ
งวดที่สองถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่งวดใดงวดหนึ่ง
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้เจ้าของที่ดินหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นงวด และให้นำความใน มาตรา
45 (4) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังไม่ชำระ*[มาตรา 36 ทวิ เพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ(ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2529]

มาตรา 37 ถ้าภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินของเจ้าของเดียวกันในตำบลเดียวกันมีจำนวนไม่ถึงหนึ่งบาท
เป็นอันไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินแปลงนั้น

มาตรา 38 ภาษีบำรุงท้องที่จำนวนใดที่เจ้าพนักงานประเมินได้แจ้งหรือประกาศการประเมินแล้ว ถ้ามิได้
ชำระภายในเวลาที่กำหนดให้ถือเป็นภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ

มาตรา 39 เมื่อกรรมสิทธิ์หรือการครอบครองของเจ้าของที่ดินได้โอนตกไปยังบุคคลอื่น ให้ผู้รับโอนมี
หน้าที่ร่วมกับเจ้าของที่ดินเดิมเสียภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระไม่เกินห้าปี รวมทั้งปีสุดท้ายที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของ
ที่ดินด้วย ส่วนภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระเกินห้าปีคงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของที่ดินเดิมความในวรรคก่อนมิให้ใช้
บังคับแก่ผู้รับ โอนซึ่งได้กรรมสิทธิ์มาในการขายทอดตลาดโดยคำสั่งศาลหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใน
คดีล้มละลาย หรือคำสั่งขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 40 ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระให้นายอำเภอ หรือ
นายกเทศมนตรี มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกเจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีหรือเอกสารมา

ตรวจสอบ

(2) สั่งให้เจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระถ้าเจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ยอมปฏิบัติตาม (1)

หรือ (2) ให้นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระของผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชี หรือเอกสาร หรือยึด อาศัยบัญชี หรือเอกสาร

มาตรา 41 ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ อาจถูกยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดเพื่อเอาเงินมาชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้นจะออกได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัดการขายทอดตลาดต้องห้ามทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาที่ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา 49 หรือมาตรา 52 และตลอดเวลาที่ทำการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดคำสั่งยึดจะกระทำมิได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น โดยวิธีการส่งหนังสือตามมาตรา 12 วิธีการยึด อาศัย และขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระนั้น ให้นาวิธีการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนั้น ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดเหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีบำรุงท้องที่ ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของที่ดิน

มาตรา 43 เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดและค่าภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ก็ให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี สั่งถอนคำสั่งยึดหรืออายัดนั้น

มาตรา 44 ผู้ใดเสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืนการขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอสำหรับนอกเขตเทศบาล หรือนายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี ในการนี้

ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วยการส่งคืนภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

หมวด 6

เงินเพิ่ม

มาตรา 45 ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนดให้ เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดิน ได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว่นั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

(2) ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน โดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดิน ได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน

(3) ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม

(4)*ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบสี่ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) (2) หรือ (3) มาคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มตาม (4) ด้วย* [ความใน (4) ของมาตรา 45 แก้ไขโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529]

มาตรา 46 เงินเพิ่มให้ถือว่าเป็นภาษีบำรุงท้องที่

หมวด 7

เจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจสอบ บัญชีหรือเอกสาร หรือยึด आयคบัญญัติ หรือเอกสารเพื่อทราบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้ปฏิบัติตามการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(2) มีหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ

มาตรา 48 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่มิได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน ตามมาตรา 24 ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทราบว่าเจ้าของที่ดินยังมีได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน

หมวด 8

การอุทธรณ์

มาตรา 49 เจ้าของที่ดินผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้ว เห็นว่าการประเมินนั้น ไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้โดยยื่นอุทธรณ์แก่เจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินเมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนออุทธรณ์นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดการอุทธรณ์ไม่เป็นการทะเลาะเถียงกันเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

มาตรา 50 เพื่อการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดงผู้อุทธรณ์คนใด ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกที่ออกตามมาตรา นี้หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา 51 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 52 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์ตามความในมาตรา 50 วรรคท้าย

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

มาตรา 53 ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนาพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 54 ผู้ใดจงใจไม่มาหรือไม่ยอมชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 55 ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 28มาตรา 40 หรือมาตรา 47 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งตามมาตรา 40มาตรา 47 หรือมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา 50

มาตรา 57 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่

ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มี

อำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี กำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาดผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา 58* เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือสุขาภิบาลแล้วแต่ความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด

*[มาตรา 58 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2516]

บทเฉพาะกาล

มาตรา 59 บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกตามมาตรา 3 ให้คงใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีบำรุงท้องที่ จำนวนพุทธศักราชต่าง ๆ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เจาะประเด็นข้อสอบ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2561

ข้อ 187 ระเบียบฯ นี้ ออกมาโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติใดบ้าง

- ก. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ความในมาตรา 6 และมาตรา 76
- ข. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ความในมาตรา 69 และมาตรา 77
- ค. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ความในมาตรา 7 และมาตรา 88
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 69 และมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 5 และมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบนี้ไว้

ข้อ 188 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่

- ก. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข. วันที่ 31 มกราคม 2548
- ค. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2548
- ง. ถูกข้อ ก. และ ค.

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 189 ใครเป็นผู้รักษาการระเบียบนี้

- ก. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นตามระเบียบนี้

ข้อ 190 ผู้รักษาการตามระเบียบนี้สามารถมอบอำนาจให้บุคคลใดได้บ้าง

- ก. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ข้อ 4 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติตาม

ระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยก่อนการปฏิบัติปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจตามวรรคสองให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

ข้อ 191 ข้อใดถูกต้องตามความหมายของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระเบียบนี้

- ก. องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ตำบล
- ข. องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ตำบล สุขาภิบาล
- ค. องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ตำบล พัทธา
- ง. องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ตำบล รวมทั้งกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ข้อ 192 ในระเบียบนี้ “ผู้บริหารท้องถิ่น” คือใคร

- ก. นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ข. นายเทศมนตรี
- ค. นายกององค์การบริหารส่วนตำบล
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 ผู้บริหารท้องถิ่น หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี คณะเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

ข้อ 193 หีบห่อ คืออะไร

- ก. หีบ
- ข. ถุง
- ค. ภาชนะอื่นใด
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 หีบห่อ หมายถึง หีบ หรือถุง หรือภาชนะอื่นใด ซึ่งใช้สำหรับบรรจุเงินเพื่อเก็บรักษาไว้ในตู้รับรักษา ในลักษณะหีบห่อหรือสำหรับบรรจุเงินเพื่อขนส่ง หรือนาฝากส่วนราชการ หรือบรรจุเงินที่ขอเบิกคืนจากตู้รับรักษาของส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 194 ในระเบียบนี้ใบสำคัญคู่จ่ายคือ อะไร

- ก. หลักฐานการเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงิน
- ข. หลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากที่รับที่ธนาคาร
- ค. หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินแก่เจ้าหนี้
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 “ใบสำคัญคู่จ่าย” หมายความว่า หลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐาน

ของธนาคารแสดงการจ่ายเงินแก่เจ้าหนี้ หลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคาร หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินหรือเจ้าหนี้ และให้รวมถึงใบนาส่งเงินต่อหน่วยงานคลังด้วย

ข้อ 195 ข้อใดถูกต้องตามความหมายของ “อนุมัติฎีกา” ตามระเบียบนี้

- ก. อนุญาตให้จ่ายเงินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. อนุญาตให้จ่ายเงินจากศาลฎีกา
- ค. หลักฐานการจ่ายเงิน
- ง. เงินที่ปวงที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บ

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 5 อนุมัติฎีกา หมายความว่า อนุญาตให้จ่ายเงินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 196 ในระเบียบนี้ ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น คืออะไร

- ก. นายกเทศมนตรี
- ข. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล
- ค. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- ง. รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดรองนายกเทศมนตรี และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 197 แผนการใช้จ่ายเงิน หมายความว่า แผนแสดงรายละเอียดในการจ่ายเงินของหน่วยงานผู้เบิกในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งหน่วยงานผู้เบิกได้ยื่นต่อหน่วยงานคลังทุกระยะกี่เดือน

- ก. 1 เดือน
- ข. 2 เดือน
- ค. 3 เดือน
- ง. 4 เดือน

เฉลย ค.

ชี้แจง ! สามเดือน

ข้อ 198 ข้อใดกล่าวถูกต้องตามระเบียบนี้

- ก. หนี้สูญ หมายความว่า หนี้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเจ้าหนี้ไม่มีทางที่จะได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้ได้
- ข. ปี หมายความว่า ปีงบประมาณ
- ค. นายอำเภอ หมายความว่า รวมถึง ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ตามระเบียบฯ ข้อ 5

ข้อ 199 ในระเบียบนี้ “เงินยืม” หมายความว่า

- ก. เงินงบประมาณ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้บุคคลยืมเดินทางไปราชการ
- ข. เงินนอกงบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้บุคคลยืมเดินทางไปราชการ
- ค. เงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่ปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่บุคคลใดยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือปฏิบัติราชการอื่นใด

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง

ชี้แจง : “เงินยืม” หมายความว่า เงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณ หรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่มีต้องจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่บุคคลใดยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือปฏิบัติราชการอื่นใด

ข้อ 200 ในระเบียบนี้ “ปี” หมายความว่า

- ก. ปีปฏิทิน
- ข. ปีงบประมาณ
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ข.

ชี้แจง : “ข้อ 5 ในระเบียบนี้ ปี หมายถึง ปีงบประมาณ

ข้อ 201 ในระเบียบนี้ “เงินสะสม” หมายความว่า

- ก. เงินที่เหลือจ่ายจากเงินรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- ข. เงินรายรับอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้ภายในสิ้นปีงบประมาณหลังจากหักจากทุนสำรองเงินสะสม
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ค.

ชี้แจง : “ข้อ 5 ในระเบียบนี้ “เงินสะสม” หมายความว่า เงินที่เหลือจ่ายจากเงินรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี และหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และให้หมายความรวมถึงเงินรายรับอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้ภายในวันสิ้นปีงบประมาณหลังจากที่ได้หักทุนสำรองเงินสะสมไว้แล้วและรวมทั้งเงินสะสมปีก่อน ๆ ด้วย

ข้อ 202 บรรดาแบบพิมพ์และเอกสารใด ๆ ที่ใช้ในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การถอนเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนแบบบัญชี ทะเบียนและรายงานการเงินให้เป็นไปตามที่หน่วยงานใดกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดให้เป็นอย่างอื่น

- ก. กระทรวงมหาดไทย
- ข. กระทรวงการคลัง
- ค. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- ง. กรมบัญชีกลาง

เฉลย ค.

ชี้ทริก ! ข้อ 6 บรรดาแบบพิมพ์และเอกสารใด ๆ ที่ใช้ในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การถอนเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนแบบบัญชีและทะเบียนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด เว้นแต่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 203 เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ให้ถือเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยกเว้นเงินประเภทใด

- ก. เงินภาษีจัดสรร
- ข. เงินรายได้เบ็ดเตล็ด
- ค. เงินอุดหนุน
- ง. **เงินผู้มีสิทธิให้เป็นการเฉพาะเจาะจง**

เฉลย ง.

ชี้ทริก ! ข้อ 7 บรรดาเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ ให้นำส่งเป็นเงินรายได้ทั้งสิ้น ห้ามมิให้กันไว้เป็นเงินฝาก หรือเงินนอกงบประมาณ เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับในกรณีที่มีผู้มีสิทธิให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะเจาะจงว่าให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหารายได้ขึ้นเป็นครั้งคราวภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ เพื่อใช้จ่ายในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเงินรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาขึ้นเป็นครั้งคราว หรือเงินที่มีผู้มีสิทธิให้ตามวรรคสอง ถ้าไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากมีเงินเหลือจ่าย หรือหมดความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายแล้ว ให้นำส่งเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 204 การรับเงินให้รับเป็นเงินสด ส่วนการรับเช็ค ดราฟท์ หรือตราสารอย่างอื่นหรือโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติตามหน่วยงานใดกำหนด

- ก. กรมการปกครอง
- ข. กระทรวงมหาดไทย
- ค. **กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น**
- ง. กระทรวงการคลัง

เฉลย ค.

ชี้ทริก ! ข้อ 8 การรับเงินให้รับเป็นเงินสด ส่วนการรับเช็ค ดราฟท์ หรือตราสารอย่างอื่นหรือโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 205 การบันทึกรายการรับเงินในระบบให้หน่วยงานคลังบันทึกบัญชีในวันใด

- ก. **วันที่ได้รับเงิน หรือรับหลักฐานการโอนเงิน**
- ข. วันรุ่งขึ้นจากวันที่ได้รับเงินสด
- ค. ทุกสัปดาห์
- ง. ทุกเดือน

เฉลย ก.

ชี้ทริก ! ข้อ 10^{๐๐} ให้หน่วยงานคลังบันทึกรายการรับเงินในระบบภายในวันที่ได้รับเงิน หรือได้รับหลักฐานตามข้อ 9/1 โดยแสดงให้เห็นทราบว่าได้รับเงินตามใบเสร็จรับเงิน ตู๊กา หรือเอกสารอื่น เล่มใดเลขที่ใด จำนวนเท่าใด หรือตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังกำหนดเวลาปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้ว ให้บันทึกการรับเงินในวันนั้นและ

เก็บเงินสดในตู้รับเงินประเภทใดมีใบเสร็จรับเงินวันหนึ่ง ๆ หลายฉบับ จะรวมรับเงินประเภทนั้นตามสำเนาใบเสร็จรับเงินทุกฉบับมาบันทึกในบัญชีรายการเดียวก็ได้ โดยแสดงให้ทราบว่าเป็นเงินรับตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ใด ถึงเลขที่ใด จำนวนเงินรวมทั้งสิ้นเท่าใด ไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย”

ข้อ 206 การตรวจสอบใบเสร็จรับเงินให้หน่วยงานคลังตรวจสอบอย่างไร

- ก. ตรวจสอบสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายและลงลายมือชื่อกำกับไว้
- ข. ตรวจสอบใบเสร็จฉบับสุดท้ายโดยไม่ต้องลงลายมือชื่อกำกับ
- ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อถูกต้อง

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 12 ให้หน่วยงานคลังจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐานและรายการที่บันทึกไว้ในระบบ เมื่อได้ตรวจสอบว่าถูกต้องครบถ้วนแล้วให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ **ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายและลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย**กรณีที่เป็นการรับเงินตามข้อ 9/1 ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง”

ข้อ 207 รายการใดต่อไปนี้เป็นสาระสำคัญ ในใบเสร็จรับเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ก. ที่ทำการหรือสำนักงานที่ออกใบเสร็จรับเงิน
- ข. วัน เดือน ปี ที่รับเงิน
- ค. จำนวนเงินที่รับชำระทั้งตัวเลขและตัวอักษร
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 13 ใบเสร็จรับเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีสาระสำคัญอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) ตราเครื่องหมายและชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) เล่มที่ และเลขที่ของใบเสร็จรับเงิน โดยให้พิมพ์เลขกำกับเล่มและหมายเลขกำกับเลขที่ในใบเสร็จรับเงินเรียกกันไปทุกฉบับ
- (3) ที่ทำการหรือสำนักงานที่ออกใบเสร็จรับเงิน
- (4) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน
- (5) ชื่อและชื่อสกุลของบุคคลหรือชื่อนิติบุคคลผู้ชำระเงิน
- (6) รายการแสดงการรับเงิน โดยระบุว่ารับชำระเงินค่าอะไร
- (7) จำนวนเงินที่รับชำระทั้งตัวเลขและตัวอักษร
- (8) ข้อความระบุว่าได้มีการรับเงินไว้เป็นการถูกต้องแล้ว
- (9) ลายมือชื่อพร้อมชื่อในวงเล็บ และตำแหน่งผู้รับเงินกำกับอย่างน้อยหนึ่งคน

ข้อ 208 ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ขุด เลิก สำนักงานหรือไม่มีการจัดเก็บเงินต่อไปนี้อีกให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินนั้นปฏิบัติตามข้อใด

- ก. เผาทำลาย
- ข. เก็บไว้เป็นพยานหลักฐาน
- ค. ไปนำส่งคืนหน่วยงานที่จ่ายใบเสร็จนั้นโดยเร็ว
- ง. เก็บไว้ในสารบบบัญชีของหน่วยงาน

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 15 ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ขุด เลิกสำนักงานหรือ ไม่มีการจัดเก็บเงินต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินนั้น ไปนำส่งคืนหน่วยงานที่จ่ายใบเสร็จนั้นโดยเร็ว

ข้อ 209 เมื่อสิ้นปีให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการจัดเก็บเงินแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานทราบว่ามีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จ ไปแล้วเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่เท่าไร

- ก. 30 กันยายน ของปีถัดไป
- ข. 31 ตุลาคม ของปีถัดไป
- ค. 31 ธันวาคม ของปีถัดไป
- ง. 31 มกราคม ของปีถัดไป

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 16 เมื่อสิ้นปีให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการจัดเก็บเงินแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานทราบว่ามีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จ ไปแล้วเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่ สามสิบเอ็ดตุลาคมของปีถัดไป และให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงานเสนอผ่านปลัดองค์รปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

ข้อ 210 ใบเสร็จรับเงินเล่มใดให้ใช้สำหรับรับเงินของปีใด สำหรับใบเสร็จที่เหลือให้ดำเนินการอย่างไร

- ก. ให้ปรุเจาะรู
- ข. ประทับตราเลิกใช้
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 17 ใบเสร็จรับเงินเล่มใดใช้สำหรับรับเงินของปีใด ให้ใช้รับเงินภายในปีนั้นเท่านั้น เมื่อสิ้นปีใหม่ก็ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดที่ยังไม่ใช้ให้คงคิดไว้กับเล่ม แต่ให้ปรุ เจาะรู หรือประทับตราเลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับให้นำมาใช้รับเงินได้ต่อไป

ข้อ 211 กรณีเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลมีพื้นที่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวก ไม่สามารถนำฝากธนาคารได้ประจำทุกวัน ให้ดำเนินการอย่างไร

- ก. ให้เก็บรักษาเงินสดในตู้নিরภัย และนำเงินดังกล่าวฝากธนาคารในวันทำการสุดท้ายของสัปดาห์
- ข. ให้เก็บรักษาเงินสดในตู้নিরภัย และนำเงินดังกล่าวฝากธนาคารในวันทำการสุดท้ายของเดือน
- ค. ให้เก็บรักษาเงินสดในตู้নিরภัย และนำเงินดังกล่าวฝากธนาคารในวันทำการสุดท้ายของปีงบประมาณ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ก.

ชี้แจง : “ข้อ 20 ในห้องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาเงินที่จัดเก็บหรือได้รับไว้ในตู้নিরภัยซึ่งตั้งอยู่ในที่ปลอดภัยขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นตู้নিরภัยขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นให้ติดหรือตั้งไว้ในห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก หรือกรณีไม่มีห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กให้ติดหรือตั้งไว้ในที่มั่นคง และปลอดภัยภายในสำนักงานขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหากมีจำนวนเงินสดที่เก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัยตามวรรคหนึ่ง ให้นำฝากธนาคารทั้งจำนวนในวันทำการถัดไป กรณีเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีพื้นที่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวกไม่สามารถนำฝากธนาคารได้เป็นประจำทุกวันให้เก็บรักษาเงินสดในตู้নিরภัยได้ และ

ให้นำเงินสดดังกล่าวฝากธนาคารในวันทำการสุดท้ายของสัปดาห์ กรณีที่มีความจำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บหรือรับชำระเงิน นอกที่ตั้งสำนักงานปกติ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดวิธีการรับเงินและเก็บรักษาเงินให้รัดกุมและเหมาะสม เมื่อเดินทางกลับถึงสำนักงานให้รีบนำฝากทันที”

ข้อ 222 ผู้นิรภัยอย่างน้อยต้องมีกุญแจกี่ดอก

- ก. 2 ดอก
- ข. 3 ดอก
- ค. 4 ดอก
- ง. 5 ดอก

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 21 ผู้นิรภัยให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองดอก แต่ละดอกมีลักษณะต่างกัน โดยให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจคนละดอกผู้นิรภัยหนึ่ง ๆ ให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองสำหรับ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินหนึ่งสำหรับ นอกนั้นให้เก็บรักษาในลักษณะหีบห่อไว้ในตู้นิรภัยเก็บเงินของส่วนราชการอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ 223 เมื่อสิ้นเวลาการรับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเงินฝากธนาคาร กรณีที่นำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาเงินที่ใด

- ก. หัวหน้าหน่วยคลัง
- ข. ผู้นิรภัย
- ค. คลังจังหวัด
- ง. คลังอำเภอ

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 28 กรณีมีเงินสดเก็บรักษาให้กรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินกับรายงานสถานะประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้นิรภัย และให้คณะกรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานสถานะการเงินประจำวัน ไว้เป็นหลักฐานแล้วให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเสนอผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

ข้อ 224 ให้หน่วยงานคลังจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐาน และรายการที่บันทึกไว้ในสมุดเงินสด ว่าถูกต้องครบถ้วนแล้วหรือไม่ หากการตรวจสอบปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับทั้งสิ้นตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้สำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายและกระทำการใดด้วย

- ก. ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย
- ข. ใส่ซองปิดผนึกเรียบร้อย
- ค. ใส่ซองกำกับชื่อ
- ง. ลงบันทึกประจำวัน

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 24 กรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่กรรมการได้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ตามข้อ 22 เป็นกรรมการแทนชั่วคราวให้ครบจำนวน การแต่งตั้งผู้ที่จะเป็นกรรมการแทนจะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนชั่วคราวก็ได้การปฏิบัติหน้าที่กรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งมอบและรับมอบกุญแจระหว่างกรรมการผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แทนกรรมการแทนชั่วคราว รวมทั้งต้องตรวจนับตัวเงินและหลักฐาน

แทนตัวเงินเก็บรักษาไว้ในตู้നിรัยให้ถูกต้องตามรายงานสถานะการเงินประจำวันแล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบพร้อมกับลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนไว้ในรายงานสถานะการเงินประจำวัน

ข้อ 225 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไว้ ณ สำนักงานอย่างน้อยกี่คน

- ก. 2 คน
- ข. 3 คน
- ค. 4 คน
- ง. 5 คน

เฉลย ข.

ชี้ทริค ! ข้อ 22 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไว้ ณ สำนักงานอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งหนึ่งคน และกรรมการเก็บรักษาเงินอื่นอีกอย่างน้อยสองคน การแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยให้คำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ เว้นแต่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ครบจำนวนที่จะแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้แต่งตั้งผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นเป็นกรรมการให้ครบจำนวนก็ได้

ข้อ 226 ใครเป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน โดยตำแหน่ง

- ก. หัวหน้าหน่วยงานคลัง
- ข. หัวหน้าการเงินและบัญชี
- ค. กรรมการกรรมการเก็บรักษาเงิน
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! ข้อ 22 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไว้ ณ สำนักงานอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้หัวหน้า หน่วยงานคลังเป็นกรรมการโดยตำแหน่งหนึ่งคน และกรรมการเก็บรักษาเงินอื่นอีกอย่างน้อยสองคน การแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยให้คำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ เว้นแต่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ครบจำนวนที่จะแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้แต่งตั้งผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นเป็นกรรมการให้ครบจำนวนก็ได้

ข้อ 227 ข้อใดต่อไปนี้อีกว่าถูกต้อง เกี่ยวกับเงินรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ก. รายรับให้หน้าฝากธนาคารทั้งจำนวนภายในวันนั้น
- ข. ถ้าในกรณีฝากไม่ทันให้หน้าฝากตู้നിรัย
- ค. กรณีที่จะนำฝากตู้നിรัยต้องนำไปฝากในวันรุ่งขึ้น หรือวันทำการถัดไป
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! ข้อ 34 เงินรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เก็บรักษาไว้ตามข้อ 20 ให้หน้าฝากธนาคารทั้งจำนวนภายในวันนั้น ถ้าฝากในวันนั้นไม่ทันให้หน้าฝากตู้നിรัย และวันรุ่งขึ้น หรือวันทำการถัดไปให้หน้าฝากธนาคารทั้งจำนวน

ข้อ 228 กรณีสถานที่รับส่งเงินอยู่ห่างไกล ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยกี่คนในการควบคุมการรับส่งเงิน

- ก. 2 คน
- ข. 3 คน

ก. 4 คน

ง. 5 คน

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! “ข้อ 35 การรับส่งเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นเงินสดหรือสถานที่ที่จะรับส่งอยู่ห่างไกล หรือกรณีอื่นใด ซึ่งเห็นว่าไม่ปลอดภัยแก่เงินที่รับส่ง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยสองคน เป็นกรรมการรับผิดชอบร่วมกันควบคุมการรับส่งเงินและจัดให้มีเจ้าหน้าที่สำรวจควบคุมรักษาความปลอดภัยด้วยก็ได้”

ข้อ 229 ข้อใดต่อไปนี้เป็นหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการรับส่งเงิน

ก. ตรวจสอบเงินจำนวนซึ่งได้รับมอบหมายให้รับส่งกับใบนาส่งและใบรับการรับเงิน

ข. บรรจุลงหีบห่อใส่กุญแจหรือใช้เชือกผูกมัดและตราประจำคลัง

ค. ให้กรรมการรับส่งเงินพร้อมกันออกเดินทางไปยังสถานที่รับส่งเงิน

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! ข้อ 36 ให้คณะกรรมการรับส่งเงินมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการควบคุมที่นาส่ง โดยให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ตรวจสอบจำนวนเงินซึ่งได้รับมอบหมายให้รับส่งกับใบนาส่ง และบันทึกการรับเงิน

เพื่อนาส่งให้ถูกต้องตรงกัน แล้วลงลายมือชื่อในบันทึกพร้อมกับผู้มอบหรือผู้รับมอบเงินทั้งสองฉบับ โดยให้คณะกรรมการรับส่งเงินเก็บรักษาเงิน แล้วลงลายมือชื่อในบันทึกพร้อมกับผู้มอบหรือผู้รับมอบเงินทั้งสองฉบับ

ข้อ 230 การถอนเงินฝากของธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเงื่อนไขการสั่งจ่ายโดยให้ผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายร่วมกันกี่คน

ก. 2 คน

ข. 3 คน

ค. 4 คน

ง. 5 คน

เฉลย ข.

ชี้ทริค ! “ข้อ 37 การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ในห้องปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการสั่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามสั่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงาน เพิ่มอีกหนึ่งคน ในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน การถอนเงินฝากของหน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ผู้บริหารท้องถิ่นอาจแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานนั้นและพนักงานส่วนท้องถิ่นอีกหนึ่งคน เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันถอนเงินฝากของหน่วยงานนั้นกรณีการถอนเงินฝากจากคลังจังหวัด ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ข้อ 231 การถอนเงินฝากของธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในห้องปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการสั่งจ่ายต่อธนาคาร โดยมีผู้ใดลงนามสั่งจ่ายทุกครั้ง

ก. ผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข. หัวหน้าหน่วยงานคลัง และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ค. ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานคลัง

ง. หัวหน้าหน่วยงานคลัง และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! “ข้อ 37 การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการส่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มี**ผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามส่งจ่ายด้วยทุกครั้ง** และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงาน เพิ่มอีกหนึ่งคน ในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน การถอนเงินฝากของหน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ผู้บริหารท้องถิ่นอาจแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานนั้นและพนักงานส่วนท้องถิ่นอีกหนึ่งคน เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมถอนเงินฝากของหน่วยงานนั้นกรณีการถอนเงินฝากจากคลังจังหวัด ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ข้อ 232 เงินที่เบิกถ้าไม่ได้ จ่ายหรือจ่ายไม่หมด ให้หน่วยงานผู้เบิกรับส่งคืนหน่วยงานคลังภายในกำหนดกี่วัน นับจากวันที่ได้รับจากหน่วยงานคลัง

ก. 10 วัน

ข. 15 วัน

ค. 20 วัน

ง. 30 วัน

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! ข้อ 42 เงินที่เบิกถ้าไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด ให้หน่วยผู้เบิกนำส่งคืนหน่วยงานคลังภายใน**สิบห้าวัน**นับจากวันที่รับเงินจากหน่วยงานคลัง

ข้อ 233 การขอเบิกเงินงบประมาณรายจ่าย และหรืออุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์ปีใด ให้วางฎีกาเบิกเงินได้ถึงเมื่อใด

ก. วันทำการสุดท้ายก่อนสิ้นของปีนั้น

ข. วันทำการสุดท้ายนั้น

ค. ภายในกำหนด 15 วันก่อนวันทำการสุดของปีนั้น

ง. ภายในกำหนด 30 วันก่อนวันทำการสุดของปีนั้น

เฉลย ข.

ชี้ทริค ! ข้อ 43 การขอเบิกเงินงบประมาณรายจ่าย และหรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์ปีใดวางฎีกาเบิกเงินได้จนถึง**วันทำการสุดท้ายของปีนั้น**

ข้อ 234 เงินประเภทใดซึ่งโดยลักษณะต้องจ่ายประจำเดือนในวันสิ้นเดือนให้วางฎีกาภายในวันที่เท่าใด ของเดือนนั้น

ก. 20 วัน

ข. 23 วัน

ค. 25 วัน

ง. 27 วัน

เฉลย ค.

ชี้ทริค ! ข้อ 44 เงินประเภทใดซึ่งโดยลักษณะต้องจ่ายประจำเดือนในวันสิ้นเดือน **ให้วางฎีกาภายในวันที่สิบห้าของเดือนนั้น**

ข้อ 235 การซื้อ เช่าทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ ให้หน่วยงานผู้เบิกรีบดำเนินการวางฎีกาโดยเร็วอย่างช้า ไม่เกินกำหนดกี่วัน นับจากวันที่ได้รับการตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงานถูกต้อง

ก. 5 วัน

ข. 10 วัน

ค. 15 วัน

ง. 20 วัน

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! ข้อ 47 การซื้อ เช่าทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ ให้หน่วยงานผู้เบิกรีบวางฎีกาเบิกเงินโดยเร็ว **อย่างช้าไม่เกินห้าวัน** นับจากวันที่ได้ตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงานถูกต้อง

ข้อ 236 การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ข้อใดต่อไปนี้อาจถูกต้องเกี่ยวกับเอกสารประกอบฎีกา

- ก. สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง
- ข. ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน
- ค. เอกสารตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงาน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 48 เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ 51 และข้อ 52 การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้

- (1) สัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง
- (2) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน
- (3) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สินหรือการตรวจรับงาน เอกสารหลักฐานดังกล่าวจะใช้ภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกกลางมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ 237 การเบิกเงินหรือจ่ายเป็นค่าซื้อที่ดินจะต้องมีเอกสารประกอบฎีกาข้อใดถูกต้อง

- ก. สัญญาจะซื้อจะขาย หรือสัญญาซื้อขาย
- ข. ภาพถ่ายสัญญา
- ค. สำเนาซึ่งผู้เบิกกลางมือชื่อ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 51 การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อที่ดิน ให้มีสัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายประกอบฎีกาคด้วย ซึ่งจะเป็นภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกกลางมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ 238 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปี โดยสั่งซื้อหรือสั่งจ้างหรือการเช่าทรัพย์สิน ถ้าเห็นว่าการเบิกเงินไปชำระหนี้ผูกพันไม่ทันสิ้นปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันไว้เบิกในปีถัดไปได้อีกไม่เกินระยะเวลาที่ปี

- ก. 1 ปี
- ข. 2 ปี
- ค. 3 ปี
- ง. 4 ปี

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 57 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปี โดยสั่งซื้อหรือสั่งจ้างหรือการเช่าทรัพย์สิน ถ้าเห็นว่าการเบิกเงินไปชำระหนี้ผูกพันไม่ทันสิ้นปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันไว้เบิกในปีถัดไปได้อีกไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปี

ข้อ 239 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้น และเห็นว่าไม่สามารถเบิกเงินไปชำระหนี้ได้ทันภายในสิ้นปีต้องขออนุมัติกันเงินกับใคร และเบิกจ่ายภายในระยะเวลาเท่าใด

- ก. นายอำเภอ ภายในเวลา 1 ปี
- ข. ผู้บริหารท้องถิ่น ภายในเวลา 1 ปี
- ค. สภาท้องถิ่น ภายในเวลา 6 เดือน
- ง. สภาท้องถิ่น ภายในเวลา 1 ปี

เฉลย ข.

ชี้ชัด! “ข้อ 57 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อกำหนดขึ้นไว้ก่อนสิ้นปี โดยตั้งชื่อหรือสั่งจ้างหรือการเข้าทรัพย์สิน ถ้าเห็นว่าการเบิกเงินไปชำระหนี้ผูกพันไม่ทันสิ้นปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันเงินไว้เบิกจ่ายในปีถัดไปได้อีกไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปีหรือตามข้อผูกพัน”

ข้อ 240 ให้วางฎีกากันเงินตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดก่อนวันสิ้นปีอย่างน้อยกี่วัน

- ก. 15 วัน
- ข. 30 วัน
- ค. 45 วัน
- ง. 60 วัน

เฉลย ข.

ชี้ชัด! ข้อ 58 ให้วางฎีกากันเงินตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดก่อนวันสิ้นปีอย่างน้อยสามสิบวัน เว้นแต่มีเหตุผลสมควร ผู้บริหารท้องถิ่นอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลา ขึ้นขอกันเงินได้ไม่เกินวันสุดท้ายของปีนั้น

ข้อ 241 ในกรณีที่มียาจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ยังมีได้ก่อนนี้ผูกพัน แต่มีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไป อีก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานขออนุมัติกันเงินต่อสภาท้องถิ่น ได้อีกไม่เกินระยะเวลาที่ปี

- ก. 1 ปี
- ข. 2 ปี
- ค. 3 ปี
- ง. 4 ปี

เฉลย ก.

ชี้ชัด! “ข้อ 59 ในกรณีที่มียาจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ยังมีได้ก่อนนี้ผูกพันแต่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานขออนุมัติกันเงินต่อสภาท้องถิ่น ได้อีกไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปี

กรณีเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีได้ดำเนินการก่อกำหนดขึ้นไว้ให้ขออนุมัติขยายเวลาเบิกจ่ายเงินได้ไม่เกินอีกหนึ่งปีต่อสภาท้องถิ่น หรือกรณีมีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวที่ทำให้ ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ก่อสร้าง ให้ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงและหรือขยายเวลาเบิกจ่ายเงินได้ไม่เกินอีกหนึ่งปีต่อสภาท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และ โครงการดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์เดิมตามที่ได้รับอนุมัติให้กันเงินไว้

ข้อ 242 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินหากยังไม่ได้ดำเนินการก่อกำหนดขึ้นไว้หรือมีเงินเหลือจ่ายให้เงินจำนวนนั้น เป็นเงินอะไรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ก. เงินรายได้
- ข. เงินทุนสำรองเงินสะสม
- ค. เงินสะสม
- ง. เงินเหลือจ่าย

เฉลย ค.

ชี้ชัด! “ข้อ 59 ในกรณีที่มียาจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ยังมีได้ก่อนนี้ผูกพันแต่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานขออนุมัติกันเงินต่อสภาท้องถิ่น ได้อีกไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปี

กรณีเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีได้ดำเนินการก่อกำหนดขึ้นไว้

ให้ขออนุมัติขยายเวลาเบิกจ่ายเงินได้ไม่เกินอีกหนึ่งปีต่อสภาท้องถิ่น หรือกรณีมีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวที่ทำให้ ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ก่อสร้าง ให้ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงและหรือขยายเวลาเบิกจ่ายเงินได้ไม่เกินอีกหนึ่งปีต่อสภาท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และโครงการดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์เดิมตามที่ได้รับอนุมัติให้กันเงินไว้ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อกำหนดผูกพันแล้วให้เบิกจ่ายได้ตามข้อผูกพัน เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่ง หรือขยายเวลาเบิกจ่ายเงินตามวรรคสองแล้ว หากยังไม่ได้ดำเนินการก่อกำหนดผูกพันหรือมีเงินเหลือจ่ายจากเงินดังกล่าว ให้เงินจำนวนนั้นตกเป็น เงินสะสม”

ข้อ 243 ใครผู้ตรวจฎีกา

- ก. หัวหน้าหน่วยงานคลัง
- ข. เจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับมอบหมาย
- ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
- ง. ไม่ข้อถูก

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 60 ให้ หัวหน้างานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา

ข้อ 244 การตรวจฎีกานั้น จะต้องถูกต้องในสาระสำคัญ ข้อใดต่อไปนี้เป็นสาระสำคัญ

- ก. มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง
- ข. มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินตามกำหนดหรือใกล้วาระกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน
- ค. มีเงินงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 60 ให้ หัวหน้างานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา การตรวจฎีกาตามวรรคหนึ่ง เมื่อถูกต้องในสาระสำคัญต่อไปนี้แล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติฎีกา

- (1) มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง
- (2) มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่ต้องจ่ายเงิน กับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน
- (3) มีงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ
- (4) มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ 245 ในกรณีที่ฎีกาหรือเอกสารประกอบฎีกาฉบับใด ไม่ถูกต้องฉบับใด ไม่ถูกต้องในสาระสำคัญให้ผู้ตรวจฎีกาให้ผู้เบิกทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข ถ้าผู้เบิกไม่แก้ไขให้ถูกต้องในกำหนดกี่วัน ให้ผู้ตรวจฎีกาคืนฎีกาภายในกี่วัน

- ก. 3 วัน
- ข. 5 วัน
- ค. 7 วัน
- ง. 15 วัน

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 61 ฎีกาหรือเอกสารประกอบฎีกาฉบับใดไม่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ 60 ให้ผู้ตรวจฎีกาแจ้งให้ผู้เบิกทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข ถ้าผู้เบิกไม่แก้ไขให้ถูกต้อง ภายในสามวันทำการ นับจากวันที่ได้รับทราบให้ผู้ตรวจฎีกาคืนฎีกา

ข้อ 246 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินหรือก่อกำหนดผูกพันได้อย่างไร

- ก. ได้เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ข. หนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- ค. เมื่อมีงบประมาณอนุมัติ

ง. ถูกข้อ ก. และ ข.

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ 67 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อกำหนดผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ หนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

ข้อ 247 หากเจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินไม่มารับเช็คภายในกี่วัน นับแต่วันสั่งจ่าย ให้ยกเลิกเช็คนั้น

ก. 10 วัน

ข. 15 วัน

ค. 20 วัน

ง. 30 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง! ข้อ 69 (3) หากเจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินไม่มารับเช็คภายในสิบห้าวันนับแต่วันสั่งจ่าย ให้ยกเลิกเช็คนั้น หากมีการยกเลิกเช็คดังกล่าวเกินสามครั้ง ต้องรายงานเหตุผลให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

ข้อ 248 ข้อใดต่อไปนี้ อย่างน้อยจะต้องมีใบสำคัญคู่จ่ายที่จะเป็นใบเสร็จรับเงินออกให้

ก. ชื่อ สถานที่อยู่ หรือทำการของผู้รับเงิน

ข. ลายมือชื่อพร้อมทำตัวบรรจงชื่อและชื่อสกุลของผู้รับเงิน

ค. จำนวนเงินทั้งเลขและตัวอักษร

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ 76 ใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินออกให้ อย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(1) ชื่อสถานที่อยู่หรือที่ทำการของผู้รับเงิน

(2) วัน เดือนปี ที่รับเงิน

(3) รายการแสดงการรับเงินและระบุว่าเป็นค่าอะไร

(4) จำนวนเงินทั้งเลขและตัวอักษร

(5) ลายมือชื่อพร้อมทั้งตัวบรรจงชื่อและชื่อสกุลของผู้รับเงิน

ถ้าผู้รับเงินลงลายมือชื่อไม่ได้ ให้ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้ใช้แสลงใดหรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้นแทนการลงลายมือชื่อ

ข้อ 249 จากคำถามข้างต้น ถ้าผู้รับเงินลงลายมือชื่อไม่ได้ ข้อใดต่อไปนี้กล่าวไม่ถูกต้อง

ก. ให้ใช้พิมพ์นิ้วมือ

ข. ห้ามมิให้ใช้แสลงใด

ค. ห้ามใช้เครื่องหมายอื่นแทนการลงลายมือชื่อ

ง. ไม่มีข้อใดถูก

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ 76 ใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินออกให้ อย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(1) ชื่อสถานที่อยู่หรือที่ทำการของผู้รับเงิน

(2) วัน เดือนปี ที่รับเงิน

(3) รายการแสดงการรับเงินและระบุว่าเป็นค่าอะไร

(4) จำนวนเงินทั้งเลขและตัวอักษร

ข้อ 250 กรณีพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินไปโดยได้รับใบเสร็จไม่ครบถ้วนควรทำอย่างไร ถือว่าถูกต้องที่สุด

- ก. ทำใบสำคัญรับเงิน
- ข. ทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงิน
- ค. ทำใบรับรองการจ่าย
- ง. ไม่ต้องดำเนินการใด ๆ

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 81 กรณีข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินไปโดยได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งมีรายการไม่ครบถ้วนตามข้อ 76 หรือซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงินเพื่อนำมาเป็นเอกสารประกอบการขอเบิกเงินต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเมื่อมีการจ่ายเงินแล้ว ให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงินนั้น เพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย”

ข้อ 251 ข้อใดต่อไปนี้กล่าวถูกต้องเกี่ยวกับกรณีทำใบสำคัญคู่จ่ายสูญหาย

- ก. ถ้าใบสำคัญคู่จ่ายเป็นใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินรับรองแทนก็ได้
- ข. ในกรณีที่ไม้อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินได้ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงิน
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ถูกเฉพาะข้อ ก.

เฉลย ค.

ชี้แจง : “ข้อ 82 ในกรณีที่ใบสำคัญคู่จ่ายสูญหาย ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) กรณีที่ได้รับใบเสร็จรับเงินแล้ว แต่เกิดสูญหาย ให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงิน ซึ่งผู้รับเงินรับรองเป็นเอกสารการขอเบิกเงินแทนก็ได้

(2) กรณีที่ไม้อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินตาม (1) ได้ ให้ผู้จ่ายเงินนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงิน โดยชี้แจงเหตุผลพฤติการณ์ที่สูญหาย หรือเหตุที่ไม้อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินได้และรับรองว่ายังไม่เคยนำใบเสร็จรับเงินนั้นมาเบิกจ่าย แม้พบภายหลังจะไม่นำมาเบิกจ่ายอีกแล้วเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วก็ให้ใช้ใบรับรองนั้นเป็นหลักฐานประกอบการขอเบิกเงินได้ และเมื่อมีการจ่ายเงินแล้ว ให้ผู้จ่ายเงินนั้น ทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงินนั้น เพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย”

ข้อ 252 การจ่ายเงินยืมจะจ่ายให้กับผู้ทำสัญญายืมเงิน โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขใดถึงดำเนินการจ่ายเงินยืมได้

- ก. มีงบประมาณเพื่อการนั้นแล้ว
- ข. ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินขึ้นสองฉบับ โดยผู้ยืมได้รับเงินตามสัญญาการยืมแล้ว
- ค. ต้องไม่มีเงินยืมค้างชำระ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : “ข้อ 84 การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินและผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น โดยจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) มีงบประมาณเพื่อการนั้นแล้ว
- (2) ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินขึ้นสองฉบับ โดยผู้ยืมได้รับเงินตามสัญญาการยืมแล้ว

ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในสัญญาการยืมเงินทั้งสองฉบับ พร้อมกับมอบใบ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ให้ผู้ยืมเก็บไว้หนึ่งฉบับ และรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรื่อง

นั้น และจะนำไปสำคัญจ่ายที่ถูกต้องรวมทั้งเงินเหลือจ่ายส่งคืนตามที่กำหนดในข้อ 86 ถ้าไม่ส่งตามกำหนดก็จะชดใช้เงินหรือยินยอมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้น

กรณีที่ผู้ยืมไม่มีเงินใด ๆ อันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะหักส่งใช้เงินยืมได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ยืมหาหลักทรัพย์มาวางเป็นประกัน หรือหาบุคคลมาทาสัญญาค้ำประกันไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

(3) การอนุมัติให้ผู้ยืมเงินเพื่อใช้ในราชการแต่ละราย ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ยืมเท่าที่จำเป็นได้เฉพาะผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานนั้น ๆ และห้ามมิให้อนุมัติให้ยืมเงินรายใหม่ในเมื่อผู้ยืมมิได้ชำระคืนเงินยืมรายเก่าให้เสร็จสิ้นไปก่อนในกรณีการเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ อาจให้ผู้มีสิทธิคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ยืมแทน

(4) กรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้วผู้ยืมยังไม่ชดใช้เงินยืม ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด ถ้าผู้ยืมขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืมให้หาความใน (2) มาใช้บังคับ แล้วรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

(5) ในกรณีที่ผู้ยืมจะต้องพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากการปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนเงินยืมของบุคคลดังกล่าวหากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเร่งรัดให้เสร็จสิ้นในทันที ก่อนที่ผู้ยืมจะต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปหรือพ้นจากการปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปในกรณีที่ผู้ยืมถึงแก่กรรมหรือไม่ยินยอมชดใช้เงินยืมให้หาความใน (2) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(6) การส่งใช้เงินยืมให้หัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติ ดังนี้

- (ก) หมายเหตุจำนวนเงินและวัน เดือน ปี ที่ส่งใช้ในสัญญาการยืมเงิน
- (ข) ต้องเก็บรักษาสัญญาการยืมเงินนั้นเป็นเอกสารสำคัญในราชการ
- (ค) ถ้ารับคืนเป็นเงินสด ให้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน
- (ง) ให้บันทึกรายการส่งใช้เงินยืมในทะเบียนเงินยืมไว้ด้วย โดยให้ผู้ยืมลงชื่อในทะเบียนเงินยืมสำหรับรายการที่ส่งใช้นั้น”

ข้อ 253 การส่งใช้เงินยืมในกรณีที่เงินเป็นเงินสด ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังดำเนินการอย่างไร

- ก. บันทึกรายการส่งใช้ในช่องหมายเหตุ
- ข. ถ้ารับคืนเป็นเงินสด ให้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน ต้องไม่มีเงินยืมค้างชำระ
- ค. ถ้ารับคืนเป็นเงินสด ให้ออกใบสำคัญรับเงินให้แก่ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ข.

ข้อ 84 การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทาสัญญาการยืมเงินและผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น โดยจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๑๑๑

(6) การส่งใช้เงินยืมให้หัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติ ดังนี้

- (ก) หมายเหตุจำนวนเงินและวัน เดือน ปี ที่ส่งใช้ในสัญญาการยืมเงิน
- (ข) ต้องเก็บรักษาสัญญาการยืมเงินนั้นเป็นเอกสารสำคัญในราชการ
- (ค) ถ้ารับคืนเป็นเงินสด ให้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน
- (ง) ให้บันทึกรายการส่งใช้เงินยืมในทะเบียนเงินยืมไว้ด้วย โดยให้ผู้ยืมลงชื่อในทะเบียนเงินยืมสำหรับรายการที่ส่งใช้นั้น”

ข้อ 254 สัญญาขี้มเงิน สัญญาวางทรัพย์และสัญญาค้ำประกัน ให้ใช้ตามแบบการชำระหน่วยงานใด

ก. กระทรวงมหาดไทย

ข. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ค. กระทรวงการคลัง

ง. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเองเป็นผู้กำหนด

เฉลย ข.

ชี้ทริค! ข้อ 85 สัญญาขี้มเงิน สัญญาวางหลักทรัพย์และสัญญาค้ำประกัน ให้ใช้ตามแบบและ วิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 255 ในกรณีเดินทางไปราชการที่อื่น ให้ส่งใช้เงินขี้มไปต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดกี่วันนับจากวันกลับมาถึง

ก. 15 วัน

ข. 30 วัน

ค. 40 วัน

ง. 60 วัน

เฉลย ก.

ชี้ทริค! “ข้อ 86 เงินที่ขี้มไป ให้ผู้ขี้มส่งหลักฐานการจ่ายภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(1) กรณีเดินทางไปราชการที่อื่น ให้ส่งต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินให้ขี้ม โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือ ธารณคดีแล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน

(2) กรณีเดินทางไปราชการที่อื่น ให้ส่งต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ขี้มภายในสิบห้าวันนับจากวันกลับมาถึง

(3) การขี้มเงินเพื่อปฏิบัติราชการนอกจากตาม (1) หรือ (2) ให้ส่งต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ขี้มภายในสามสิบวัน นับจากวันที่ได้รับเงินในกรณีที่ผู้ขี้มได้ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อส่งใช้คืนเงินขี้มแล้วมีเหตุต้องทักท้วง ให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ให้ขี้มแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ขี้มทราบโดยด่วน แล้วให้ผู้ขี้มปฏิบัติตามคำทักท้วงภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำทักท้วง หากผู้ ขี้มมิได้ดำเนินการตามคำทักท้วงและมิได้ชี้แจงเหตุผลให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ขี้มทราบ ก็ให้้องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นดำเนินการตามเงื่อนไขในสัญญาการขี้มเงิน โดยถือว่าผู้ขี้มนั้นยังมิได้ส่งใช้เงินขี้มเท่าจำนวนที่ทักท้วงนั้น”

ข้อ 256 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปีคบัญชีรายรับและรายจ่ายแล้ว ให้ยอดเงินสะสมประจำปี ได้ร้อยละเท่าใดของทุกปี เพื่อ เป็นทุนสำรองเงินสะสม

ก. ร้อยละ 15

ข. ร้อยละ 20

ค. ร้อยละ 25

ง. ร้อยละ 30

เฉลย ก.

ชี้ทริค! “ข้อ 87 ทุกวันสิ้นปีงบประมาณ เมื่อ้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ปีคบัญชีรายรับรายจ่ายแล้วให้กันยอดเงินสะสม ประจำปีไว้ ร้อยละสิบห้าของทุกปี เพื่อเป็นทุนสำรองเงินสะสม้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินทุนสำรองเงินสะสมได้ กรณีดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่ยอดเงินสะสมคงเหลือไม่ถึงร้อยละสิบห้าของเงินสะสม ณ วันที่ 1 ตุลาคม ของปีงบประมาณนั้น ให้ขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด

(2) กรณีที่ปีใด ้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมียอดเงินทุนสำรองเงินสะสมเกินร้อยละสิบห้าของงบประมาณรายจ่าย ประจำปีนั้น หากมีความจำเป็น้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจนำเงินทุนสำรองเงินสะสมเฉพาะในส่วนที่เกินไปใช้จ่ายได้ภายใต้ เงื่อนไขข้อ 89 (1) โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น”

ข้อ 257 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมโดยได้รับอนุมัติจากใคร

- ก. นายอำเภอ
- ข. ผู้บริหารท้องถิ่น
- ค. สมาชิกสภาท้องถิ่น
- ง. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

เฉลย ค.

ชี้แจง : “ข้อ 89 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น ภายใต้งบประมาณ ดังต่อไปนี้

(1) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(2) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทตามระเบียบแล้ว

(3) ให้กัเงินสะสมสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่น้อยกว่าสามเดือนและกัไว้หรือยลอะลิบของบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและกรณีที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น

(4) เมื่อได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้ว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการกัหนี้ผูกพันให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การใช้จ่ายเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป ทั้งนี้ ให้้องการปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายเงินสะสม โดยคำนึงถึงฐานะการเงินการคลังของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นและเสถียรภาพในระยะยาว”

ข้อ 258 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมโดยภายใต้งบประมาณใด

- ก. กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น
- ข. ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทตามระเบียบแล้ว
- ค. ให้กัเงินสะสมสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่น้อยกว่าสามเดือน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : “ข้อ 89 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น

(1) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(2) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการของ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท

ตามระเบียบแล้ว

(3) ให้กัเงินสะสมสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่น้อยกว่าสามเดือนและกัไว้หรือยลอะลิบของบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและกรณีที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น

(4) เมื่อได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้ว ้องการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการกัหนี้ผูกพันให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การใช้จ่ายเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป

ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายเงินสะสม โดยคำนึงถึงฐานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสถียรภาพในระยะยาว”

ข้อ 258 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเงินรายรับ และต่อมามีการขอคืนในลักษณะลากมิกวได้ ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับการถอนคืนเงินรายรับ

- ก. เหตุความจำเป็นในการถอนเงินรายรับที่นำส่งเป็นเงินรายรับที่นำส่งแล้ว
- ข. หลักฐานแสดงการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง
- ค. หนังสือแจ้งให้รับผิดชอบใช้จากการละเมิด
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 93 กรณี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเงินรายรับและต่อมามีการขอคืนในลักษณะของลากมิกวได้ภายในกำหนดอายุความ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถอนคืนเงินรายรับ โดยถือปฏิบัติตามข้อ 95 และข้อ 96

ข้อ 95 การถอนคืนเงินรายรับตามข้อ 94 ให้ตรวจสอบและมีสาระสำคัญดังนี้

- (1) เหตุผลความจำเป็นในการถอนคืนเงินรายรับที่นำส่งเป็นเงินรายรับที่นำส่งแล้ว
- (2) หลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น หลักฐานแสดงการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง คำขอคืนเงินค่าซื้อเอกสาร หนังสือแจ้งให้รับผิดชอบใช้จากการละเมิด เป็นต้น

ข้อ 259 ข้อใด ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติให้รับผิดชอบใช้จากการละเมิดเป็นต้น

- ก. ขอเงินคืนภายในปีงบประมาณที่รับเงิน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้จ่ายคืนเงินรายรับดังกล่าว โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น
- ข. ขอคืนเงินภายหลังจากปีงบประมาณที่รับเงินรายรับเมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายขาดเงินสะสมโดยได้โดยต้องได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น
- ค. ถูกทุกข้อ
- ง. ไม่มีข้อใดไม่ถูกต้อง

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 96 วิธีปฏิบัติในการถอนคืนเงินรายรับ ให้ปฏิบัติดังนี้

- (1) ขอเงินคืนภายในปีงบประมาณที่รับเงิน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้จ่ายคืนเงินรายรับดังกล่าว โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น
- (2) ขอเงินคืนภายหลังจากปีงบประมาณที่รับเงินรายรับเมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายขาดเงินสะสม ได้โดยต้องได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น

ข้อ 260 ในกรณีใดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น และได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น

- ก. ลูกหนี้กลายเป็นบุคคลล้มละลาย ยากจน ไม่มีทรัพย์สินจะเรียกชำระหนี้ได้ หรือกฎหมายมิได้เปิดช่องให้กระทำได้
- ข. ลูกหนี้ตายหรือสาบสูญ ผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทผู้รับมรดกต้องเป็นบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกับที่ได้ระบุไว้ใน (ก)
- ค. ไม่มีข้อใดถูก
- ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 97 หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอาจจัดเก็บหนี้จากลูกหนี้ที่ค้างชำระเกินกว่าสิบปีขึ้นไปด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งและได้ดำเนินการแล้วดังนี้

- (1) เร่งรัดติดตามให้มีการชำระหนี้แล้ว แต่ไม่สามารถจัดเก็บได้ เนื่องจากลูกหนี้กลายเป็นบุคคลล้มละลาย ยากจน ไม่มีทรัพย์สินจะเรียกชำระหนี้ได้ หรือกฎหมายมิได้เปิดช่องให้กระทำได้
- (2) กรณีที่ลูกหนี้ตายหรือสาบสูญ ผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทผู้รับมรดกต้องเป็นบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกับที่ได้ระบุไว้ใน (1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น และได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น

ข้อ 261 หลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้สูญ และวิธีการบันทึกบัญชีให้เป็นไปตามที่ใครกำหนด

- ก. สำนักนายกรัฐมนตรีย
- ข. ผู้บริหารท้องถิ่น
- ค. สภาท้องถิ่น
- ง. ปลัดกระทรวงมหาดไทย

เฉลย ง.

ชี้แจง : หลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้สูญ และวิธีการบันทึกบัญชีให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ 262 หัวหน้าหน่วยงานคลัง จะต้องทำจัดท่างบแสดงฐานะการเงิน และงบอื่น ๆ เพื่อจัดส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภายในกี่วัน

- ก. 30 วัน
- ข. 60 วัน
- ค. 90 วัน
- ง. 120 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง : “ข้อ 100 ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดท่างบแสดงฐานะการเงิน และงบอื่น ๆ ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีพร้อมส่งให้กระทรวงการคลังด้วย และส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลส่งนายอำเภอ กรณีองค์กรบริหารส่วนตำบล”

ข้อ 263 ในการตรวจสอบบัญชีและหลักฐานการรับจ่ายเงิน ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกชี้แจงข้อเท็จจริงจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภายในกี่วัน

- ก. 30 วัน
- ข. 45 วัน
- ค. 60 วัน
- ง. 90 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 102 ในการตรวจสอบบัญชีและหลักฐานการรับจ่ายเงิน ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกหรือรับเงิน และหรือหัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่ให้คำชี้แจงและอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และหากได้รับข้อ

ทักท้วงจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกและหรือหัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติตามคำทักท้วงโดยเร็ว **อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับจาก**วันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งข้อทักท้วงนั้น

ข้อ 264 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงข้อทักท้วงจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยังยืนยันว่ายังไม่เห็นเหตุผลที่จะล้างข้อทักท้วง ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลต่อใครในการวินิจฉัยข้อทักท้วง

- ก. สำนักงานอัยการสูงสุด
- ข. ศาล
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. นายอำเภอ

เฉลย ก.

ชี้ทริก! ข้อ 103 ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงข้อทักท้วงไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่ายังไม่เห็นเหตุผลที่จะล้างข้อทักท้วง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงเหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงผลการวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับรายงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 265 ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ตรวจสอบการจัดทำบัญชีและรายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยปีละครั้ง พร้อมทั้งรายงานให้ใครทราบภายในกี่วัน

- ก. 1 ครั้ง รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วเสร็จ
- ข. 1 ครั้ง รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วเสร็จ
- ค. 2 ครั้ง รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วเสร็จ
- ง. 2 ครั้ง รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วเสร็จ

เฉลย ข.

ชี้ทริก! ข้อ 104 ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ตรวจสอบการจัดทำบัญชีและรายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง **พร้อมทั้งรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสิบห้าวัน**นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วเสร็จ

ข้อ 266 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีโดยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-laas) ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยระบบการทำงาน 4 ระบบ คือ

- ก. ระบบงบประมาณ ระบบรายรับ ระบบรายจ่าย ระบบบัญชี
- ข. ระบบเงินในงบประมาณ ระบบเงินนอกงบประมาณ ระบบเงินทดรองจ่าย ระบบบัญชี
- ค. ระบบการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การถอนเงิน
- ง. ระบบรายรับ ระบบรายจ่าย ระบบเก็บรักษาเงิน ระบบเงินนอกงบประมาณ

เฉลย ก.

ชี้ทริก! ข้อ 105 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีโดยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-laas) ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยระบบการทำงาน 4 ระบบ ดังนี้

(1) ระบบงบประมาณ ประกอบด้วย การจัดทำบัญชีงบประมาณรายจ่ายประจำปี ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม การโอน และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณ รวมทั้งการควบคุมงบประมาณและรายงานยอดงบประมาณคงเหลือ

- (2) ระบบรายรับ ประกอบด้วย การรับเงินทุกประเภท รวมทั้งการออกใบเสร็จรับเงินและหลักฐานการรับเงิน รายงานและทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (3) ระบบรายจ่าย ประกอบด้วย การก่อกู้ผูกพันและการเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งการจัดทำฎีการายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (4) ระบบบัญชี ประกอบด้วย การจัดทำบัญชีและทะเบียนต่าง ๆ รวมทั้งการจัดทำรายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 267 ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด กรมส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่ใครกำหนด

- ก. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 ข. ผู้บริหารท้องถิ่น
 ค. นายอำเภอ
 ง. สำนักงานกระทรวงมหาดไทย

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 105/2 ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด กรมส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 268 รายจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม เงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เงินช่วยเหลือ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน หากเบิกไม่ทันสิ้นปี และมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายต่อไปอีก ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติกันเงินได้ไม่เกินกี่วัน

- ก. 3 เดือน
 ข. 6 เดือน
 ค. 7 เดือน
 ง. 8 เดือน

เฉลย ข.

ชี้แจง : “ข้อ 59/1 รายจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เงินช่วยเหลือและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน รวมทั้งค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีระเบียบ กฎหมาย กำหนดให้จ่ายในลักษณะเดียวกัน หากเบิกเงินไม่ทันสิ้นปีและมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันเงินได้ไม่เกินหกเดือนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่ง หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ขอขยายเวลาการเบิกจ่ายเงินต่อสภาท้องถิ่นได้อีกไม่เกินหกเดือน”

ข้อ 269 หากดำเนินการจ่าย รายจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม เงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เงินช่วยเหลือ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ไม่เสร็จภายในหกเดือน สามารถขยายการเบิกจ่ายได้โดยได้รับอนุมัติจากใคร

- ก. ผู้บริหารท้องถิ่น
 ข. สภาท้องถิ่น
 ค. นายอำเภอ
 ง. ปลัดอำเภอ

เฉลย ข.

ชี้แจง : “ข้อ 59/1 รายจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เงินช่วยเหลือและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน รวมทั้งค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีระเบียบ กฎหมาย กำหนดให้จ่ายในลักษณะ

เดียวกัน หากเบิกเงินไม่ทันสิ้นปีและมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันเงินได้ไม่เกินหกเดือนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่ง หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ขอขยายระยะเวลาการเบิกจ่ายเงินต่อสภาท้องถิ่นได้อีกไม่เกินหกเดือน”

ข้อ 270 ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ระบบบัญชีแบบใด

- ก. ระบบ e-plan
- ข. ระบบ e-laas**
- ค. ระบบ e-book
- ง. ระบบ e- auction

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 14 ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๑๑ เบ็ดเตล็ด ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินการเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ชื่อ “ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Electronic LocalAdministrative Accounting System : e-LAAS)” แทน

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน

และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานด้านการเงินเป็นแนวทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ให้ยกเลิกความใน (16) (17) (19) (20) (21) และ (23) ของ ข้อ 5 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับ ปลัดกระทรวงมหาดไทยก่อนการปฏิบัติปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจตามวรรคสองให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

(๑)^๒ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

(๒)^๓ “สภาท้องถิ่น” หมายความว่า สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาลและสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

- (๓)^๔ “ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔)^๕ “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกเทศมนตรี และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๕)^๖ “ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๖)^๗ “พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล
- (๗) “หน่วยงาน” หมายความว่า สำนัก กอง ส่วน ฝ่าย ตามโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ ละรูปแบบ หรือหน่วยงานที่มีงบเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน
- (๘) “ผู้เบิก” หมายความว่า หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณทั่วไปและงบประมาณเฉพาะการรวมทั้งเงินนอกงบประมาณด้วย
- (๙) “หน่วยงานคลัง” หมายความว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน ตามระเบียบนี้
- (๑๐) “หัวหน้าหน่วยงานคลัง” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้ หมายความว่ารวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีงบเฉพาะการหรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ต่างหากจากหน่วยงานคลัง
- (๑๑) “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่มีหน้าที่รับจ่ายเงินและให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับ จ่ายเงินด้วย

๒ ข้อ ๕ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

๓ ข้อ ๕ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

๔ ข้อ ๕ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕ ข้อ ๕ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

๖ ข้อ ๕ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

๗ ข้อ ๕ (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑๒) “ผู้นิรภัย” หมายความว่า ความรวมถึง กำปั่นหรือตู้เหล็กหรือหีบเหล็กอันมั่นคง ซึ่งใช้สำหรับเก็บรักษาเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๓) “หีบห่อ” หมายความว่า หีบ หรือถุง หรือภาชนะอื่นใด ซึ่งใช้สำหรับบรรจุเงินเพื่อฝาก เก็บรักษาไว้ในผู้นิรภัยในลักษณะหีบห่อ หรือสำหรับบรรจุเงินเพื่อนำส่ง หรือนำฝากส่วนราชการ หรือบรรจุเงินที่ขอเบิกคืนจากผู้นิรภัยของส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๔) “อนุมัติฎีกา” หมายความว่า อนุญาตให้จ่ายเงินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๕) “หลักฐานการจ่าย” หมายความว่า หลักฐานแสดงว่า ได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือเจ้าหน้าที่ตามข้อผูกพันแล้ว

(๑๖) “ใบสำคัญคู่จ่าย” หมายความว่า หลักฐานการจ่ายเงินที่เป็น ใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินแก่เจ้าหน้าที่ หลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคาร หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินหรือเจ้าหน้าที่ และให้รวมถึง ใบนำส่งเงินต่อหน่วยงานคลังด้วย

(๑๗) “เงินรายรับ” หมายความว่า เงินที่ปวงที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรณีพิเศษตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรม และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ที่นำฝากบัญชีเงินฝากกระทรวงการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเงินอุดหนุนที่กระทรวงการคลังเป็นผู้จ่ายเงินแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๘) “รายงานสถานะการเงินประจำวัน” หมายความว่า ความรวมถึง ยอดเงินรับและจ่ายในแต่ละวัน รวมถึงยอดเงินที่ฝากธนาคาร

(๑๙) “เงินยืม” หมายความว่า เงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณ หรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่มีต้องจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่บุคคลใดยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือปฏิบัติราชการอื่นใด

๘ ข้อ ๕ (๑๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

๙ ข้อ ๕ (๑๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑๐ ข้อ ๕ (๑๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑๑ ข้อ ๕ (๑๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒๑)^{๑๒} “แผนพัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(๒๒) “แผนการใช้จ่ายเงิน” หมายความว่า แผนแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานผู้เบิก ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งหน่วยงานผู้เบิก ได้ยื่นต่อหน่วยงานคลัง ทุกระยะสามเดือน

(๒๓)^{๑๓} “ทุนสำรองเงินสะสม” หมายความว่า ยอดเงินสะสมจนวนร้อยละสิบห้าของยอดเงินสะสม ประจำทุกสิ้นปีงบประมาณ เพื่อรักษาเสถียรภาพการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒๔) “เงินสะสม” หมายความว่า เงินที่เหลือจ่ายจากเงินรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี และหรือ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และให้หมายความรวมถึงเงินรายรับอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้ภายใน วันสิ้นปีงบประมาณหลังจากที่ได้หักทุนสำรองเงินสะสมไว้แล้วและรวมทั้งเงินสะสมปีก่อน ๆ ด้วย

(๒๕) “หนี้สูญ” หมายความว่า หนี้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะเจ้าหนี้ ไม่มีทางที่จะได้รับชำระ หนี้จากลูกหนี้ได้

(๒๖) “ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

(๒๗) “นายอำเภอ” หมายความว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

(๒๘) “เวลาปิดบัญชี” หมายความว่า เวลาปิดบัญชีรับจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ ให้นำ เวลาปิดบัญชีรับจ่ายเงินของกรมบัญชีกลางมาใช้โดยอนุโลม

(๒๙) “ระบบ” หมายความว่า ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(Electronic Local Administrative Accounting System : e-LAAS)

หมวด ๒

ข้อกำหนดในการรับเงิน

ส่วนที่ ๑

การรับเงิน

ข้อ ๖^{๑๔} บรรดาแบบพิมพ์และเอกสารใด ๆ ที่ใช้ในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การถอนเงิน การ เก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนแบบบัญชี ทะเบียนและรายงานการเงิน ให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดไว้เป็น อย่างอื่น

ข้อ ๗ บรรดาเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ ให้นำส่งเป็นเงินรายได้ทั้งสิ้น ห้าม มิให้กันไว้เป็นเงินฝาก หรือเงินนอกงบประมาณ เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการ กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับในกรณีที่มีผู้อุทิสให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะเจาะจงว่าให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๒ ข้อ ๕ (๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑๓ ข้อ ๕ (๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

จัดหารายได้ขึ้นเป็นครั้งคราวภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ เพื่อใช้จ่ายในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะเงินรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาขึ้นเป็นครั้งคราว หรือเงินที่มีผู้อุทิศให้ตามวรรคสอง ถ้าไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากมีเงินเหลือจ่าย หรือหมดความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายแล้ว ให้นำส่งเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๘^๕ การรับเงินให้รับเป็นเงินสด ส่วนการรับเช็ค คราฟท์ หรือตราสารอย่างอื่นหรือโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๙ การรับเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่การรับเงินที่มีเอกสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุจำนวนเงินที่ชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงิน และการรับเงินตามฎีกาเบิกเงินจากหน่วยงานคลังให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับเงินทุกประเภท เว้นแต่ เงินประเภทใดมีการชำระเป็นประจำ และมีจำนวนมากราย จะแยกใบเสร็จรับเงินเล่มหนึ่งสำหรับการรับเงินประเภทหนึ่งก็ได้

“ข้อ ๙/๑ การรับเงินรายรับดังต่อไปนี้ ให้ใช้หลักฐานการรับโอนเงิน หรือการนำฝาก หรือรายงานการจ่ายเงินแทนของกระทรวงการคลัง แทนใบเสร็จรับเงิน

- (๑) รายได้ที่รัฐจัดสรร หรืออุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร
- (๓) เงินที่กระทรวงการคลังจ่ายแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ข้อ ๑๐^๖ ให้หน่วยงานคลังบันทึกรายการรับเงินในระบบภายในวันที่ได้รับเงิน หรือได้รับหลักฐานตามข้อ ๙/๑ โดยแสดงให้ทราบว่าได้รับเงินตามใบเสร็จรับเงิน ฎีกา หรือเอกสารอื่น เล่มใดเลขที่ใด จำนวนเท่าใด หรือตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังกำหนดเวลาปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้ว ให้บันทึกการรับเงิน ในวันนั้นและเก็บเงินสดในตู้নিরক্ষণเงินประเภทใดมีใบเสร็จรับเงินวันหนึ่ง ๆ หลายฉบับ จะรวมรับเงินประเภทนั้นตามสำเนาใบเสร็จรับเงินทุกฉบับมาบันทึกในบัญชีรายการเดียวกันก็ได้ โดยแสดงให้ทราบว่าเงินรับตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ใด ถึงเลขที่ใด จำนวนเงินรวมทั้งสิ้นเท่าใด ไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย”

ข้อ ๑๑ เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นาเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเงินฝากธนาคาร กรณีที่นำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาไว้ในตู้নিরক্ষণ

^๕ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๖ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๗ ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๑๒ ให้หน่วยงานคลังจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนาส่งกับหลักฐาน และรายการที่บันทึกไว้ในระบบ เมื่อได้ตรวจสอบว่าถูกต้องครบถ้วนแล้วให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับ ตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายและลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย กรณีที่เป็นการรับเงินตามข้อ ๘/๑ ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง”

ส่วนที่ ๒

ใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๑๓ ใบเสร็จรับเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีสาระสำคัญอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ตราเครื่องหมายและชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) เล่มที่และเลขที่ของใบเสร็จรับเงิน โดยให้พิมพ์หมายเลขกำกับเล่มและหมายเลขกำกับเลขที่ใน

ใบเสร็จรับเงินเรียงกันไปทุกฉบับ

(๓) ที่ทำการหรือสำนักงานที่ออกใบเสร็จรับเงิน

(๔) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

(๕) ชื่อและชื่อสกุลของบุคคลหรือชื่อนิติบุคคลผู้ชำระเงิน

(๖) รายการแสดงการรับเงิน โดยระบุว่ารับชำระเงินค่าอะไร

(๗) จำนวนเงินที่รับชำระทั้งตัวเลขและตัวอักษร

(๘) ข้อความระบุว่าได้มีการรับเงินไว้เป็นการถูกต้องแล้ว

(๙) ลายมือชื่อพร้อมชื่อในวงเล็บ และตำแหน่งผู้รับเงินกำกับอย่างน้อยหนึ่งคนใบเสร็จรับเงินทุกฉบับให้มี

สำเนาเย็บติดไว้กับเล่มอย่างน้อยหนึ่งฉบับหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดประสงค์จะพิมพ์ใบเสร็จรับเงินด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์พิมพ์ใบเสร็จรับเงินให้จัดทำโดยให้มีขนาดตามความเหมาะสมกับลักษณะงานที่ปฏิบัติมี สำเนาอย่างน้อยหนึ่งฉบับ และให้มีสาระสำคัญตามวรรคหนึ่ง พร้อมทั้งให้กำหนดระบบวิธีการควบคุมการพิมพ์ ใบเสร็จรับเงิน รวมทั้งการพิมพ์ เล่มที่ เลขที่ ให้รัดกุม

ข้อ ๑๔ ให้หน่วยงานคลังจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินไว้เพื่อให้ทราบ และตรวจสอบได้ว่าได้จัดพิมพ์ ขึ้นจำนวนเท่าใด ได้จ่ายใบเสร็จรับเงินเล่มใด หมายเลขใดถึงหมายเลขใดให้หน่วยงานใดหรือเจ้าหน้าที่ผู้ใด ไป ดำเนินการจัดเก็บเงินเมื่อวัน เดือน ปีใดการจ่ายใบเสร็จรับเงินให้หน่วยงานใด หรือเจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บเงิน ให้ พิจารณาจ่ายให้ในจำนวนที่เหมาะสมแก่ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และให้มีหลักฐานการรับส่งใบเสร็จรับเงินนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ขุด เลิกสำนักงานหรือไม่มีการจัดเก็บเงิน ต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินนั้นไปนาส่งคืนหน่วยงานที่จ่ายใบเสร็จนั้นโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ เมื่อสิ้นปีให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการจัดเก็บเงินแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงาน คลังทราบว่า มีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใดและได้ใช้ใบเสร็จรับเงินไปแล้วเล่ม ใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่สามสิบเอ็ดตุลาคมของปีถัดไป และให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวม รายงานเสนอผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนาเสนอผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๗ ใบเสร็จรับเงินเล่มใดใช้สำหรับรับเงินของปีใด ให้ใช้รับเงินภายในปีนั้นเท่านั้น เมื่อสิ้นปีใหม่ก็ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดที่ยังไม่ใช้ให้คงติดไว้กับเล่มแต่ให้ปรุเจาะรู หรือประทับตราเลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่สังเกตมิให้นำมาใช้รับเงินได้ต่อไป

ข้อ ๑๘ ใบเสร็จรับเงินห้ามขาด ลบ แก้ไข เพิ่มเติม จำนวนเงินหรือชื่อผู้ชำระเงินหากใบเสร็จรับเงินฉบับใดลงรายการรับเงินผิดพลาด ก็ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวนแล้วให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่านั้นไว้ด้วย หรือขีดฆ่าเลิกใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับ และให้ติดไว้กับสำเนาใบเสร็จรับเงินในเล่ม แล้วออกใบเสร็จรับเงินฉบับใหม่

ข้อ ๑๙ ให้หน่วยงานคลังเก็บรักษาสำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้ที่มีอำนาจตรวจสอบยังมิได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วก็ให้เก็บไว้อย่างเอกสารธรรมดา”

หมวด ๓

การเก็บรักษาเงิน

ส่วนที่ ๑

สถานที่เก็บรักษา”

ข้อ ๒๐ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาเงินที่จัดเก็บหรือได้รับไว้ในตู้নিরক্ষ্যซึ่งตั้งอยู่ในที่ปลอดภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตู้নিরক্ষ্যขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ติดหรือตั้งไว้ในห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก หรือกรณีไม่มีห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กให้ติดหรือตั้งไว้ในที่มั่นคง และปลอดภัยภายในสำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหากมีจำนวนเงินสดที่เก็บรักษาไว้ในตู้নিরক্ষ্যตามวรรคหนึ่ง ให้หน้าฝากธนาคารทั้งจำนวนในวันทำการถัดไป กรณีเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีพื้นที่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวกไม่สามารถฝากธนาคารได้เป็นประจำทุกวันให้เก็บรักษาเงินสดในตู้নিরক্ষ্যได้ และให้นำเงินสดดังกล่าวฝากธนาคารในวันทำการสุดท้ายของสัปดาห์ กรณีที่มีความจำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บหรือรับชำระเงินนอกที่ตั้งสำนักงานปกติ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดวิธีการรับเงินและเก็บรักษาเงินให้รัดกุมและเหมาะสม เมื่อเดินทางกลับถึงสำนักงานให้รีบนำฝากทันที”

ข้อ ๒๑ ตู้নিরক্ষ্যให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองดอก แต่ละดอกมีลักษณะต่างกัน โดยให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจคนละดอกตู้নিরক্ষ্যหนึ่ง ๆ ให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองสำหรับ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินเก็บรักษาหนึ่งสำหรับนอกนั้นให้นำฝากเก็บรักษาในลักษณะหีบห่อไว้ในตู้নিরক্ষ্যเก็บเงินของส่วนราชการอื่นตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๒

กรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๒๒ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไว้ ณ สำนักงานอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นกรรมการโดยตำแหน่งหนึ่งคน และกรรมการเก็บรักษาเงินอื่นอีก

อย่างน้อยสองคนการแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยให้คำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ เว้นแต่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีพนักงานส่วนท้องถิ่น ไม่ครบจำนวนที่จะแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้แต่งตั้งผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นเป็นกรรมการให้ครบจำนวนก็ได้”

ข้อ ๒๓ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินเป็นผู้ถือลูกกุญแจตู้নিরক্ষ্য ในกรณีที่ตู้নিরক্ষ্যมีที่ใส่กุญแจสามดอกและมีกรรมการสามคน ให้กรรมการถือกุญแจคนละหนึ่งดอก แต่ถ้าตู้নিরক্ষ্যมีที่ใส่กุญแจสองดอกแต่มีกรรมการสามคน ก็ให้กรรมการที่อาวุโสถือกุญแจคนละหนึ่งดอก

ข้อ ๒๔ กรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่กรรมการได้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ตามข้อ ๒๒ เป็นกรรมการแทนชั่วคราวให้ครบจำนวนการแต่งตั้งผู้ที่จะเป็นกรรมการแทนจะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนชั่วคราวก็ได้

การปฏิบัติหน้าที่กรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งมอบและรับมอบกุญแจระหว่างกรรมการผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่กรรมการแทนชั่วคราวรวมทั้งต้องตรวจนับตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงินเก็บรักษาไว้ในตู้নিরক্ষ্যให้ถูกต้องตามรายงานสถานะการเงินประจำวันแล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบพร้อมกับลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนไว้ในรายงานสถานะการเงินประจำวันห้ามมิให้กรรมการมอบลูกกุญแจให้ผู้อื่นทำหน้าที่กรรมการแทน เว้นแต่เป็นการมอบให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนชั่วคราว

ข้อ ๒๕ กรรมการเก็บรักษาเงินต้องเก็บรักษาลูกกุญแจไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือให้ผู้ใดลักลอบนำไปพิมพ์แบบลูกกุญแจได้ หากปรากฏว่าลูกกุญแจสูญหาย หรือมีกรณีสงสัยว่าจะมีผู้ปลอมแปลงลูกกุญแจ ให้รีบรายงานผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อสั่งการโดยเร็ว

ส่วนที่ ๓

การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๒๖ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดทำรายงานสถานะการเงินประจำวันตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดเป็นประจำทุกวันที่มีการรับจ่ายเงิน หากวันใดไม่มีการรับจ่ายเงินจะไม่ทำรายงานสถานะการเงินประจำวันสำหรับวันนั้นก็ได้ แต่ให้หมายเหตุในรายงานสถานะการเงินประจำวันที่มีการรับจ่ายเงินในวันถัดไปให้ทราบด้วย

ข้อ ๒๗ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการนำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคารทั้งจำนวน หากนำฝากธนาคารไม่ทันให้นำเงินที่จะเก็บรักษา และรายงานสถานะการเงินประจำวัน ส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๒๘ กรณีมีเงินสดเก็บรักษาให้กรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินกับรายงานสถานะการเงินประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้নিরক্ষ্যและให้กรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานสถานะการเงินประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเสนอผ่านปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ปรากฏว่า เงินที่กรรมการได้รับมอบให้เก็บรักษาไม่ตรงกับจำนวนซึ่งแสดงไว้ในรายงานสถานะการเงินประจำวัน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้นำส่งเงินร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้ในรายงานสถานะการเงินประจำวัน และลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้ส่งเงิน แล้วนำเงินเข้าเก็บ

รักษาไว้ในตู้നിรัภัย และให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินรายงานให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบทันที เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๓๐ เมื่อนำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้നിรัภัยเรียบร้อยแล้ว ให้กรรมการเก็บรักษาเงินใส่กุญแจตู้നിรัภัยไว้เรียบร้อยและลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินแต่ละคนบนกระดาษปิดทับหรือประจำตราครั้ง หรือดินเหนียวไว้บนเชือกผูกมัดตู้നിรัภัยในลักษณะที่แผ่นกระดาษปิดทับหรือประจำตราครั้งหรือดินเหนียว จะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดตู้നിรัภัยในกรณีที่ตู้നിรัภัยตั้งอยู่ในห้องมั่นคง หรือกรงเหล็ก การลงลายมือชื่อบนแผ่นกระดาษปิดทับหรือประจำตราครั้ง หรือดินเหนียว ของกรรมการเก็บรักษาเงิน จะกระทำที่ประตูห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กแต่เพียงแห่งเดียวก็ได้”

ข้อ ๓๑ ในวันทำการถัดไป ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินมอบเงินที่เก็บรักษาไว้ทั้งหมดให้หัวหน้าหน่วยงานคลัง หรือเจ้าหน้าที่การเงินแล้วแต่กรณีรับไปเพื่อดำเนินการนำฝากธนาคาร โดยให้ลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในรายงานสถานะการเงินประจำวันก่อนวันทำการที่รับเงินไปฝากธนาคาร

ข้อ ๓๒ ก่อนเปิดประตูห้องมั่นคง หรือประตูกรงเหล็ก หรือตู้നിรัภัย ให้กรรมการเก็บรักษาเงินตรวจกุญแจลายมือชื่อบนแผ่นกระดาษปิดทับ หรือตราประจำครั้ง หรือดินเหนียวของกรรมการ เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงให้เปิดได้หากปรากฏว่า แผ่นกระดาษปิดทับ หรือตราประจำครั้ง หรือดินเหนียวของกรรมการเก็บรักษาเงินอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อย หรือมีพฤติการณ์อื่นใดที่สงสัยว่าจะมีการทุจริตให้รายงานให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๓๓ ให้หน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้นำข้อกำหนดในการเก็บรักษาเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาถือปฏิบัติ

ส่วนที่ ๔

การรับส่งเงิน

ข้อ ๓๔ เงินรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เก็บรักษาไว้ตามข้อ ๒๐ ให้นำฝากธนาคารทั้งจำนวนภายในวันนั้น ถ้าฝากในวันนั้นไม่ทันให้นำฝากตู้നിรัภัย และวันรุ่งขึ้น หรือวันทำการถัดไปให้นำฝากธนาคารทั้งจำนวน

ข้อ ๓๕ การรับส่งเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นเงินสดหรือสถานที่ที่จะรับส่งอยู่ห่างไกลหรือกรณีอื่นใดซึ่งเห็นว่าไม่ปลอดภัยแก่เงินที่รับส่ง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยสองคน เป็นกรรมการรับผิดชอบร่วมกันควบคุมการรับส่งเงินและจัดให้มีเจ้าหน้าที่สำรวจควบคุมรักษาความปลอดภัยด้วยก็ได้”

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการรับส่งเงินมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการควบคุมเงินที่นำส่ง โดยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบจำนวนเงินซึ่งได้รับมอบหมายให้รับส่งกับใบนำส่งและบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่งให้ถูกต้องตรงกันแล้วลงลายมือชื่อในบันทึกพร้อมกับผู้มอบหรือผู้รับมอบเงิน ทั้งสองฉบับโดยให้คณะกรรมการรับส่งเงินเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับมอบให้ผู้มอบหรือผู้รับมอบเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ

(๒) บรรจุนเงินลงหีบห่อใส่กุญแจหรือใช้เชือกผูกมัด และตราประจำครั้งหรือดินเหนียวของกรรมการรับส่งเงินทุกคนที่เชือกมัดหีบห่อในลักษณะที่เมื่อเปิดหีบห่อ ตราประจำครั้งหรือดินเหนียวจะต้องถูกทำลาย และมอบหีบห่อให้กรรมการซึ่งเป็นผู้อาวุโสเพื่อนำเงินเดินทางไปส่งต่อไป

(๓) ให้กรรมการรับส่งเงินพร้อมกันออกเดินทางไปยังสถานที่รับส่งเงินทันที ห้ามมิให้แยกย้ายจากกันหรือหยุดพักระหว่างทางโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น และเมื่อไปถึงสถานที่นำส่งเงินแล้วให้รับนำเงินส่งให้เสร็จสิ้นภายในวันทำการนั้น หรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

(๔) ก่อนเปิดหีบห่อเพื่อนำส่งเงิน ให้กรรมการรับส่งเงินทุกคนพร้อมกันตรวจสอบสภาพลูกกุญแจและตราประจำครั้ง หรือดินเหนียว เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยแล้ว จึงให้นำเงินออกส่งหากปรากฏว่า หีบห่ออยู่ในลักษณะไม่เรียบร้อย หรือมีพฤติการณ์ชวนให้สงสัยว่าจะมีการทุจริตเงินในหีบห่อ ให้คณะกรรมการรับส่งเงินรีบรายงานปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาสั่งการต่อไป ส่วนเงินให้คณะกรรมการนำส่งให้แล้วเสร็จ

(๕) กรณีจำนวนเงินที่นำส่งมีปลอมแปลงจำนวนเท่าใด ให้คณะกรรมการรับส่งเงินนำส่งเงินตามจำนวนที่นำส่งได้ และให้บันทึกจำนวนเงินปลอมแปลงนั้นไว้ในบันทึกการรับเงินเพื่อนำส่ง แล้วลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนพร้อมด้วยเจ้าพนักงานของผู้รับเงิน และเมื่อกลับถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้รายงานปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาสั่งการ

(๖) เมื่อคณะกรรมการรับส่งเงินได้รับส่งเงินเสร็จเรียบร้อย และเดินทางกลับถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้รีบมอบคู่มือรับเงินหรือหลักฐานการรับมอบเงินให้หน่วยงานผู้นำส่งหรือขอเบิกเงินในวันนั้น หรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป และให้หัวหน้าหน่วยงานผู้นำส่งหรือขอเบิกเงินตรวจสอบหลักฐานการนำส่งเงินหรือขอเบิกเงิน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้บันทึกการรับมอบต่อกันไว้

ข้อ ๓๗ การถอนเงินฝากธนาคารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการส่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามสั่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงาน เพิ่มอีกหนึ่งคน ในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกับการถอนเงินฝากของหน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ผู้บริหารท้องถิ่นอาจแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานนั้นและพนักงานส่วนท้องถิ่นอีกหนึ่งคน เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันถอนเงินฝากของหน่วยงานนั้นกรณีการถอนเงินฝากจากคลังจังหวัด ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด”

หมวด ๔

การเบิกเงิน

ข้อ ๓๘ ก่อนการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้หน่วยงานผู้เบิกยื่นแผนการใช้จ่ายเงินต่อหน่วยงานคลังทุกสามเดือนในกรณีที่มีความจำเป็น อาจปรับแผนการให้

จ่ายเงินของหน่วยงานผู้เบิกได้ตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำแผนการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๓๕ การขอเบิกเงินจากหน่วยงานคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใด ให้เบิกได้แต่เฉพาะในปีงบประมาณนั้น รวมทั้งเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่มีต้องจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่

- (1) เป็นเงินงบประมาณรายจ่ายที่ยังมิได้ก่อหนี้ผูกพันในปีงบประมาณนั้น และได้รับอนุมัติให้กู้เงินไว้ต่อผู้มีอำนาจตามระเบียบแล้ว
- (2) เป็นงบประมาณรายจ่ายที่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่นให้กู้เงินไปจ่ายในปีงบประมาณถัดไป
- (3) กรณีมีเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่มีต้องจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งเบิกจ่ายไม่ทันภายในสิ้นปีงบประมาณที่ผ่านมาและได้บันทึกบัญชีไว้แล้ว”

ข้อ ๔๐ การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานผู้เบิกขอเบิกกับหน่วยงานคลัง โดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ดำเนินการแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการขอเบิกเงินทุกกรณีให้ระบุดัตถุประสงค์ที่จะนำเงินนั้นไปจ่ายและห้ามมิให้ขอเบิกจนกว่าจะถึงกำหนดหรือใกล้ถึงกำหนดจ่ายเงินการเบิกเงินต้องมีหลักฐานการเบิกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือสำเนาทุกฉบับ”

ข้อ ๔๑ ฎีกาเบิกเงินจะต้องพิมพ์จำนวนเงินที่ขอเบิกทั้งตัวเลขและตัวอักษรจะต้องพิมพ์ให้ชัดเจน ห้ามขูดลบ หากผิดพลาดให้แก้ไขโดยวิธีขีดฆ่า แล้วพิมพ์ใหม่ทั้งจำนวน แล้วให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองการขีดฆ่านั้นด้วยการพิมพ์จำนวนเงินในฎีกาเบิกเงินที่เป็นตัวอักษร ให้พิมพ์จำนวนที่ขอเบิกให้ขีดคำว่า“ตัวอักษร” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงิน อย่าให้มีช่องว่างที่จะพิมพ์จำนวนเพิ่มเติมให้สูงขึ้นได้

ข้อ ๔๒ เงินที่เบิกถ้าไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมดให้หน่วยงานผู้เบิกนำส่งคืนหน่วยงานคลังภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ได้รับเงินจากหน่วยงานคลัง

ข้อ ๔๓ การขอเบิกเงินงบประมาณรายจ่าย และหรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุดัตถุประสงค์ปีใด ให้วางฎีกาเบิกเงินได้จนถึงวันทำการสุดท้ายของปีนั้นในกรณีที่ได้มีการกู้เงินไว้ให้วางฎีกาได้จนถึงวันทำการสุดท้ายของระยะเวลาที่กู้เงิน

ข้อ ๔๔ เงินประเภทใดซึ่งโดยลักษณะจะต้องจ่ายประจำเดือนในวันสิ้นเดือน ให้วางฎีกาภายในวันที่ยี่สิบห้าของเดือนนั้น

ข้อ ๔๕ การเบิกเงินซึ่งมีลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายประจำ และมีการเรียกเก็บเป็นงวด ๆ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามประเภทที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้นเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ชำระหนี้ และให้นำมาเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับแจ้งให้ชำระหนี้ได้

ข้อ ๔๖^๑ การเบิกเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เงินช่วยเหลือและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๔๗ การซื้อ เช่าทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ ให้หน่วยงานผู้เบิกดำเนินการวางฎีกาเบิกเงิน โดยเร็วอย่างช้าไม่เกินห้าวัน นับจากวันที่ได้ตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงานถูกต้อง

ข้อ ๔๘ เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้

(๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการตั้งซื้อ หรือตั้งจ้าง

(๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน

(๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงานเอกสารหลักฐานดังกล่าวจะใช้ภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ ๔๙ การเบิกเงินเพื่อจ่ายล่วงหน้าตามสัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ ให้มีสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ หรือหลักฐานอื่นซึ่งแสดงว่าใกล้จะถึงกำหนดจ่ายเงินแล้วประกอบฎีกาด้วย ซึ่งจะเป็นภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ ๕๐ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ หรือเช่าทรัพย์สินให้แสดงรายการทรัพย์สินและจำนวนเงินเป็นรายประเภทประกอบฎีกาขอเบิกเงิน”

ข้อ ๕๑ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อที่ดิน ให้มีสัญญาจะซื้อจะขาย หรือสัญญาซื้อขายประกอบฎีกาด้วย ซึ่งจะเป็นภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองก็ได้

ข้อ ๕๒ การเบิกเงินในหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ให้ทำการเบิกจ่ายได้ตามงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และให้มีหลักฐานแสดงว่าเงินจำนวนที่ขอเบิกนี้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๕๓ การเบิกเงินรายจ่ายงบกลางเป็นค่าใช้จ่ายอย่างไร ให้ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๕๔ การเบิกเงินในหมวดเงินอุดหนุนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้ดำเนินการเอง และได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนั้นตามระเบียบไว้แล้ว ให้ดำเนินการได้ตามงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ ทั้งนี้ การก่อให้เกิดหนี้ และการเบิกเงินต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย

^๑ ข้อ ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๕๕ การเบิกเงินนอกงบประมาณให้เป็นไปตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๕๖ ค่าใช้จ่ายที่เป็นรายจ่ายประจำที่เกิดขึ้นในปีใด ให้เบิกจากงบประมาณรายจ่ายในปีนั้นไปจ่ายเงินที่เบิกไปเพื่อจ่ายให้ยืม ถ้าจำเป็นต้องจ่ายติดต่อกันเกี่ยวไปถึงปีงบประมาณใหม่จะเบิกเงินล่วงหน้าจากปีปัจจุบันไปจ่ายสำหรับระยะเวลาในปีใหม่ก็ได้ โดยให้ถือว่าเป็นรายจ่ายของปีที่เบิกเงินงบประมาณ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไม่เกินหกสิบวัน

(๒) สำหรับปฏิบัติราชการอื่น ๆ ไม่เกินสิบห้าวัน

หมวด ๕

การกันเงิน

ข้อ ๕๗ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปี โดยสั่งซื้อหรือสั่งจ้างหรือการเช่าทรัพย์สิน ถ้าเห็นว่าการเบิกเงินไปชำระหนี้ผูกพันไม่ทันสิ้นปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันเงินไว้เบิกจ่ายในปีถัดไปได้อีกไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปีหรือตามข้อผูกพัน”

ข้อ ๕๘ ให้วางฎีกากันเงินตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดก่อนวันสิ้นปีอย่างน้อยสามสิบวัน เว้นแต่มีเหตุผลสมควร ผู้บริหารท้องถิ่นอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลา ยื่นขอกันเงินได้ไม่เกินวันทำการสุดท้ายของปีนั้น

ข้อ ๕๙ ในกรณีที่มียุทธศาสตร์หรือโครงการที่ดำเนินการและสิ่งก่อสร้าง ยังมีได้ก่อหนี้ผูกพันแต่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานขออนุมัติกันเงินต่อสภาท้องถิ่นได้อีกไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปีกรณีเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีได้ดำเนินการก่อหนี้ผูกพัน ให้ขออนุมัติขยายเวลาเบิกจ่ายเงินได้ไม่เกินอีกหนึ่งปีต่อสภาท้องถิ่น หรือกรณีมีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวที่ทำให้ ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ก่อสร้าง ให้ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงและหรือขยายเวลาเบิกจ่ายเงินได้ไม่เกินอีกหนึ่งปีต่อสภาท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และโครงการดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์เดิมตามที่ได้รับอนุมัติให้กันเงินไว้

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก่อหนี้ผูกพันแล้วให้เบิกจ่ายได้ตามข้อผูกพัน เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่งหรือขยายเวลาเบิกจ่ายเงินตามวรรคสองแล้ว หากยังไม่ได้ดำเนินการก่อหนี้ผูกพันหรือมีเงินเหลือจ่ายจากเงินดังกล่าว ให้เงินจำนวนนั้นตกเป็น เงินสะสม”

ข้อ ๕๙/๑ รายจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น เงินช่วยเหลือและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน รวมทั้งค่าตอบแทนที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีระเบียบ กฎหมาย กำหนดให้จ่ายในลักษณะเดียวกัน หากเบิกเงินไม่ทันสิ้นปีและมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนั้นต่อไปอีก ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้กันเงินได้ไม่เกินหกเดือนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการกันเงินตามวรรคหนึ่ง หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้ขอขยายเวลาการเบิกจ่ายเงินต่อสภาท้องถิ่นได้อีกไม่เกินหกเดือน”

ข้อ ๕๘/๒ การขอขยายเวลาเบิกจ่ายเงินตามหมวดนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการก่อนสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้กันเงินหรือขยายเวลาเบิกจ่ายเงิน”

หมวด ๖

การตรวจและการอนุมัติฎีกา

ข้อ ๖๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกาการตรวจฎีกาตามวรรคหนึ่ง เมื่อถูกต้องในสาระสำคัญต่อไปนี้แล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติฎีกา

- (๑) มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง
- (๒) มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงิน กับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน
- (๓) มีเงินงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ
- (๔) มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ ๖๑ ฎีกาหรือเอกสารประกอบฎีกาฉบับใดไม่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ตรวจฎีกาแจ้งให้ผู้เบิกทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข ถ้าผู้เบิกไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในสามวันทำการนับจากวันที่ได้รับทราบ ให้ผู้ตรวจฎีกาคืนฎีกา

^๒ ข้อ ๕๘/๑ เพิ่มโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีที่ฎีกามีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ซึ่งมีใช้สาระสำคัญหรือจำนวนเงินที่ขอเบิกผู้ตรวจฎีกาจะแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว แจ้งให้ผู้เบิกทราบก็ได้

ข้อ ๖๒ ฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้วตามข้อ ๖๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลัง หรือเจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับมอบหมายนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเป็นผู้อนุมัติฎีกา

ข้อ ๖๓ การอนุมัติฎีกาจะกระทำได้เมื่อสาระสำคัญถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๐ และผู้ตรวจฎีกาได้ลงลายมือชื่อตรวจฎีกานั้นแล้วในกรณีที่ผู้อนุมัติมีเหตุผลสมควร จะอนุมัติฎีกาเป็นเงินจำนวนต่ำกว่าที่ขอเบิกก็ได้

ข้อ ๖๔ การอนุมัติฎีกาเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ในกรณีที่ไม่มีเหตุทักท้วง ให้ดำเนินการให้เสร็จภายในสามวันทำการนับถัดจากวันรับฎีกา ในกรณีที่มีเหตุทักท้วงให้ดำเนินการให้เสร็จภายในสามวันทำการนับถัดจากวันที่ผู้เบิกได้แก้ไขถูกต้องแล้ว

ข้อ ๖๕ เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติในฎีกาเบิกเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกการเบิกเงินในระบบ”

ข้อ ๖๖ เมื่อหน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ได้รับแจ้งรายการหนี้ หรือทำรายการคำนวณเงินค่าจ้างแรงงานแล้วให้จัดแยกประเภทการจ่ายส่งหน่วยงานคลังเพื่อตรวจสอบและนำเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติฎีกาตามข้อ ๖๒เพื่อขออนุมัติจ่ายเงินตามรายกานั้น ๆ

หมวด ๗

ข้อกำหนดในการจ่ายเงิน

ส่วนที่ ๑

การจ่ายเงิน

ข้อ ๖๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อกั้นผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

ข้อ ๖๘ การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิให้จ่ายเป็นเช็ค กรณีจำเป็นที่ไม่อาจจ่ายเป็นเช็คได้ ให้จัดทำใบถอนเงินฝากธนาคารเพื่อให้ธนาคารออกตั๋วแลกเงินสั่งจ่ายให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิการจ่ายเงินผ่านธนาคารหรือด้วยวิธีอื่นใด ให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด”

ข้อ ๖๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การจ่ายเงินให้เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ในกรณีซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ หรือเช่าทรัพย์สิน ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออกและขีดคร่อมด้วย

(๒) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน นอกจากกรณีตาม (1) ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และจะขีดคร่อมหรือไม่ก็ได้

(๓) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้กระทำได้ในการจ่ายเงินที่มีวงเงินไม่เกินห้าพันบาท โดยให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามหัวหน้าหน่วยงานคลังหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคลัง และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเงินสด

(๔) หากเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินไม่มารับเช็คภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันสั่งจ่าย ให้ยกเลิกเช็คนั้นหากมีการยกเลิกเช็คดังกล่าวเกินสองครั้ง ต้องรายงานเหตุผลให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบในการเขียนเช็คสั่งจ่ายเงิน ห้ามลงลายมือชื่อสั่งจ่ายในเช็คไว้ล่วงหน้า โดยยังมีได้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อผู้รับเงิน และจำนวนเงินที่สั่งจ่าย”

ข้อ ๗๐ การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวเลขและตัวอักษรเขียนหรือพิมพ์ให้ชัดเจน และขีดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร โดยไม่มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มเติมได้ และให้ขีดเส้นตรงหลังชื่อสกุล ชื่อบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจนขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยมีให้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้อีก”

ข้อ ๗๑ การจ่ายเงินทุกกรณี ถ้าผู้จ่ายมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องหักภาษีใด ๆ ไว้ ณ ที่จ่ายหรือเงินอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้หักเพื่อส่งส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น”

ข้อ ๗๒ เงินที่ขอเบิกจากหน่วยงานคลังเพื่อการใด ให้นำไปจ่ายได้เฉพาะเพื่อการนั้นเท่านั้น จะนำไปจ่ายเพื่อการอื่นไม่ได้

ส่วนที่ ๒

หลักฐานการจ่ายเงิน

ข้อ ๗๓ การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินทุกรายการ จะต้องมียุทธศาสตร์การจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

“กรณีที่กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ใช้ยุทธศาสตร์การจ่ายของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังเป็นยุทธศาสตร์การจ่ายเงิน”

“ข้อ ๗๓/๑ การจ่ายเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ใช้ใบเสร็จรับเงิน หรือใบรับเงิน ซึ่งผู้รับเงินเป็นผู้ออกให้ หรือใบสำคัญรับเงิน หรือใบรับรองการจ่ายเงิน หรือหลักฐานอื่นใดที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้เป็นยุทธศาสตร์การจ่าย”

ข้อ ๗๔ หลักฐานการจ่ายเงินจะต้องพิมพ์หรือเขียนด้วยหมึก การแก้ไขหลักฐานการจ่ายให้ชัดเจนแล้วพิมพ์หรือเขียนใหม่แล้วให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๗๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาหลักฐานการจ่ายซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังไม่ได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้ชำรุด สูญหาย หรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วก็ให้เก็บอย่างเอกสารธรรมดา

ข้อ ๗๖ ใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินออกให้ อย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สถานที่อยู่หรือที่ทำการของผู้รับเงิน
- (๒) วัน เดือน ปีที่รับเงิน
- (๓) รายการแสดงการรับเงินและระบุว่าเป็นค่าอะไร
- (๔) จำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร

(๕) ลายมือชื่อพร้อมทั้งมีตัวบรรจงชื่อและชื่อสกุลของผู้รับเงินถ้าผู้รับเงินลงลายมือชื่อไม่ได้ ให้ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้ใช้แสกนใดหรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้นแทนการลงลายมือชื่อ

ข้อ ๗๗ ให้ผู้จ่ายเงินประทับตราข้อความว่า “จ่ายเงินแล้ว” โดยลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายพร้อมทั้งระบุชื่อสกุลด้วยตัวบรรจงพร้อมวัน เดือน ปี ที่จ่ายกำกับไว้ในหลักฐานการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินทุกฉบับเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และกรณีที่เป็นใบสำคัญคู่จ่ายให้หัวหน้าหน่วยงานคลังลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ด้วยในกรณีที่ใบสำคัญคู่จ่ายเป็นภาษาต่างประเทศ ให้มีคำแปลเป็นภาษาไทยตามสาระสำคัญในข้อ ๗๖ ไว้ด้วย”

“ข้อ ๗๗/๑ การจ่ายเงินทุกรายการต้องมีการบันทึกการจ่ายเงินไว้ในระบบและต้องตรวจสอบการจ่ายเงินกับหลักฐานการจ่ายทุกสิ้นวัน”

ข้อ ๗๘ ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัดที่ไม่สามารถมารับเงินได้ด้วยตนเอง จะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเป็นผู้รับแทนก็ได้ โดยใช้ใบมอบฉันทะตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดการจ่ายเงินให้แก่บุคคลนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หากบุคคลนั้นไม่สามารถมารับเงินได้ด้วยตนเอง สามารถทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมารับเงินแทนได้ การจ่ายเงินในกรณีที่มีการ โอนสิทธิเรียกร้อง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

ข้อ ๗๙ การจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ ซึ่งกฎหมายหรือประเพณีนิยมของประเทศนั้น ๆ ไม่ต้องออกใบเสร็จรับเงิน หรือออกใบเสร็จรับเงินไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๖ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงินโดยระบุว่าเป็นการจ่ายเงินค่าอะไร เมื่อวันที่ เดือน ปีใด จำนวนเท่าใด และให้ลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายไว้เช่นเดียวกับที่กำหนดใน

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่มีหลักฐานการรับเงินเป็นอย่างอื่นก็ให้แนบหลักฐานนั้นไปพร้อมกับใบรับรองเพื่อตรวจสอบด้วย

ข้อ ๘๐ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินรายใด ซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ผู้รับเงินลงชื่อรับเงินในใบสำคัญรับเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานการจ่าย”

ข้อ ๘๑ กรณีข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินได้โดยได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งมีรายการไม่ครบถ้วนตามข้อ 76 หรือซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงินเพื่อนามาเป็นเอกสารประกอบการขอเบิกเงินต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเมื่อมีการจ่ายเงินแล้ว ให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงินนั้น เพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย”

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่ใบสำคัญคู่จ่ายสูญหาย ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีที่ได้รับใบเสร็จรับเงินแล้ว แต่เกิดสูญหาย ให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงิน ซึ่งผู้รับเงินรับรองเป็นเอกสารการขอเบิกเงินแทนก็ได้

(๒) กรณีที่ไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินตาม (๑) ได้ ให้ผู้จ่ายเงินนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงิน โดยชี้แจงเหตุผล พุทธิการณ์ที่สูญหาย หรือเหตุที่ไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินได้และรับรองว่ายังไม่เคยนาใบเสร็จรับเงิน

นั้นมาเบิกจ่าย แม้พบภายหลังจะไม่นำมาเบิกจ่ายอีกแล้วเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วก็ให้ใช้ใบรับรองนั้นเป็นหลักฐานประกอบการขอเบิกเงินได้ และเมื่อมีการจ่ายเงินแล้ว ให้ผู้จ่ายเงินนั้น ทำใบสำคัญรับเงินและลงชื่อในใบสำคัญรับเงินนั้น เพื่อเป็นหลักฐานการจ่าย”

ข้อ ๘๓ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินเรียกใบสำคัญคู่จ่ายหรือให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินในหลักฐานการจ่ายเงิน โดยที่ยังมิได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน

“ส่วนที่ ๓ การเบิกจ่ายเงินยืม”

ข้อ ๘๔ การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินและผู้บริหารท้องถิ่น ได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น โดยจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีงบประมาณเพื่อการนั้นแล้ว

(๒) ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินขึ้นสองฉบับ โดยผู้ยืม ได้รับเงินตามสัญญาการยืมแล้ว

ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในสัญญาการยืมเงินทั้งสองฉบับ พร้อมกับมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ให้ผู้ยืมเก็บไว้หนึ่งฉบับ และรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรื่องนั้น และจะนำใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องรวมทั้งเงินเหลือจ่ายส่งคืนตามที่กำหนดใน

ข้อ ๘๖ ถ้าไม่ส่งตามกำหนดก็จะชดใช้เงินหรือยินยอมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้นกรณีที่ยืม ไม่มีเงินใด ๆ อันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะหักส่งใช้เงินยืมได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ยืมหาหลักทรัพย์มาวางเป็นประกัน หรือหาบุคคลมาทำสัญญาค้ำประกันไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

(๓) การอนุมัติให้ผู้ยืมเงินเพื่อใช้ในราชการแต่ละราย ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ยืม

เท่าที่จำเป็นได้เฉพาะผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานนั้น ๆ และห้ามมิให้อนุมัติให้ยืมเงินรายใหม่ในเมื่อผู้ยืมมิได้ชำระคืนเงินยืมรายเก่าให้เสร็จสิ้นไปก่อนในกรณีการเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ อาจให้ผู้มีสิทธิคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ยืมแทน

(๔) กรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้วผู้ยืมยังไม่ชดใช้เงินยืม ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการ

ให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด ถ้าผู้ยืมขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืมให้หาความใน (2) มาใช้บังคับ แล้วรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ

(๕) ในกรณีที่ผู้ยืมจะต้องพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากการปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนเงินยืมของบุคคลดังกล่าว หากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเร่งรัดให้เสร็จสิ้นในทันที ก่อนที่ผู้ยืมจะต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปหรือพ้นจากการปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปในกรณีที่ผู้ยืมถึงแก่กรรมหรือไม่ยินยอมชดใช้เงินยืมให้หาความใน (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) การส่งใช้เงินยืมให้หัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติ ดังนี้

- (ก) หมายเหตุจำนวนเงินและวัน เดือน ปี ที่ส่งใช้ในสัญญาการยืมเงิน
- (ข) ต้องเก็บรักษาสัญญาการยืมเงินนั้นเป็นเอกสารสำคัญในราชการ
- (ค) ถ้ารับคืนเป็นเงินสด ให้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน
- (ง) ให้บันทึกรายการส่งใช้เงินยืมในทะเบียนเงินยืมไว้ด้วย โดยให้ผู้ยืมลงชื่อในทะเบียนเงินยืม

สำหรับรายการที่ส่งใช้นั้น”

๑๑ ข้อ ๘๔ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ท้องถิ่นไป ในกรณีที่ผู้ยืมถึงแก่กรรมหรือไม่ยินยอมชดใช้เงินยืมให้ในความใน (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- (๖) การส่งเงินใช้ยืมให้หัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติ ดังนี้
- (ก) หมายเหตุจำนวนเงินและวัน เดือน ปี ที่ส่งใช้ในสัญญาการยืมเงิน
- (ข) ต้องเก็บรักษาสัญญาการยืมเงินนั้นเป็นเอกสารสำคัญในราชการ
- (ค) ถ้ารับคืนเป็นเงินสด ให้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน
- (ง) ให้บันทึกรายการส่งใช้เงินยืมในทะเบียนเงินยืมไว้ด้วย โดยให้ผู้ยืมลงชื่อในทะเบียนเงินยืมสำหรับ

รายการที่ส่งใช้นั้น

“ข้อ ๘๔/๑ การจ่ายเงินยืมจากเงินนอกงบประมาณ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทำได้เฉพาะเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของเงินนอกงบประมาณประเภทนั้น หรือกรณีอื่นและได้รับอนุมัติจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมนั้น”

ข้อ ๘๕ สัญญาการยืมเงิน สัญญาวางหลักทรัพย์ และสัญญาค้ำประกัน ให้ใช้ตามแบบและวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

“ข้อ ๘๕/๑ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นเงินยืมให้แก่บุคคลใดในสังกัด ยืมเพื่อปฏิบัติราชการ ให้กระทำได้เฉพาะรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) รายการค่าจ้างแรงงาน ซึ่งไม่มีกำหนดจ่ายเป็นงวดแน่นอนเป็นประจำ แต่จำเป็นต้องจ่ายให้แต่ละวันหรือแต่ละคราวเมื่อเสร็จงาน

(๒) รายการค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ เฉพาะค่าตอบแทนสำหรับผู้ปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจำเป็นต้องจ่ายแต่ละวันหรือแต่ละคราวเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงาน ค่าตอบแทนคณะกรรมการ ค่าเบี้ยประชุม รายการค่าใช้สอยหรือวัสดุที่ไม่ต้องจัดซื้อจัดจ้าง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม หรือค่าใช้จ่ายในการจัดงานเฉพาะรายการที่ไม่ต้องจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

- (๓) รายการค่าสาธารณูปโภค เฉพาะค่าบริการไปรษณีย์โทรเลข”

ข้อ ๘๖ เงินที่ยืมไป ให้ผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) กรณีเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินให้ยืม โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือธนาณัติแล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน

(๒) กรณีเดินทางไปราชการอื่น ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมภายในสิบห้าวัน นับจากวันกลับมาถึง

(๓) การยืมเงินเพื่อปฏิบัติราชการนอกจากตาม (๑) หรือ (๒) ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืม ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน ในกรณีที่ผู้ยืมได้ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อส่งใช้คืนเงินยืมแล้วมีเหตุต้อง ทักท้วง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ยืมทราบโดยด่วน แล้วให้ผู้ยืมปฏิบัติตามคา ทักท้วงภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคาทักท้วง หากผู้ยืมมิได้ดำเนินการตามคาทักท้วงและมีได้ชี้แจงเหตุผล ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมทราบ ก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามเงื่อนไข ในสัญญาการยืมเงิน โดยถือว่าผู้นั้นยังมีได้ส่งใช้เงินยืมเท่าจำนวนที่ทักท้วงนั้น”

“ข้อ ๘๖/๑ เมื่อผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายเงินหรือเงินเหลือจ่ายที่ยืม (ถ้ามี) ให้หน่วยงานคลังบันทึกการรับคืน ในสัญญาการยืมเงิน ถ้ารับคืนเป็นเงินสดให้ออกใบเสร็จรับเงิน พร้อมทั้งออกใบรับใบสำคัญตามแบบที่กรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐานให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาสัญญาการยืม เงินซึ่งยังมีได้ชำระคืนให้เสร็จสิ้นไว้ในที่ปลอดภัยอย่าให้สูญหายและเมื่อผู้ยืม ได้ชำระคืนเงินยืมเสร็จสิ้นแล้ว ให้เก็บ รักษาเช่นเดียวกับหลักฐานการจ่าย”

หมวด ๘

เงินสะสม

ข้อ ๘๗ ทุกวันสิ้นปีงบประมาณ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ปิดบัญชีรายรับรายจ่ายแล้ว ให้กันยอดเงินสะสมประจำปีไว้ร้อยละสิบห้าของทุกปี เพื่อเป็นทุนสำรองเงินสะสมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจใช้จ่ายเงินทุนสำรองเงินสะสมได้ กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ยอดเงินสะสมคงเหลือไม่ถึงร้อยละสิบห้าของเงินสะสม ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีงบประมาณนั้น ให้ขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) กรณีที่ปีใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมียอดเงินทุนสำรองเงินสะสมเกินร้อยละสิบห้า ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น หากมีความจำเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจนำเงินทุนสำรอง เงินสะสมเฉพาะในส่วนที่เกินไปใช้จ่ายได้ภายใต้เงื่อนไขข้อ ๘๕(๑) โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น”

ข้อ ๘๘ กิจการใดที่มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีอนุญาตให้จ่ายได้แล้ว แต่ระยะสามเดือนแรก ของปีงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามงบประมาณองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอาจนำเงินสะสมทรองจ่ายไปพลางก่อนได้

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งการจัดสรรเงินอุดหนุนที่รัฐบาลระบุวัตถุประสงค์ให้ไป ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ยกเว้นงบลงทุน แต่ยังมีได้รับเงิน หากมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินก่อนองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นอาจยืมเงินสะสมหรือเงินสำรองจ่ายไปพลางก่อนได้ เมื่อได้รับเงินงบประมาณดังกล่าวแล้วให้บันทึกบัญชีส่งใช้เงินสะสมที่ยืมตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีกิจการพาณิชย์ หากมีความจำเป็นกิจการพาณิชย์อาจขอยืมเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปทรงจ่ายเพื่อบริหารกิจการก่อนได้ โดยขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นและให้ส่งชดใช้เงินยืมเงินสะสมเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีผู้รับบำนาญรายใหม่หรือผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปปรับในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกัน ในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่อาจยืมเงินสะสมหรือเงินสำรองจ่ายให้กับผู้รับบำนาญนั้นได้ โดยอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และเมื่อได้รับเงินคืนให้บันทึกบัญชีส่งใช้เงินสะสมที่ยืมตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด”

ข้อ ๘๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทตามระเบียบแล้ว

(๓) ให้กันเงินสะสมสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ไม่น้อยกว่าสามเดือนและกันไว้อีกร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและกรณีที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น

(๔) เมื่อได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่อนนี้ผูกพันให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การใช้จ่ายเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป

ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายเงินสะสม โดยคำนึงถึงฐานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสถียรภาพในระยะยาว”

“ข้อ ๘๘/๑ ในกรณีที่มีภารกิจตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลหรือกระทรวงมหาดไทยและจำเป็นต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและงบประมาณดังกล่าวไม่เพียงพอและไม่ต้องด้วยเงื่อนไขการใช้จ่ายเงินสะสมหรือเงินทุนสำรองเงินสะสมตามข้อ ๘๗ และข้อ ๘๕ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจอนุมัติยกเว้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายจากเงินสะสมหรือเงินทุนสำรองเงินสะสมได้โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย”

ข้อ ๕๐^{๕๕} กรณีที่งบประมาณรายจ่ายประกาศใช้บังคับแล้ว มีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจ่ายหรือไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนั้นไว้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายขาดเงินสะสมได้โดยได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) รับโอน เลื่อนระดับ เลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๒) เบิกเงินให้ ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการสภาท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับเงินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตลอดจนลูกจ้างซึ่งมีสิทธิได้รับเงินอื่นตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย ในระหว่างปีงบประมาณ

(๓) ค่าใช้จ่ายตาม (๑) และหรือ (๒) ให้ถือเป็นรายจ่ายในปีงบประมาณนั้น

ข้อ ๕๑ ภายใต้บังคับข้อ ๔๙ ในกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมได้ตามความจำเป็นในขณะนั้น โดยให้คำนึงถึงฐานะการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๕๒ การวางฎีกาเบิกเงินสะสม ตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ให้ดำเนินการวางฎีกาเบิกเงินสะสมได้เฉพาะตามจำนวนที่จะต้องจ่ายจริงและจะถึงกำหนดเวลาที่ต้องจ่ายเงินหรือวางฎีกาเบิกเงินสะสมเป็นงวด ๆ ตามความจำเป็น

ข้อ ๕๓^{๕๖} ให้หน่วยงานคลังจัดทำรายงานเงินสะสมและเงินทุนสำรองเงินสะสม ณ วันสิ้นเดือนมีนาคมและกันยายนตามแบบรายงานที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบแล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี

^{๕๕} ข้อ ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

^{๕๖} ข้อ ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๕

การถอนคืนเงินรายรับและการจำหน่ายหนี้สูญ

ข้อ ๕๔^{๑๑} กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเงินรายรับและต่อมามีการขอคืน ในลักษณะของลามิกควรได้ภายในกำหนดอายุความ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถอนคืนเงินรายรับ โดยถือปฏิบัติตามข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖

ข้อ ๕๕ การถอนคืนเงินรายรับตามข้อ ๕๔ ให้ตรวจสอบและมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) เหตุผลความจำเป็นในการถอนคืนเงินรายรับที่นำส่งเป็นเงินรายรับที่นำส่งแล้ว

(๒) หลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น หลักฐานแสดงการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง คำขอคืนเงินค่าซื้อ เอกสาร หนังสือแจ้งให้รับผิดชอบใช้จากการละเมิด เป็นต้น

ข้อ ๕๖ วิธีปฏิบัติในการถอนคืนเงินรายรับ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ขอเงินคืนภายในปีงบประมาณที่รับเงิน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้จ่ายเงินรายรับดังกล่าว โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น

(๒) ขอเงินคืนภายหลังจากปีงบประมาณที่รับเงินรายรับเมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายขาดเงินสะสมได้โดยต้องได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๗ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอาจจัดเก็บหนี้จากลูกหนี้ที่ค้างชำระเกินกว่าสิบปีขึ้นไป ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด และได้ดำเนินการแล้ว ดังนี้

(๑) เร่งรัดติดตามให้มีการชำระหนี้แล้ว แต่ไม่สามารถจัดเก็บได้ เนื่องจากลูกหนี้กลายเป็นบุคคลล้มละลาย ยากจน ไม่มีทรัพย์สินจะเรียกชำระหนี้ได้ หรือกฎหมายมิได้เปิดช่องให้กระทำได้

(๒) กรณีที่ลูกหนี้ตายหรือสาบสูญ ผู้รับพินัยกรรม หรือทายาทผู้รับมรดกต้องเป็นบุคคลที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับที่ได้ระบุไว้ใน (๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่น และได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นหลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้สูญ และวิธีการบันทึกบัญชีให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด

^{๑๑} ข้อ ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๒} ข้อ ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๑๐

การตรวจเงิน

ข้อ ๕๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีและทะเบียนรายรับรายจ่ายรวมทั้งสรรพบัญชีหรือทะเบียนอื่นใดตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดการจัดทำบัญชีโดยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามหมวด ๑๑๑๘

ข้อ ๕๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังทำรายงานแสดงรายรับรายจ่ายและงบทดลองเป็นรายเดือน เสนอปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อทราบในฐานะหัวหน้าผู้บังคับบัญชา และส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งนายอำเภอ

ข้อ ๑๐๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน และงบอื่น ๆ ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปี พร้อมส่งให้กระทรวงการคลังด้วย และส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาล ส่งนายอำเภอ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล”

ข้อ ๑๐๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศสำเนางบแสดงฐานะการเงินและงบอื่น ๆ ตามข้อ ๑๐๐ โดยเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนทราบ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๐๑/๑๑๕ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินงานรายไตรมาสตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดเพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับจากวันสิ้นไตรมาส และประกาศสำเนารายงานดังกล่าวโดยเปิดเผยให้ประชาชนทราบ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่ผู้บริหารท้องถิ่นรับทราบรายงานดังกล่าว

ข้อ ๑๐๒ ในการตรวจสอบบัญชีและหลักฐานการรับจ่ายเงิน ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกหรือรับเงิน และหรือหัวหน้าหน่วยงานคลัง มีหน้าที่ให้คำชี้แจงและอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และหากได้รับข้อทักท้วงจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกและหรือหัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติตามคำทักท้วงโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสี่สิบห้าวันนับจากวันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งข้อทักท้วงนั้น

^{๑๘} ข้อ ๕๘ วรรคสอง เพิ่มโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๑๐๓ ในกรณีที่ยังไม่ได้รับแจ้งข้อเท็จจริงไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันว่ายังไม่พบหลักฐานที่สนับสนุนข้อเท็จจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แจ้ง เหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งผลการวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับรายงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่ยังไม่ได้รับแจ้งข้อเท็จจริงจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับทราบผลการวินิจฉัย

ข้อ ๑๐๔^{๒๐} ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ตรวจสอบการจัดทำบัญชีและรายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง พร้อมทั้งรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วเสร็จผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจให้ผู้เชี่ยวชาญบัญชีทำการตรวจสอบบัญชีการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการภายในได้ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอดำเนินการดังกล่าวได้เช่นกัน

หมวด ๑๑

ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(Electronic Local Administrative Accounting System : e-LAAS)

ข้อ ๑๐๕^{๒๑} ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีโดยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Electronic Local Administrative Accounting System : e-LAAS) ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยระบบการทำงาน ๔ ระบบ ดังนี้

(๑) ระบบงบประมาณ ประกอบด้วยการจัดทำขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม การโอน และการแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรวมทั้งการควบคุมงบประมาณและรายงานยอดงบประมาณคงเหลือ

^{๑๖} ข้อ ๑๐๑/๑ เพิ่มโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๐} ข้อ ๑๐๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ระบบรายรับ ประกอบด้วยการรับเงินทุกประเภท รวมทั้งการออกใบเสร็จรับเงินและหลักฐานการรับเงิน รายงานและทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ระบบรายจ่าย ประกอบด้วยการก่องหนี่ผูกพันและการเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งการจัดทำฎีการายงานและทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ระบบบัญชี ประกอบด้วยการจัดทำบัญชีและทะเบียนต่าง ๆ รวมทั้งการจัดทำรายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๐๕/๑๒๓ ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นวางระบบ กำหนดวิธีปฏิบัติงานการบริหารพัฒนาระบบ การส่งเสริมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๐๕/๒๒๔ ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

^{๒๑} ข้อหมวด ๑๑ เบ็ดเตล็ด แก้ไขเป็น “ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(Electronic Local Administrative Accounting System : e-LAAS)” โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๒} ข้อ ๑๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๓} ข้อ ๑๐๕/๑ เพิ่มโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๔} ข้อ ๑๐๕/๒ เพิ่มโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐๖ การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การถอนเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินใด ที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิม จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๐๗ บรรดาแบบพิมพ์และเอกสารใด ๆ ที่ใช้ในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การถอนเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนแบบบัญชีและทะเบียนต่าง ๆ ให้ใช้แบบเดิมไปพลางก่อน จนกว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะได้ออกกำหนดให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐๘ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบัญชีลูกหนี้เงินยืมสะสมซึ่งต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายชดเชยค่างตามบัญชี ให้ปรับปรุงบัญชีตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด และให้ตั้งเงินทุนสำรองเงินสะสมสำหรับปีแรกจากบัญชีเงินสะสมที่ได้ปรับปรุงยอดเงินสะสมเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๑๐๙ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่ออกตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่ออกตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘^{๒๕}

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘^{๒๖}

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๑๗ การปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ดำเนินการตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการ ไปก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ ในวาระเริ่มแรก หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดยังไม่พร้อมจะปฏิบัติตามหมวด ๑๑ ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Electronic LocalAdministrative Accounting System : e - LAAS) ตามระเบียบนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการเดิมต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๙ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ต่อไปโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

๒๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนพิเศษ ๑๒ ง/หน้า ๑๒/๒๖ มกราคม ๒๕๕๘

๒๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๒๓๐ ง/หน้า ๒/๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

จิตติพงษ์/ตรวจ

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

นุสรฯ/ปรับปรุง

๒๐ มกราคม ๒๕๕๕

เจาะประเด็นข้อสอบ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541

ข้อ 271 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไปและกำหนดให้ยกเลิกกฎหมายเดิมที่ฉบับ

- ก. 3 ฉบับ
- ข. 4 ฉบับ
- ค. 5 ฉบับ
- ง. 6 ฉบับ

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ข้อ 3 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
- (2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. 2528
- (3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณสุขาภิบาล พ.ศ. 2531
- (4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538

ข้อ 272 บุคคลใดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ข. ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ค. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- ง. อธิบดีกรมการปกครอง

เฉลย ข.

ชี้แจง ! ข้อ 4 ให้ **ปลัดกระทรวงมหาดไทย** รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ยกเว้นการปฏิบัติการตามระเบียบที่กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวาระแรกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

ข้อ 273 คณะผู้บริหารท้องถิ่น หมายความว่า

- ก. นายกองการบริหารส่วนจังหวัด
- ข. คณะเทศมนตรี
- ค. ประธานกรรมการสุขาภิบาล
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! คณะผู้บริหารท้องถิ่น หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนจังหวัด คณะเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล ปลัดเมืองพัทยา และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 274 เจ้าหน้าที่งบประมาณ หมายความว่า

- ก. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ข. ปลัดเทศบาล ,ปลัดสุขาภิบาล
- ค. หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา , ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! เจ้าหน้าที่งบประมาณ หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดสุขาภิบาล หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 275 งบประมาณรายจ่าย เป็นงบที่บุคคลใดให้ความเห็นชอบตามระเบียบนี้

- ก. สภาท้องถิ่น
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. นายอำเภอ
- ง. ปลัดอำเภอ

เฉลย ข.

ชี้ทริค ! “งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า งบประมาณที่สภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบ และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภออนุมัติ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นแต่ ละรูปแบบ ทั้งนี้ รวมทั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและการโอนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายงบประมาณด้วย

ข้อ 276 เงินนอกประมาณ หมายความว่า เงินที่ปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกจากเงินที่ปรากฏตามสิ่งใด

- ก. งบประมาณรายรับ
- ข. งบประมาณรายได้
- ค. งบประมาณรายจ่าย
- ง. งบเบ็ดเตล็ดมีปี

เฉลย ข.

ชี้ทริค ! “งบประมาณรายจ่าย

ข้อ 277 “ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของปีหนึ่ง ถึงวันที่ เดือน และปี ถัด ไปตามข้อใด

- ก. 30 กันยายน
- ข. 30 ตุลาคม
- ค. 30 พฤศจิกายน
- ง. 30 ธันวาคม

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! 30 กันยายน

ข้อ 278 คณะผู้บริหารท้องถิ่น ตามระเบียบนี้คือคำตอบตามข้อใด

- ก. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
- ข. คณะเทศมนตรี
- ค. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! “คณะผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด คณะเทศมนตรี นายกเทศมนตรี และ คณะกรรมการบริหารส่วนองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 279 บรรดารูปแบบและเอกสารใด ๆ ตลอดจนระบบและวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่หน่วยงานใดกำหนด

- ก. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- ข. กรมการปกครอง
- ค. กระทรวงมหาดไทย
- ง. กรมบัญชีกลาง

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 6 บรรดารูปแบบและเอกสารใด ๆ ตลอดจนระบบและวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ 280 เงินรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี และให้มีสิ่งใดประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

- ก. ประมาณการรายจ่าย
- ข. ประมาณการรายรับ
- ค. ประมาณการงบประมาณ
- ง. ประมาณการรับจ่าย

เฉลย ข.

ชี้แจง ! ข้อ 9 เงินรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี และให้มี ประมาณการรายรับประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

ข้อ 281 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจำแนกเป็นกี่งบประมาณ

- ก. 2 งบประมาณ
- ข. 3 งบประมาณ
- ค. 4 งบประมาณ
- ง. 5 งบประมาณ

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 10 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจำแนกเป็น งบประมาณรายจ่ายทั่วไปและงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

ข้อ 282 ข้อใดต่อไปนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่งบประมาณ

- ก. เรียกให้หน่วยงานต่าง ๆ เสนองบประมาณรายรับและรายจ่ายตามแบบ และหลักเกณฑ์พร้อมด้วยรายละเอียดที่กำหนดตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย
- ข. วิเคราะห์งบประมาณ และการจ่ายเงินของหน่วยงานต่าง ๆ
- ค. สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสาร งบประมาณ และรวบรวมเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ 8 ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานงบประมาณ ดังต่อไปนี้

1. เรียกให้หน่วยงานต่าง ๆ เสนองบประมาณรายรับและรายจ่ายตามแบบ และหลักเกณฑ์พร้อมด้วยรายละเอียดที่กำหนดตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย
2. วิเคราะห์งบประมาณ และการจ่ายเงินของหน่วยงานต่าง ๆ
3. สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสาร งบประมาณ และรวบรวมเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ข้อ 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการได้โดยได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานใด

- ก. กระทรวงมหาดไทย
- ข. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ค. สภาท้องถิ่น
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลย ค.

ชี้แจง! ข้อ 11 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการได้โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

ข้อ 284 เงินงบประมาณประเภทใดที่อาจตั้งจ่ายเงินช่วยเหลือระหว่างกันได้

- ก. งบประมาณรายจ่ายทั่วไปกับงบประมาณกลาง
- ข. งบประมาณเพิ่มเติมกับงบประมาณเฉพาะการ
- ค. งบประมาณเฉพาะการกับงบประมาณรายจ่ายทั่วไป
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลย ค.

ชี้แจง! ข้อ 12 งบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ อาจตั้งจ่ายเงินช่วยเหลือระหว่างกันได้

ข้อ 285 รายจ่ายประจำประกอบด้วย อะไรบ้าง

- ก. หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ
- ข. หมวดค่าจ้างชั่วคราว
- ค. หมวดเงินอุดหนุน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ 14 รายจ่ายตามแผนงาน ลักษณะรายจ่ายประจำ ประกอบด้วย

- (ก) หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ
- (ข) หมวดค่าจ้างชั่วคราว
- (ค) หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ
- (ง) หมวดค่าสาธารณูปโภค
- (จ) หมวดเงินอุดหนุน
- (ฉ) หมวดรายจ่ายอื่น

ข้อ 286 รายจ่ายเพื่อการลงทุนประกอบด้วยอะไรบ้าง

- ก. หมวดค่าครุภัณฑ์
- ข. หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
- ค. ถูกทั้ง ข้อ ก. และข.
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 14 รายจ่ายตามแผนงาน ลักษณะรายจ่ายเพื่อการลงทุน ประกอบด้วย หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

ข้อ 287 ประมาณรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยเงินหมวดใดบ้าง

- ก. หมวดภาษีอากร
- ข. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต
- ค. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 17 ประมาณการรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยรายได้ที่จำแนกเป็น

- 1.หมวดภาษีอากร
- 2.หมวดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
- 3.หมวดรายได้จากทรัพย์สิน
4. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค
5. หมวดเงินอุดหนุน
6. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด

ข้อ 288 รายละเอียดประเภทรายได้ และรายจ่ายตามงบประมาณรายจ่าย เฉพาะการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่หน่วยงานใดกำหนด

- ก. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. กรมการปกครอง
- ค. สภาท้องถิ่น
- ง. กระทรวงมหาดไทย

เฉลย ข.

ชี้แจง ! ข้อ 18 รายละเอียดประเภทรายได้ และรายจ่ายงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ 289 การตรางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้ต่อเมื่อ

- ก. งบประมาณรายจ่ายประจำปีได้รับอนุมัติแล้วไม่พอแก่การใช้จ่าย
- ข. มีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และข.
- ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ก.

ชี้แจง! ข้อ 21 การตรางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จะกระทำต่อเมื่องบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติแล้วไม่พอแก่การใช้จ่าย หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องแสดงให้เห็นปรากฏในงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวด้วยว่า จะจ่ายจากเงินรายได้ที่มีได้ตั้งรับไว้ในประมาณการรายรับ หรือจากเงินรายได้ที่เกินยอดรวมทั้งสิ้นของงบประมาณรายรับประจำปี

ข้อ 290 เมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น ได้พิจารณาอนุมัติให้ตั้งเงินงบประมาณขุดลอกเป็นงบประมาณประจำปีให้เจ้าหน้าที่งบประมาณรายจ่าย และจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นอีกครั้งเพื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้นำเสนอต่อสภาท้องถิ่นภายในวันที่เท่าใดของเดือนสิงหาคม

- ก. 15 สิงหาคม
- ข. 20 สิงหาคม
- ค. 25 สิงหาคม
- ง. 30 สิงหาคม

เฉลย ก.

ชี้แจง! ข้อ 22 ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำงบประมาณรายรับ และประมาณการรายจ่ายและให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงานการเงินสถิติต่าง ๆ ของทุกหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการคำนวณข้อตั้งงบประมาณเสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ

ข้อ 23 ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาสอบ วิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในชั้นต้น แล้วเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น ได้พิจารณาอนุมัติให้ตั้งเงินงบประมาณขุดลอกเป็นงบประมาณประจำปีแล้ว ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณรวบรวม และจัดทำเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้นำเสนอต่อสภาท้องถิ่นภายใน 15 สิงหาคม

ข้อ 291 ใครเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายต่าง ๆ

- ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ข. เจ้าหน้าที่งบประมาณ
- ค. สภาท้องถิ่น โดยความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. คณะผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ 26 การโอนงบประมาณรายจ่ายต่าง ๆ ให้เป็นอำนาจอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ 292 การโอนเงินหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ที่ทำให้ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยน หรือโอนไปตั้งจ่ายรายการใหม่เป็นอำนาจของใคร

- ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ข. เจ้าหน้าที่งบประมาณ
- ค. สภาท้องถิ่น

ง. คณะผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 27 การโอนงบประมาณรายจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่ทำให้ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยน หรือโอนไปตั้งรายจ่ายใหม่ ให้เป็นอำนาจอนุมัติของสภาท้องถิ่น

ข้อ 293 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายรับหรืองบประมาณรายจ่ายให้เป็นอำนาจอนุมัติของใคร

- ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ข. เจ้าหน้าที่งบประมาณ
- ค. สภาท้องถิ่น
- ง. คณะผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 28 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายรับหรืองบประมาณรายจ่ายให้เป็นอำนาจอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ 294 การโอนเงินงบประมาณรายจ่าย หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงประมาณการ รายรับและงบประมาณรายจ่ายเมื่อได้รับ อนุมัติจากผู้มีอำนาจและให้ประกาศโดยเปิดเผย เพื่อให้ประชาชนทราบแล้วแจ้งการประกาศให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อทราบภายใน กำหนดกี่วัน

- ก. 7 วัน
- ข. 15 วัน
- ค. 20 วัน
- ง. 45 วัน

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 32 ภายใต้บังคับข้อ 39 การโอนเงินงบประมาณรายจ่าย หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงประมาณการรายรับ และงบประมาณรายจ่าย เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจแล้ว ให้ประกาศโดยเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนทราบแล้วแจ้งการประกาศให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ ภายในสิบห้าวัน สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งแก่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำ กิ่งอำเภอ

ข้อ 295 ข้อใดต่อไปนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่งบประมาณรับผิดชอบร่วมกัน

- ก. ควบคุมการรับ และการเบิกจ่ายเงิน
- ข. ควบคุมบัญชี รายงานและเอกสารอื่นเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินและหนี้
- ค. ตรวจสอบเอกสารการรับจ่ายเงิน การขอเบิกเงินและการท่อนี้ผูกพัน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 33 ให้คณะผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่งบประมาณรับผิดชอบร่วมกัน ในการควบคุมงบประมาณรายจ่ายและ เงินนอกงบประมาณ เพื่อปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับคำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย โดยมี หัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นผู้ช่วยเหลือ

ข้อ 296 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผู้กผันได้ตามข้อความที่กำหนดในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมภายใต้เงื่อนไขใด

- ก. ต้องมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง
- ข. หนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย
- ค. มีเงินรายได้เพียงพอที่จะเบิกจ่าย
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 34 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงิน หรือก่อนนี้ผู้กผันได้ตามข้อความที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ทั้งนี้ ต้องมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย อนุญาตให้จ่าย และมีเงินรายได้เพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้

ข้อ 297 เงินใดต่อไปนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาคำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องตราเป็นเงิน งบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้

- ก. เงินรายรับที่เป็นสถานพยาบาล
- ข. สถานการศึกษา
- ค. สถานที่อื่นใดที่อำนวยความสะดวกเป็นสาธารณประโยชน์หรือประชาสงเคราะห์
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 36 บรรดาเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจากผู้ทศให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นใช้จ่ายในกิจการอย่างอื่นอย่างโดยเฉพาะ ให้จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผู้กผันภายในวงเงินที่ได้รับนั้น และไม่ต้องนาส่งเป็นรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายนั้น และผู้ทศให้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำส่งเป็นเงิน รายได้ การจ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินกู้ เงินจำขาดจากเงินสะสม หรือเงินอุดหนุนจากกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงาน อื่นใด ที่มีลักษณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการตามที่ระบุไว้ โดยไม่ต้องตราเป็นงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ สำหรับแบบและวิธีการจ่ายเงิน หรือก่อนนี้ผู้กผัน ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดใช้ความ เสียหาย หรือสิ่งเปลี่ยนแปลงแห่งทรัพย์สิน และจำเป็นต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา ให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นพิจารณาคำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยไม่ต้องตราเป็นเงินงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ เงินรายรับที่เป็นสถานพยาบาล การศึกษา หรือสถานที่อื่นใดที่อำนวยความสะดวกเป็นสาธารณประโยชน์หรือประชาสงเคราะห์ให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนาไปจ่ายได้แต่เฉพาะตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้เท่านั้น

ข้อ 298 เมื่อสิ้นปีงบประมาณองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุด ให้ประธาน ทราบภายในกำหนดกี่วัน

- ก. 5 วัน
- ข. 20 วัน
- ค. 30 วัน
- ง. 45 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 40 เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่ สิ้นสุดนั้นทั้งงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน

ทราบภายในกำหนดสามสิบวันตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด แล้วส่งสำเนารายงานการรับ – จ่ายดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและเก็บเป็นข้อมูลระดับจังหวัด ภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากนั้น แล้วให้จังหวัดรายงานกรมการปกครองทราบ

ข้อ 299 เมื่อสิ้นปีงบประมาณองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุด นั้น ทั้งงบประมาณรายจ่าย และเงินนอกงบประมาณไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ใดเพื่อให้ประชาชนทราบ

- ก. ที่ว่าการอำเภอ
- ข. ศาลากลางจังหวัด
- ค. สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ
- ง. กรมการปกครอง

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 40 เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดนั้นทั้งงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนทราบภายในกำหนดสามสิบวันตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด แล้วส่งสำเนารายงานการรับ – จ่ายดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและเก็บเป็นข้อมูลระดับจังหวัด ภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากนั้น แล้วให้จังหวัดรายงานกรมการปกครองทราบ

ข้อ 300 เมื่อสิ้นปีงบประมาณองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุด ให้ประชาชนทราบภายในกำหนดกี่วัน

- ก. 5 วัน
- ข. 20 วัน
- ค. 30 วัน
- ง. 45 วัน

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 40 เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดนั้นทั้งงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนทราบภายในกำหนดสามสิบวันตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด แล้วส่งสำเนารายงานการรับ – จ่ายดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและเก็บเป็นข้อมูลระดับจังหวัด ภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากนั้น แล้วให้จังหวัดรายงานกรมการปกครองทราบ

ข้อ 301 เมื่อประกาศงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณ ณ สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนทราบภายในสามสิบวันเรียบร้อยแล้ว ต้องนำส่งสำเนารายงานงรับ – จ่าย ให้กับบุคคลใด

- ก. นายอำเภอ
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. ปลัดอำเภอ
- ง. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 40 เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดนั้นทั้งงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนทราบภายในกำหนดสามสิบวันตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด แล้วส่งสำเนารายงานการรับ – จ่ายดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและเก็บเป็นข้อมูลระดับจังหวัด ภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากนั้น แล้วให้จังหวัดรายงานกรมการปกครองทราบ

**ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติและเพื่อให้การบริหารงานด้านการงบประมาณสิ้นสุดที่จังหวัด
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๘

(๓) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๓๑

(๔) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๓๑

(๕) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ยกเว้นการปฏิบัติการตามระเบียบที่กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคแรกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"งบประมาณ" หมายความว่า แผนงาน หรืองานสำหรับประมาณการด้านรายรับและรายจ่าย แสดงในรูปตัวเลขจำนวนเงิน การตั้งงบประมาณ คือ การแสดงแผนดำเนินงานออกเป็นตัวเลขจำนวนเงิน

"แผนงาน" หมายความว่า ภารกิจแต่ละด้านที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

"งาน" หมายความว่า กิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนงาน

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล

"สภาท้องถิ่น" หมายความว่า สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาลคณะกรรมการสุขาภิบาล สภาเมืองพัทยา และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

"งบประมาณรายจ่าย" หมายความว่า งบประมาณที่สภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบและผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภออนุมัติ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ ทั้งนี้ รวมทั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และการโอน การแก้ไข เปลี่ยนแปลง คำชี้แจงงบประมาณด้วย

"เงินนอกงบประมาณ" หมายความว่า เงินที่งบบุคลากรในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากเงินที่ปรากฏตามงบประมาณรายจ่าย

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่ วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

"หนี้" หมายความว่า ข้อผูกพันที่ต้องจ่าย หรืออาจจะต้องจ่ายเป็นเงิน สิ่งของหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็ข้อผูกพันอันเกิดจากการกู้ยืม การค้าประกัน การซื้อ หรือการจ้าง โดยใช้เครดิตหรือจากการอื่นใด

"หน่วยงาน" หมายความว่า สำนัก กอง ส่วน ฝ่าย ตามโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

"คณะผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะเทศมนตรี ประธานกรรมกาสุขาภิบาล ปลัดเมืองพัทยา และคณะกรบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

"เจ้าหน้าที่งบประมาณ" หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดสุขาภิบาล หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๖ บรรดารูปแบบและเอกสารใด ๆ ตลอดจนระบบและวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายประจำปีออกใช้ไม่ทันปีงบประมาณใหม่ให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนการเบิกจ่ายเงิน โดยอาศัยงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ล่วงมาแล้วนั้น ให้นำเงินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและที่ได้มีการ โอนเพิ่มหรือโอนลดรวมเข้าไปด้วย โดยให้ถือเป็นยอดเงินสูงสุดจะพึงถือจ่ายได้ และให้กระทำได้เฉพาะรายจ่ายในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำหมวดค่าจ้างชั่วคราว หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ และหมวดค่าสาธารณูปโภค

หมวด ๑

อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่งบประมาณ

ข้อ ๘ ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานงบประมาณ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) เรียกให้หน่วยงานต่างๆ เสนอประมาณการรายรับ และรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดที่กำหนดตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย
- (๒) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของหน่วยงานต่างๆ
- (๓) สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารงบประมาณ และรวบรวมเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี

หมวด ๒

ลักษณะของงบประมาณ

ข้อ ๙ เงินรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี และให้มีประมาณการรายรับประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

ข้อ ๑๐ งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจำแนกเป็นงบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

ข้อ ๑๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการได้โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ งบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ อาจตั้งจ่ายเงินช่วยเหลือระหว่างกันได้

ข้อ ๑๓ งบประมาณรายจ่ายทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย รายจ่ายงบกลาง และรายจ่ายตามแผนงาน

ข้อ ๑๔ รายจ่ายตามแผนงาน จำแนกเป็นสองลักษณะ คือ

- (๑) รายจ่ายประจำ ประกอบด้วย
 - (ก) หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ
 - (ข) หมวดค่าจ้างชั่วคราว
 - (ค) หมวดค่าตอบแทน วัสดุและวัสดุ
 - (ง) หมวดค่าสาธารณูปโภค
 - (จ) หมวดเงินอุดหนุน
 - (ฉ) หมวดรายจ่ายอื่น

(๒) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ประกอบด้วย หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างรายละเอียดประเภท รายจ่ายงบกลาง หมวดรายจ่ายต่างๆ และเงินนอกงบประมาณให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๑๕ งบประมาณรายจ่ายซึ่งตั้งจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป หรือเงินประเภทอื่นที่ต้องนามาตั้งงบประมาณ รายจ่าย ให้จำแนกลักษณะรายจ่ายตามข้อ ๑๔ และให้ระบุประเภทของเงินนั้นในคำชี้แจงประมาณการรายรับ และ งบประมาณรายจ่ายด้วย

ข้อ ๑๖ การตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้กระทำตามที่ มี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการ กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๗ ประมาณการรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยรายได้ซึ่งจำแนกเป็น

(๑) หมวดภาษีอากร

(๒) หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต

(๓) หมวดรายได้จากทรัพย์สิน

(๔) หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและกิจการพาณิชย์

(๕) หมวดเงินอุดหนุน

(๖) หมวดรายได้เบ็ดเตล็ดรายละเอียดประเภทรายได้ ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๑๘ รายละเอียดประเภทรายได้ และรายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๑๙ งบประมาณรายจ่ายจะกำหนดให้มีเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีที่ยังเป็นได้ตามความเหมาะสม สำหรับ การอนุมัติให้ใช้เงินสำรองจ่าย ให้เป็นอำนาจของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้ตราเป็นงบประมาณรายจ่ายเช่นเดียวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ข้อ ๒๑ การตรางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จะกระทำต่อเมื่องบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติ แล้วไม่พอแก่การใช้จ่าย หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่

ทั้งนี้ ต้องแสดงให้เห็นปรากฏในงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวด้วยว่า จะจ่ายจากเงินรายได้ที่มีได้ตั้งรับ ไว้ในประมาณการรายรับ หรือจากเงินรายได้ที่เกินยอดรวมทั้งสิ้นของประมาณการรายรับประจำปี

หมวด ๓

วิธีการจัดทำงบประมาณ

ข้อ ๒๒ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำประมาณการรายรับ และประมาณการรายจ่าย และให้หัวหน้าหน่วยงาน คลังรวบรวมงานการเงินและสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณเสนอต่อ เจ้าหน้าที่ยังงบประมาณ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถที่จะนาร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีเสนอต่อสภาท้องถิ่นได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้เสนอขออนุมัติต่อสภาท้องถิ่น แล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้รายงานนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ข้อ ๒๕ การพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างงบประมาณรายจ่ายของสภาท้องถิ่นและการพิจารณาอนุมัติร่างงบประมาณรายจ่ายของผู้มีอำนาจอนุมัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

หมวด ๔

การโอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

ข้อ ๒๖ การโอนเงินงบประมาณรายจ่ายต่างๆ ให้เป็นอำนาจอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ ๒๗ การ โอนเงินงบประมาณรายจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่ทำให้ลักษณะปริมาณคุณภาพเปลี่ยน หรือโอนไปตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่ ให้เป็นอำนาจอนุมัติของสภาท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงประมาณการรายรับหรืองบประมาณรายจ่าย ให้เป็นอำนาจอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ ๒๙ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ที่ทำให้ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ก่อสร้าง ให้เป็นอำนาจอนุมัติของสภาท้องถิ่น

ข้อ ๓๐ การ โอน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายจ่ายเงินประเภทอื่นที่ต้องนามาตั้งงบประมาณรายจ่ายตามข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณมีอำนาจอนุมัติ โอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายจ่ายได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจแล้ว

ข้อ ๓๑ การ โอน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายการที่ได้เบิกตัดปีหรือขยายเวลาให้เบิกตัดปีไว้ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจให้เบิกตัดปี หรือขยายเวลาเบิกตัดปี

ข้อ ๓๒ ภายใต้บังคับข้อ ๓๕ การ โอนเงินงบประมาณรายจ่าย หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงประมาณการรายรับและงบประมาณรายจ่าย เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจแล้ว ให้ประกาศโดยเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนทราบแล้วแจ้งการประกาศให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบ ภายในสิบห้าวัน สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้แจ้งแก่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

การควบคุมงบประมาณ

ข้อ ๓๓ ให้คณะผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่งบประมาณรับผิดชอบร่วมกันในการควบคุมงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย โดยมีหัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นผู้ช่วยเหลือ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ควบคุมการรับ และการเบิกจ่ายเงิน

(๒) ควบคุมบัญชี รายงาน และเอกสารอื่นเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน และหนี้

(๓) ตรวจสอบเอกสารการรับจ่ายเงิน การขอเบิกเงิน และการก่อหนี้ผูกพัน

ข้อ ๓๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงิน หรือก่อหนี้ผูกพันได้ตามข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ทั้งนี้ ต้องมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้จ่าย และมีเงินรายได้เพียงพอที่จะเบิกจ่ายได้

ข้อ ๓๕ บรรดาเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่ หรือสัญญา หรือได้รับจากกาให้หรือใช้ทรัพย์สิน หรือเก็บดอกผลจากทรัพย์สินของทางราชการ หรือองค์กรเอง ให้นาส่งเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๖ บรรดาเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจากผู้อุทิศให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายในกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ ให้จ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันภายในวงเงินที่ได้รับนั้น และไม่ต้องนาส่งเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเว้นแต่มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายนั้นและผู้อุทิศให้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นาส่งเป็นเงินรายได้การใช้จ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม หรือเงินอุดหนุนจากระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใด ที่มีลักษณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะ โดยไม่มีเงื่อนไข ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามที่ระบุไว้ โดยไม่ต้องตราเป็นงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ สำหรับแบบและวิธีการจ่ายเงิน หรือก่อหนี้ผูกพัน ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนดเงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดใช้ความเสียหาย หรือสิ้นเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นจะต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องตราเป็นงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้เงินรายรับที่เป็นสถานพยาบาล สถานการศึกษา หรือสถานอื่นใดที่อำนวยความสะดวกเป็นสาธารณประโยชน์ หรือประชาสงเคราะห์ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนาเงินไปใช้จ่ายได้แต่เฉพาะตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้เท่านั้น

ข้อ ๓๗ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ หากงบประมาณรายจ่ายมีเหลืออยู่ และได้มีการเบิกตัดปีหรือขยายเวลาเบิกตัดปีไว้แล้ว ในกรณีนี้ให้เบิกจ่ายได้โดยอาศัยงบประมาณรายจ่ายฉบับเดิมต่อไปได้อีกภายในระยะเวลาที่ขอเบิกตัดปี หรือขยายเวลาเบิกตัดปีไว้

ข้อ ๓๘ การก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายเกินกว่าหนึ่งปีงบประมาณจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และมีเงินรายได้ตามงบประมาณแล้วจึงจะจ่ายได้

หมวด ๖

การรายงาน

ข้อ ๓๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งสำเนางบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ได้รับอนุมัติให้ประกาศใช้แล้วไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเพื่อทราบภายในระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นสุดการประกาศโดยเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนทราบ ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔๐ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุคนั้นทั้งงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนทราบภายในกำหนดสามสิบวันตามแบบที่กรมการปกครองกำหนดแล้วส่งสำเนารายงานการรับ - จ่ายดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบและเก็บเป็นข้อมูลระดับจังหวัด ภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากนั้น แล้วให้จังหวัดรายงานกรมการปกครองทราบ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๑ วิธีการงบประมาณที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ และยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๒ บรรดารูปแบบและเอกสารใดๆ ตลอดจนระบบและวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ใช้แบบเดิมไปพลางก่อน จนกว่ากรมการปกครองจะได้กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ธานี ศักดิ์เศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[รก.๒๕๕๑/พ๖๑ง/๔/๑

เจาะประเด็นข้อสอบ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สิน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543

ข้อ 302 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และให้ยกเลิกกฎหมายเดิมที่ฉบับ

- ก. 4 ฉบับ
- ข. 5 ฉบับ
- ค. 6 ฉบับ
- ง. 7 ฉบับ

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ข้อ 3 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2531
- (2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533
- (3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
- (4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541
- (5) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541
- (6) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2538

ข้อ 303 ใครเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ง. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ข้อ 4 ให้ **ปลัดกระทรวงมหาดไทย** รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคแรกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

ข้อ 304 การปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้บุคคลใดได้

- ก. นายอำเภอ
- ข. นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด

- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
ง. ปลัดกระทรวงมหาดไทย

เฉลย ค.

ชี้แจง ! ข้อ 4 ให้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาขกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคแรกให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้

ข้อ 305 ข้อใดคือความหมายของ “ประโยชน์ตอบแทน” ตามระเบียบฉบับนี้

- ก. ค่าเช่า
ข. เงิน
ค. สิ่งของ
ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“ประโยชน์ตอบแทน” หมายความว่า ค่าเช่า เงิน สิ่งของ หรือสิทธิอย่างอื่นที่ให้การตอบแทนการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

ข้อ 306 “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ตามระเบียบนี้ให้หมายถึงอะไร

- ก. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ข. เทศบาล
ค. องค์การบริหารส่วนตำบล
ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

ข้อ 307 บุคคลใดไม่ใช่ “ผู้บริหารท้องถิ่น” ตามระเบียบนี้

- ก. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ข. นายกองการบริหารส่วนจังหวัด
ค. นายกเทศมนตรี
ง. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 308 “พนักงานส่วนท้องถิ่น” ตามระเบียบนี้ให้หมายถึงอะไร

- ก. ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ข. นายอำเภอ
- ค. ปลัดอำเภอ
- ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 309 ในการเช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการโดยวิธีการใด

- ก. เลือกสรร
- ข. ประมูล
- ค. กัดเลือก
- ง. เฉพาะ

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 6 การให้เช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ โดยวิธีการประมูล

ข้อ 310 การเช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกำหนดไม่เกิน 3 ปี บุคคลใดเป็นผู้อนุมัติ

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. นายอำเภอ
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 6 การให้เช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ โดยวิธีการประมูล

- (1) มีกำหนดไม่เกินสามปีให้ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ
- (2) มีกำหนดเกินสามปีให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ 311 การเช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกำหนด เกิน 3 ปี บุคคลใดเป็นผู้อนุมัติ

- ก. สภาท้องถิ่น
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. นายอำเภอ
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 6 การให้เช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ โดยวิธีการประมูล

- (1) มีกำหนดไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ
- (2) มีกำหนดเกินสามปีให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ 312 การให้เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะถาวรให้มีเงื่อนไขตามข้อใด

- ก. ให้เช่ายกกรรมสิทธิ์อาคารหรือสิ่งก่อสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. ให้ผู้เช่าได้รับสิทธิการเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้างมีกำหนดไม่เกินสามปีนับแต่วันลงนามสัญญาเช่า
- ค. ให้ผู้เช่าประกันอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งก่อสร้างในอัตราไม่ต่ำกว่าราคาก่อสร้างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ตลอดอายุสัญญาเช่า โดยผู้เช่าเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 7 การให้เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะถาวรให้มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ให้ผู้เช่ายกกรรมสิทธิ์อาคารหรือสิ่งก่อสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) ให้ผู้เช่าได้รับสิทธิการเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้างมีกำหนดไม่เกินสามปีนับแต่วันลงนามสัญญาเช่า
- (3) ให้ผู้เช่าประกันอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งก่อสร้างในอัตราไม่ต่ำกว่าราคาก่อสร้างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ตลอดอายุสัญญาเช่า โดยผู้เช่าเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น
- (4) ให้ผู้เช่าชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่หรือภาษีอื่นใดตลอดจนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการเช่าแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น

ข้อ 313 ในการให้เช่าอาคารลักษณะถาวร ให้ผู้เช่าจะต้องทำประกันอสังหาริมทรัพย์ในอัตราเท่าใด

- ก. ในอัตราเท่ากับราคาก่อสร้าง
- ข. ในอัตราร้อยละสามสิบของราคาก่อสร้าง
- ค. ในอัตราไม่ต่ำกว่าราคาก่อสร้าง
- ง. ในอัตราน้อยกว่าราคาก่อสร้าง

เฉลย ค.

ชี้แจง : ข้อ 7 การให้เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะถาวรให้มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ให้ผู้เช่ายกกรรมสิทธิ์อาคารหรือสิ่งก่อสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) ให้ผู้เช่าได้รับสิทธิการเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้างมีกำหนดไม่เกินสามปีนับแต่วันลงนามสัญญาเช่า
- (3) ให้ผู้เช่าประกันอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งก่อสร้างในอัตราไม่ต่ำกว่าราคาก่อสร้างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ตลอดอายุสัญญาเช่า โดยผู้เช่าเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น
- (4) ให้ผู้เช่าชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่หรือภาษีอื่นใดตลอดจนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการเช่าแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น

ข้อ 314 การให้เช่าให้ดำเนินการประมูล ได้กำหนดเงื่อนไขให้มีหลักประกันของเท่าใด

- ก. ไม่ต่ำกว่าร้อยละห้า แต่ไม่เกินกว่าร้อยละสิบ
- ข. ไม่ต่ำกว่าร้อยละสอง แต่ไม่เกินร้อยละสิบ
- ค. ไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบ แต่ไม่เกินกว่าร้อยละสิบ
- ง. ไม่ต่ำกว่าร้อยละสาม แต่ไม่เกินร้อยละสิบ

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 8 ภายใต้บังคับตามข้อ 6 การให้เช่าให้ดำเนินการโดยวิธีประมูล ตามวิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ปิดประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องดังกล่าวโดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กร
- (2) ให้มีหลักประกันของประมูลโดยมีมูลค่าเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินกว่าร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำตามข้อ 15(1)

(3) ให้ผู้ประมูลได้ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากไม่ไปทำสัญญาเช่าภายในกำหนดดังกล่าว หรือไม่วางหลักประกันสัญญาเช่าตามข้อ 17 ในวันทำสัญญาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักประกันตาม (2)

ข้อ 315 ให้ผู้ประมูลได้ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกี่วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ก. 10 วัน
- ข. 15 วัน
- ค. 20 วัน
- ง. 30 วัน

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 8 ภายใต้บังคับตามข้อ 6 การให้เช่าให้ดำเนินการโดยวิธีประมูล ตามวิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- ก. ให้ปิดประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องดังกล่าวโดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กร
- ข. ให้มีหลักประกันของประมูลโดยมีมูลค่าเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินกว่าร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำตามข้อ 15(1)
- ค. ให้ผู้ประมูลได้ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากไม่ไปทำสัญญาเช่าภายในกำหนดดังกล่าว หรือไม่วางหลักประกันสัญญาเช่าตามข้อ 17 ในวันทำสัญญาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักประกันตาม (2)

ข้อ 316 ใบเสนอราคาประมูลให้ลงจำนวนเป็นตัวเลขและตัวหนังสือถ้าตัวเลขและตัวหนังสือไม่ตรงกันให้ถือสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. ข้อตกลง
- ข. ตัวหนังสือ
- ค. ใจความหนังสือ
- ง. ลักษณะของสัญญา

เฉลย ข.

ชี้แจง : ข้อ 9 ประกาศหรือใบแจ้งความตามข้อ 8(1) อย่างน้อยให้แสดงรายการดังต่อไปนี้

๑๓๕

(7) ใบเสนอราคาประมูลให้ลงจำนวนเป็นตัวเลขและตัวหนังสือถ้าตัวเลขและตัวหนังสือไม่ตรงกันให้ถือตัวหนังสือเป็นสำคัญ

ข้อ 317 ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการประมูล

- ก. ของประมูลต้องฉีกให้เรียบร้อยก่อนยื่น
- ข. กำหนดให้ผู้เข้าประมูลหรือผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือยื่นซองประมูลต่อคณะกรรมการรับซองประมูล
- ค. ให้ระบุสถานที่ที่ผู้เข้าประมูลจะติดต่อ เพื่อขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประมูลสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่าและแบบสัญญาเช่า
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 9 ประกาศหรือใบแจ้งความตามข้อ 8(1) อย่างน้อยให้แสดงรายการดังต่อไปนี้

- (1) รายละเอียดเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่า
- (2) คุณสมบัติของผู้เช่าประมูลต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่งมีอาชีพมั่นคงและเชื่อถือได้ และไม่เป็นผู้ได้รับเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันซึ่งอาจปฏิเสธ ไม่ยอมขึ้นศาลเว้นแต่รัฐบาลของผู้เช่าประมูลจะได้มีคำสั่งให้สละสิทธิ์หรือความคุ้มกันเช่นนั้น
- (3) ให้ผู้เช่าประมูลเสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าที่จะให้ห้องครุปรกครองส่วนท้องถิ่น
- (4) กำหนดวัน เวลา และสถานที่รับซอง ปิดการรับซองและเปิดรับซองประมูล
- (5) จำนวนเงินที่กำหนดเป็นหลักประกันของ สถานที่รับหลักประกันของและให้กำหนดเงื่อนไขด้วยว่าถ้าผู้ประสงค์ประมูลได้ไม่ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดครุปรกครองส่วนท้องถิ่นจะริบหลักประกันของ
- (6) กำหนดให้ผู้ประมูลได้วางหลักประกันสัญญาเช่าตามอัตราที่กำหนดไว้ใน 17
- (7) ในเสนอราคาประมูลให้ลงจำนวนเงินเป็นตัวเลขและตัวหนังสือไม่ตรงกันให้ถือตัวหนังสือเป็นสำคัญ
- (8) ซองประมูลต้องผนึกให้เรียบร้อยก่อนยื่น
- (9) กำหนดให้ผู้เช่าประมูลหรือผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือยื่นซองประมูลต่อคณะกรรมการรับซองประมูล
- (10) ให้ระบุสถานที่ที่ผู้เช่าประมูลจะมาติดต่อ เพื่อขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประมูลอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่าและแบบสัญญาเช่า
- (11) ให้สงวนสิทธิ์ไว้ด้วยว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางไว้ซึ่งสิทธิ์ที่จะให้ผู้ประมูลรายใดก็ได้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่ทำการประมูล โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้เช่าเสนอประโยชน์ตอบแทนสูงสุดเสมอไป หรือยกเลิกการประมูลครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ผู้เช่าประมูลไม่สิทธิ์เรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ

ข้อ 318 การประมูลให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องใด

- ก. คณะกรรมการรับซองการประมูล
- ข. คณะกรรมการเปิดซองประมูล
- ค. คณะกรรมการตัดสินการประมูล
- ง. ถูกเฉพาะข้อ ก. และข.

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 10 การประมูลตามข้อ 6 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

- (1) คณะกรรมการรับซองประมูล
- (2) คณะกรรมการเปิดซองประมูล

ข้อ 319 คณะกรรมการประมูลแต่ละคณะ ให้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป

- ก. ระดับ 3 หรือเทียบเท่า
- ข. ระดับ 4 หรือเทียบเท่า
- ค. ระดับ 5 หรือเทียบเท่า
- ง. ระดับ 7 หรือเทียบเท่า

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 10 การประมูลตามข้อ 6 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

- (1) คณะกรรมการรับซองประมูล

(2) คณะกรรมการเปิดซองประมูล

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่ละคณะ ให้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งตั้งแต่ระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไปและกรรมการอีกอย่างน้อยสองคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หากไม่สามารถแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ดังกล่าวได้ เนื่องจากมีพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอ หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการก็ได้

ข้อ 320 การประชุมเพื่อปรึกษาและปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะต้องมีกรรมการพร้อมกันไม่น้อยกว่าเท่าใดของจำนวนกรรมการทั้งหมด

- ก. กึ่งหนึ่ง
- ข. 2 ใน 3
- ค. 3 ใน 4
- ง. 4 ใน 5

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ 11 การประชุมเพื่อปรึกษาและปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามข้อ 10 และข้อ 15 แต่ละคณะต้องมีกรรมการพร้อมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ประธานกรรมการและกรรมการคนละมีเสียงหนึ่งในการลงมติ มติของคณะกรรมการดังกล่าวให้ถือเสียงข้างมาก

ข้อ 321 คณะกรรมการรับซองประมูลมีหน้าที่อย่างไร

- ก. รับซองประมูลโดยให้ลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานและบันทึกไว้ที่หน้าซองประมูลว่าเป็นของผู้ใด แล้วให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย
- ข. ตรวจสอบหลักฐานประกันซองประมูลร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินเมื่อถูกต้องแล้วให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองประมูลไว้เป็นหลักฐาน
- ค. รับเอกสารต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องการประมูล
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 12 คณะกรรมการรับซองประมูลให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับซองประมูล โดยให้ลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานและบันทึกไว้ที่หน้าซองประมูลว่าเป็นของผู้ใด แล้วให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย
- (2) ตรวจสอบหลักฐานประกันซองประมูลร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินเมื่อถูกต้องแล้วให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองประมูลไว้เป็นหลักฐาน
- (3) รับเอกสารต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องการประมูล
- (4) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลารับซองประมูลแล้ว ห้ามรับซองประมูลอีกและให้รับส่งมอบซองประมูลทั้งหมด เอกสารต่าง ๆ ต่างพร้อมด้วยบันทึกรายงานการรับซองประมูลต่อคณะกรรมการเปิดซองประมูลเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 322 การประมูลให้เช่าหากไม่มีผู้ใดมาประมูลหรือมีผู้เข้าประมูลแต่เสนอประโยชน์ตอบแทนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าที่กำหนด กฎหมายให้บุคคลใดส่งยกเลิกการประมูลครั้งนั้น

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. นายอำเภอ
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 14 การประมูลให้เช่าตามข้อ 6 หากไม่มีผู้ใดมาประมูลหรือมีผู้เข้ามาประมูลแต่เสนอประโยชน์ตอบแทนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าที่กำหนดตามข้อ 15(1) ให้ผู้บริหารท้องถิ่นส่งยกเลิกการประมูลครั้งนั้น
ในกรณีที่มีผู้ประมูลเพียงรายเดียว และคณะกรรมการเห็นว่าไม่เหมาะสมควรที่จะดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามข้อ 13(4) โดยอนุโลม

ข้อ 323 หลักประกันของหรือหลักประกันสัญญา ให้ใช้หลักประกันอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อใด

- ก. เงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย
- ข. เช็คที่ธนาคารรับรองหรือเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายซึ่งเป็นเช็คนั้นชำระต่อเจ้าหน้าที่หรือก่อนวันนั้นไม่เกินสามวันทำการ
- ค. หนังสือค้ำประกันของธนาคารภายในประเทศตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง : ข้อ 16 หลักประกันของหรือหลักประกันสัญญา ให้ใช้หลักประกันอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) เงินสด
- (2) เช็คที่ธนาคารรับรองหรือเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายซึ่งเป็นเช็คนั้นชำระต่อเจ้าหน้าที่หรือก่อนวันนั้นไม่เกินสามวันทำการ
- (3) หนังสือค้ำประกันของธนาคารภายในประเทศตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้
- (4) พันธบัตรรัฐบาลไทย

ข้อ 324 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บหลักประกันสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์จากผู้เช่าในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินร้อยละเท่าใดของประโยชน์ตอบแทน

- ก. ร้อยละ 10
- ข. ร้อยละ 15
- ค. ร้อยละ 20
- ง. ร้อยละ 25

เฉลย ก.

ชี้แจง : ข้อ 17 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บหลักประกันสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์จากผู้เช่าในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทน

ข้อ 325 กรณีไม่อาจทำสัญญาเช่าได้และจำเป็นต้องร่างสัญญาเช่าใหม่ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นส่งร่างประกาศหรือร่างใบแจ้งความพร้อมทั้งร่างสัญญาเช่าขึ้นไปให้หน่วยงานใดพิจารณาก่อน

- ก. กระทรวงมหาดไทย
- ข. สำนักงานอัยการสูงสุด
- ค. กรมบัญชีกลาง
- ง. กระทรวงการคลัง

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! ข้อ 18 สัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามแบบตัวอย่างท้ายระเบียบนี้ กรณีที่ไม่อาจทำสัญญาเช่าตามวรรคหนึ่งได้และจำเป็นต้องร่างสัญญาเช่าใหม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งร่างประกาศหรือร่างใบแจ้งความพร้อมทั้งร่างสัญญาเช่าขึ้นไปให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาก่อน เว้นแต่ทำสัญญาเช่าตามแบบที่เคยผ่านการพิจารณาของอัยการจังหวัดหรือสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว

ข้อ 326 การต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีมีกำหนดไม่เกินสามปี ให้บุคคลใดมีอำนาจอนุมัติ

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ค. นายอำเภอ
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! ข้อ 20 การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิการเช่าหรือการเปลี่ยนตัวผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- (1) อายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่ไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ
- (2) อายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่เกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๑

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๓) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๕) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๑

(๖) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคแรกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ประโยชน์ตอบแทน" หมายความว่า ค่าเช่า เงิน สิ่งของ หรือสิทธิอย่างอื่นที่ทำให้เป็นการตอบแทนการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนด

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น ที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๒

การจัดการประโยชน์ในทรัพย์สิน

ข้อ ๖ การให้เช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการโดยวิธีประมูล

(๑) มีกำหนดไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(๒) มีกำหนดเกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติการให้เช่าตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอสภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบดำเนินการเป็นอย่างอื่น โดยไม่ต้องดำเนินการประมูลก็ได้ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ข้อ ๗ การให้เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะถาวรให้มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้เช่ากรรมสิทธิ์อาคารหรือสิ่งก่อสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ให้ผู้เช่าได้รับสิทธิการเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้างมีกำหนดไม่เกินสามปีนับแต่วันลงนามสัญญาเช่า

(๓) ให้ผู้เช่าประกันอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งก่อสร้างในอัตราไม่ต่ำกว่าราคาทุนก่อสร้างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ตลอดอายุสัญญาเช่า โดยผู้เช่าเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น

(๔) ให้ผู้เช่าชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่หรือภาษีอื่นใดตลอดจนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการเช่าแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้นถ้ามีเหตุจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ที่จะให้อาคารหรือสิ่งก่อสร้าง

ยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เช่าและหรือให้ผู้เช่าประกันอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งก่อสร้างในอัตราต่ำกว่าทุนก่อสร้าง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์เสนอคณะกรรมการจัดหาประโยชน์ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง พิจารณาและให้สภาท้องถิ่นอนุมัติ

ข้อ ๘ ภายใต้บังคับตามข้อ ๖ การให้เช่าให้ดำเนินการโดยวิธีประมูล ตามวิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ปิดประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องดังกล่าวโดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กร

(๒) ให้มีหลักประกันของประมูล โดยมีมูลค่าเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินกว่าร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำตามข้อ ๑๕ (๑)

(๓) ให้ผู้ประมูลได้ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากไม่ไปทำสัญญาเช่าภายในกำหนดดังกล่าว หรือไม่วางหลักประกันสัญญาเช่าตามข้อ ๑๗ ในวันทำสัญญาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักประกันตาม (๒)

(๔) เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่ผู้มีอำนาจอนุมัติกำหนดเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๘ ประกาศหรือใบแจ้งความตามข้อ ๘ (๑) อย่างน้อยให้แสดงรายการดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่า

(๒) คุณสมบัติของผู้เข้าประมูลต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่งมีอาชีพมั่นคงและเชื่อถือได้และไม่เป็นผู้ได้รับเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันซึ่งอาจปฏิเสธไม่ยอมขึ้นศาลเว้นแต่รัฐบาลของผู้เข้าประมูลจะได้มีคำสั่งให้สละเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันเช่นนั้น

(๓) ให้ผู้เข้าประมูลเสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) กำหนดวัน เวลาและสถานที่รับซอง ปิดการรับซองและเปิดรับซองประมูล

(๕) จำนวนเงินที่กำหนดเป็นหลักประกันของ ถานที่รับหลักประกันของและให้กำหนดเงื่อนไขด้วยว่าถ้าผู้ประสงค์ประมูลได้ไม่ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับหลักประกันของ

(๖) กำหนดให้ผู้ประมูลได้วางหลักประกันสัญญาเช่าตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗

(๗) ในเสนอราคาประมูลให้ลงจำนวนเป็นตัวเลขและตัวหนังสือถ้าตัวเลขและตัวหนังสือไม่ตรงกันให้ถือตัวหนังสือเป็นสำคัญ

(๘) ของประมูลต้องผนึกให้เรียบร้อยก่อนยื่น

(๙) กำหนดให้ผู้เข้าประมูลหรือผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือยื่นซองประมูลต่อคณะกรรมการรับซองประมูล

(๑๐) ให้ระบุสถานที่ที่ผู้เข้าประมูลจะติดต่อ เพื่อขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประมูลอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่า และแบบสัญญาเช่า

(๑๑) ให้สงวนสิทธิไว้ด้วยว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะให้ผู้ประมูลรายใดก็ได้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่ทำการประมูล โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนสูงสุดเสมอไป หรือยกเลิกประมูลครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ผู้เข้าประมูลไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ

ข้อ ๑๐ การประมูลตามข้อ ๖ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการรับซองประมูล

(๒) คณะกรรมการเปิดซองประมูล

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่ละคณะ ให้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ ๓ หรือเทียบเท่าขึ้นไปและกรรมการอีกอย่างน้อยสองคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หากไม่สามารถแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ดังกล่าวได้เนื่องจากมีพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอ หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นประธานกรรมการ

หรือกรรมการก็ได้การประมวลรายเดียวกัน ห้ามแต่งตั้งผู้ซึ่งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการตาม (๑) เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการ (๒)

ข้อ ๑๑ การประชุมเพื่อปรึกษาและปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตาม ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๕ แต่ละคณะต้องมีกรรมการพร้อมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ประธานกรรมการและกรรมการแต่ละคนมีเสียงหนึ่งในการลงมติ มติของคณะกรรมการดังกล่าวให้ถือเสียงข้างมาก

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการรับซองประมูลให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับซองประมูลโดยให้ลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานและบันทึกไว้ที่หน้าซองประมูลว่าเป็นของผู้ใด แล้วให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

(๒) ตรวจสอบหลักประกันของประมูลร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินเมื่อถูกต้องแล้วให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองประมูลไว้เป็นหลักฐาน

(๓) รับเอกสารต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องการประมูล

(๔) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลารับซองประมูลแล้ว ห้ามรับซองประมูลอีกและให้รับส่งมอบซองประมูลทั้งหมด เอกสารต่าง ๆ ต่าง (๓) พร้อมด้วยบันทึกรายงานการรับซองประมูลต่อคณะกรรมการเปิดซองประมูลเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการเปิดซองประมูลให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เปิดซองประมูลโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้เข้าประมูลหรือผู้แทนซึ่งมีอยู่ในขณะเวลาเปิดซอง และให้บันทึกประโยชน์ตอบแทนจากใบเสนอราคาประมูลทุกฉบับไว้ในบัญชีเปรียบเทียบประโยชน์ตอบแทนและให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

(๒) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าประมูล และเอกสารต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องการประมูลหรือไม่

(๓) พิจารณาใบเสนอราคาขายที่เสนอโดยถูกต้องตาม (๒)

(๔) พิจารณาคัดเลือกผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าสูงสุดและให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการเปิดซองที่จะต้องรองประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าหรือไม่ก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำตามข้อ ๑๕

(๑) เป็นเครื่องประกอบการพิจารณากลุ่มผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าสูงสุดเท่ากันหลายราย ให้คณะกรรมการเปิดซองประมูลเรียกผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าสูงสุดดังกล่าวมาเสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าใหม่พร้อมกันด้วยวิธียื่นซองประมูลหรือโดยวาจา

(๕) เสนอความเห็นพร้อมทั้งเอกสารเกี่ยวกับการประมูลที่ได้รับไว้ทั้งหมดให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๔ การประมูลให้เช่าตามข้อ ๖ หากไม่มีผู้ใดมาประมูลหรือมีผู้เข้าประมูลแต่เสนอประโยชน์ตอบแทนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าที่กำหนดตาม ข้อ ๑๕ (๑) ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งยกเลิกการประมูลครั้งนั้น ในกรณีที่มิใช่ผู้ประมูลเพียงรายเดียว และคณะกรรมการเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควรที่จะดำเนินการต่อไป ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๓ (๔) โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ดำเนินการเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์ ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์กับการกำหนดอัตราค่าเช่า มีจำนวนตามความเหมาะสมเป็นกรรมการให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของการจะให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล่วงหน้าไว้โดยคำนึงถึงสภาพทำเลของอสังหาริมทรัพย์นั้น

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การเช่าและการต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระยะเวลาการให้เช่าและต่ออายุสัญญาเช่าและอัตราค่าเช่า ภายหลังการต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนเช่าและการต่ออายุสัญญาเช่าทุกครั้ง

(๓) กำหนดค่าตอบแทนการต่ออายุสัญญาเช่า การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิ การเช่า และการเปลี่ยนตัวผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์นั้น

การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีประโยชน์ตอบแทนไม่ต่ำกว่าอัตราที่คณะกรรมการจัดหาประโยชน์กำหนด เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติโดยเสียงข้างมากยกเว้นเป็นกรณีเฉพาะรายไป

ข้อ ๑๖ หลักประกันซองหรือหลักประกันสัญญา ให้ใช้หลักประกันอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสด

(๒) เช็คที่ธนาคารรับรองหรือเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายซึ่งเป็นเช็คลงวันที่ใช้เช็คนั้นชำระต่อเจ้าหน้าที่หรือก่อนวันนั้นไม่เกินสามวันทำการ

(๓) หนังสือค้ำประกันของธนาคารภายในประเทศไทยตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๔) พันธบัตรรัฐบาลไทย

ข้อ ๑๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บหลักประกันสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์จากผู้เช่าในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทน

ข้อ ๑๘ สัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามแบบตัวอย่างท้ายระเบียบนี้

กรณีที่ไม้อาจทำสัญญาเช่าตามวรรคหนึ่งได้และจำเป็นต้องร่างสัญญาเช่าใหม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งร่างประกาศหรือร่างใบแจ้งความพร้อมทั้งร่างสัญญาเช่านั้น ไปให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาก่อน เว้นแต่ทำสัญญาเช่าตามแบบที่เคยผ่านการพิจารณาของอัยการจังหวัดหรือสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว

ข้อ ๑๕ การต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) มีกำหนดไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(๒) มีกำหนดเกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๒๐ การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิการเช่าหรือการเปลี่ยนตัวผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) อายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่ไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(๒) อายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่เกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติ

ข้อ ๒๑ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การเปลี่ยนตัวผู้เช่าตามข้อ ๒๐ จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้เช่าเดิมตายหรือสาบสูญก่อนที่สัญญาเช่าจะสิ้นสุดและให้บันทึกต่อท้ายสัญญาเช่าเดิม โดยระบุสาเหตุของการเปลี่ยนตัวผู้เช่าด้วย

ข้อ ๒๒ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บค่าตอบแทนการต่ออายุสัญญาเช่า การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิการเช่าและการเปลี่ยนตัวผู้เช่าจากผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามอัตราที่คณะกรรมการจัดหาประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นกำหนด

ข้อ ๒๓ หากผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์ต่ออายุสัญญาเช่าให้ท้องถิ่นแจ้งให้ผู้เช่าที่ยื่นคำขอต่ออายุสัญญาเช่าพร้อมทั้งเสนอประโยชน์ตอบแทนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาก่อนที่สัญญาเช่าเดิมจะสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหกสิบวันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาคำขอดังกล่าวถ้าเป็นตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๕ (๒) แล้วเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๑๕

หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าคำขอต่ออายุสัญญาเช่าตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๕ (๒) ก็ให้ดำเนินการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ตามข้อ ๖

ข้อ ๒๔ การให้เช่าช่วงหรือโอนสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์จะกระทำได้อีกต่อเมื่อคู่สัญญาได้ตกลงกัน โดยระบุไว้ในสัญญาเช่าเดิมว่าผู้ให้เช่ายินยอมให้ผู้เช่าโอนสิทธิการเช่าที่เข้าไปให้บุคคลอื่นเช่าช่วงหรือโอนกรรมสิทธิการเช่าได้และให้บันทึกต่อท้ายสัญญาเช่าเดิมแสดงความยินยอมระหว่างผู้เช่ากับผู้เช่าช่วงหรือผู้โอนสิทธิการเช่ากับผู้รับโอนสิทธิการเช่าตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๕ การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้เช่าให้เหมาะสมกับสภาพและลักษณะของอสังหาริมทรัพย์ที่ให้เช่า ก่อนการเช่าทุกครั้ง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับสัญญาการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียนนี้ใช้บังคับก็ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่า
จะดำเนินการทำสัญญาแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓

ชานี ศักดิ์เศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

[รก๒๕๔๓/พ๑๒๐๓/๑/๒๗) พฤศจิกายน ๒๕๔๓

เจาะประเด็นข้อสอบ พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ 327 พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ มีผล
การบังคับใช้เมื่อใด

- ก. ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
- ข. ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕
- ค. ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕
- ง. ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา ๒๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ 328 ตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔
กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะนาส่งเป็นรายได้ทั้งจำนวนให้กับหน่วยงานใด

- ก. กรมการปกครอง
- ข. กระทรวงมหาดไทย
- ค. กระทรวงการคลัง
- ง. กระทรวงพาณิชย์

เฉลย ข.

ชี้แจง! มาตรา ๔ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งได้รับภาษีมูลค่าเพิ่มและ ภาษีธุรกิจเฉพาะอันเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วย
รายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร
ราชการ กรุงเทพมหานคร กฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา และกฎหมายว่าด้วยราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ส่งมอบ
ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่ได้รับทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรแก่อำนาจการส่วน
ท้องถิ่นทุกแห่ง

ข้อ 329 ใครเป็นผู้รักษาการพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๓๔

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ง. รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์

เฉลย ก.

ชี้แจง! มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ข้อ 330 ใครเป็นผู้มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ง. รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์

เฉลย ข.

ชี้ทริค ! มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

พระราชบัญญัติ
จัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม
และภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้า ให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งได้รับภาษีมูลค่าเพิ่มและ ภาษีธุรกิจเฉพาะอันเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร กฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา และกฎหมายว่าด้วยราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่ได้รับทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรแก่ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทั่วราชอาณาจักรในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อกรมสรรพากร ได้หักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ แล้ว ให้กรมสรรพากรส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามมาตรานี้ และให้กรมสรรพากรแจ้งจำนวน ภาษีดังกล่าวที่เรียกเก็บได้พร้อมทั้งค่าใช้จ่ายที่ได้หักไว้ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นทราบ การจัดสรรเงินรายได้ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดวงเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปโดยอนุโลม ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนาภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน และได้มีกฎหมายกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่นทำนองเดียวกับภาษีการค้า สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่ เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๕ พร้อมกับยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้า ฯลฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข

๘ ต.ค. ๔๔

เจาะประเด็นข้อสอบ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ 331 ในระเบียบนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่าอย่างไร

- ก. กรุงเทพมหานคร
- ข. เทศบาล
- ค. เมืองพัทยา
- ง. ถูกทั้ง ข้อ ข. และ ค.

เฉลย ง.

ชี้ชัด! “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

ข้อ 332 ข้อใดคือความหมายของคำว่า ศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานตามแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ตามระเบียบนี้

- ก. หน่วยงานอำเภอเป็นผู้สนับสนุนหรือติดตามผลการดำเนินการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้สนับสนุนหรือติดตามผลการดำเนินการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ค. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุนหรือติดตามผลการดำเนินการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ง. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งกระทรวงมหาดไทยหรือจังหวัดได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือสนับสนุนหรือติดตามผลการดำเนินการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้ชัด! “ศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานตามแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งกระทรวงมหาดไทยหรือจังหวัด ได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือสนับสนุนหรือติดตามผลการดำเนินการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 333 ข้อใดคือความหมายของคำว่า “แผนที่ภาษี” ตามระเบียบนี้

- ก. แผนที่แสดงตำแหน่ง
- ข. แผนที่แสดงของแปลงที่ดิน
- ค. โรงเรือน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! “**แผนที่ภาษี**” หมายความว่า แผนที่ที่แสดงตำแหน่ง ลักษณะ ขนาด ของแปลงที่ดิน อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และอื่นๆ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และใบอนุญาตต่างๆ และเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อ 334 ข้อใดคือความหมายของคำว่า “**แผนที่แม่บท**” ตามระเบียบนี้

- ก. แผนที่ทางอากาศ
- ข. แผนที่ประเทศไทย
- ค. แผนที่ตำบล
- ง. แผนที่เบื้องต้นของแต่ละเขตย่อยหนึ่งๆ ที่จัดทำขึ้นจากระวางที่ดิน ซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ง.

ชี้ทริค ! “**แผนที่แม่บท**” หมายความว่า แผนที่เบื้องต้นของแต่ละเขตย่อยหนึ่งๆ ที่จัดทำขึ้นจากระวางที่ดิน ซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการนำเดินสำรวจข้อมูลภาคสนามและการจัดทำแผนที่ภาษี

ข้อ 335 ในการแบ่งพื้นที่เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้แนวถนน คู คลอง ลักษณะทางธรรมชาติ ในการจัดทำเขตย่อย เมื่อดำเนินการจัดทำเขตย่อย ต้องไม่เกินกี่เขตย่อย

- ก. 20 เขตย่อย
- ข. 25 เขตย่อย
- ค. 26 เขตย่อย
- ง. 30 เขตย่อย

เฉลย ค.

ชี้ทริค ! “**เขต**” หมายความว่า การจัดแบ่งพื้นที่เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้แนวถนน คู คลอง ลักษณะทางธรรมชาติ อื่นๆ หรือแนวขอบเขตของแปลงที่ดินออกเป็นเขตต่างๆ มีขนาดและรูปร่างตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ในเขตหนึ่งๆ เมื่อจัดทำเขตย่อยจะต้องไม่เกิน ๒๖ เขตย่อย ชื่อเขตกำหนดด้วยตัวเลขสองหลักเริ่มจากเลข ๐๑ เรียงตามลำดับ

ข้อ 336 ข้อใดคือความหมายของ คำว่า **เลขประจำแปลงที่ดิน** ตามระเบียบนี้

- ก. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขสามหลัก
- ข. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขสี่หลัก
- ค. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขห้าหลัก
- ง. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขหกหลัก

เฉลย ก.

ชี้ทริค ! “**เลขประจำแปลงที่ดิน**” หมายความว่า หมายเลขแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดด้วยเลขสามหลัก โดยเริ่มจากเลข ๐๐๑ เรียงตามลำดับจากซ้ายไปขวาและจากบนลงล่าง

ข้อ 337 ข้อใดคือความหมายของ คำว่า **เลขประจำแปลงที่ดิน** ตามระเบียบนี้

- ก. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขสามหลัก
- ข. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขสี่หลัก

- ก. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขห้าหลัก
- ง. เลขแปลงที่ดินแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดตัวเลขหกหลัก

เฉลย ก.

ชี้ชัด! “เลขประจำแปลงที่ดิน” หมายความว่า หมายเลขแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดด้วยเลขสามหลัก โดยเริ่มจากเลข ๐๐๑ เรียงตามลำดับจากซ้ายไปขวาและจากบนลงล่าง

ข้อ 338 รหัสแปลงที่ดิน ตามความหมายตามระเบียบนี้ ประกอบด้วย

- ก. เลขเขตนาหน้า
- ข. ตามด้วยตัวอักษรเขตย่อย
- ค. เลขประจำแปลงที่ดิน
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้ชัด! “รหัสแปลงที่ดิน” หมายความว่า ชื่อเรียกแปลงที่ดินในระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ประกอบด้วย เลขเขตนาหน้า ตามด้วยตัวอักษรเขตย่อย และเลขประจำแปลงที่ดิน

ข้อ 339 คณะกรรมการอำนวยการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจังหวัด” มีใครเป็นประธาน

- ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ข. นายอำเภอ
- ค. รองผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. ผู้บริหารท้องถิ่น

เฉลย ค.

ชี้ชัด! ข้อ ๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอำนวยการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจังหวัด” ประกอบด้วย

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด ประธานกรรมการ

(๒) เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด กรรมการ

(๓) ป่าไม้จังหวัด กรรมการ

(๔) ธนารักษ์พื้นที่จังหวัด กรรมการ

(๕) พาณิชยจังหวัด กรรมการ

(๖) ผู้แทนเทศบาล กรรมการ

(๗) ผู้แทนเมืองพัทยา กรรมการ

ฯลฯ

ข้อ 340 ข้อใด คือ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอำนวยการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ก. พิจารณาคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน โดยกำหนดจำนวนให้เหมาะสมกับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ข. ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย

ค. สนับสนุน ให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการอำนวยการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน โดยกำหนดจำนวนให้เหมาะสมกับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๒) ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย

(๓) สนับสนุน ให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ 341 คณะกรรมการดำเนินงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ประกอบด้วยใครบ้าง

ก. รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข. ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ค. หัวหน้าหน่วยงานช่าง

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ ๘ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการดำเนินงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ประกอบด้วย

(๑) รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานกรรมการที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย

(๒) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองประธานกรรมการ

(๓) หัวหน้าหน่วยงานช่าง กรรมการ

(๔) หัวหน้าหน่วยงานสาธารณสุข กรรมการ

(๕) หัวหน้างานทะเบียนราษฎร กรรมการ

(๖) หัวหน้าหน่วยงานคลัง กรรมการและเลขานุการ

(๗) หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้หรือ กรรมการและหัวหน้างานผลประโยชน์หรือ ผู้ช่วยเลขานุการหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

(๘) หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานแผนที่ภาษี

ข้อ 342 ตามระเบียบนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนที่ภาษีภายในกี่วัน

ก. 90 วัน

ข. 120 วัน

ค. 150 วัน

ง. 180 วัน

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ 11 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้บังคับใช้ หรือภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกาหรือประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้ง หรือเปลี่ยนแปลงเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลบังคับใช้ โดยให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือจ่ายขาดเงินสะสมตามความจำเป็น

ข้อ 343 ข้อใดคือขั้นตอนในการจัดทำแผนที่แม่บท

- ก. ตรวจสอบแนวเขต
- ข. แบ่งพื้นที่ในแผนที่แนวเขต
- ค. แบ่งพื้นที่เป็นเขตย่อย
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ง.

ชี้แจง ! ข้อ ๑๑ การจัดทำแผนที่แม่บท ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ตรวจสอบแนวเขตในแผนที่เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ถูกต้องตรงตามแผนที่ท้ายกฎหมายหรือพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศกระทรวงมหาดไทย

(๒) แบ่งพื้นที่ในแผนที่แนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็นเขตและในแต่ละเขตให้แบ่งออกเป็นเขตย่อย

(๓) จัดทำตารางระวางที่ดินทับแผนที่แนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลระวางที่ดินจากสำนักงานที่ดินจังหวัดหรืออำเภอ เพื่อให้ทราบรายชื่อระวางทั้งหมดในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมาตราส่วนที่เหมาะสม

(๔) จัดทำแนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระวางที่ดิน ที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) แบ่งเขตในระวางที่ดินภายในแนวเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแต่ละเขตให้แบ่งเป็นเขตย่อย

(๖) แผนที่แม่บทของเขตย่อยหนึ่งให้ใช้มาตราส่วน ๑ ต่อ ๑,๐๐๐ เป็นหลัก กรณีเขตย่อยใดไม่สามารถใช้มาตราส่วนดังกล่าวได้ อาจจะปรับย่อหรือขยายได้โดยใช้มาตราส่วนที่เหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 344 แผนที่แม่บทให้มาตราส่วนเท่าใด

- ก. 1 : 4000
- ข. 1 : 1000
- ค. 1 : 2000
- ง. 1 : 5000

เฉลย ข.

ชี้แจง ! ข้อ ๑๑ การจัดทำแผนที่แม่บท ให้ดำเนินการดังนี้

๑๑๑

(๖) แผนที่แม่บทของเขตย่อยหนึ่งให้ใช้มาตราส่วน ๑ ต่อ ๑,๐๐๐ เป็นหลัก กรณีเขตย่อยใดไม่สามารถใช้มาตราส่วนดังกล่าวได้ อาจจะปรับย่อหรือขยายได้โดยใช้มาตราส่วนที่เหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 345 ในการสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทดำเนินการสำรวจข้อมูลใดบ้าง

- ก. ข้อมูลที่ดิน
- ข. ข้อมูลแนวเขตการปกครอง
- ค. ข้อมูลระวางที่ดิน

ง. ข้อมูลเลขที่ดิน

เฉลย ก.

ชี้ชัด ! ข้อ ๑๕ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทในการมาเดินสำรวจข้อมูล ดังนี้

(๑) ข้อมูลที่ดิน ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน (ผ.ท.1) ตามแบบทำระเบียบนี้ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของที่ดิน ลักษณะการใช้ และการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ๑ แปลง

(๒) ข้อมูลโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง (ผ.ท.2) ตามแบบทำระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างการใช้ประโยชน์และจัดหาผังบริเวณที่ตั้งโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างบนแปลงที่ดิน ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างของเจ้าของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละราย

(๓) ข้อมูลป้ายและใบอนุญาตต่างๆ ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป้ายและใบอนุญาตต่างๆ (ผ.ท.3) ตามแบบทำระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของป้าย ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายหรือ ผู้ครอบครองป้าย และจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของลักษณะกิจการประกอบการค้าที่ต้องขออนุญาต ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป้ายและใบอนุญาตต่างๆ ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกการรายละเอียดเกี่ยวกับป้ายหรือใบอนุญาตต่างๆ ของเจ้าของป้ายหรือใบอนุญาตแต่ละราย

(๔) จัดทำผังบริเวณแสดงตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างบนแปลงที่ดิน โดยใช้มาตราส่วนที่เหมาะสมและวางทิศไว้ให้ชัดเจนเอกสารข้อมูลภาคสนามที่ทำการบันทึกข้อมูล ให้รวบรวมเก็บไว้ด้วยกันตามรายละเอียดที่ดิน

ข้อ 346 ผ.ท. 1 คือแบบใด

- ก. แบบสำรวจข้อมูลภายในโรงเรียน
- ข. แบบสำรวจข้อมูลภายในป้าย
- ค. แบบสำรวจข้อมูลที่ดิน
- ง. แบบประเมินภาษี

เฉลย ก.

ชี้ชัด ! ข้อ ๑๕ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทในการมาเดินสำรวจข้อมูล ดังนี้

(๑) ข้อมูลที่ดิน ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน (ผ.ท.1) ตามแบบทำระเบียบนี้ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของที่ดิน ลักษณะการใช้ และการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ๑ แปลง

ข้อ 347 ผ.ท. 2 คือแบบใด

- ก. แบบสำรวจข้อมูลโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง
- ข. แบบสำรวจข้อมูลภายในป้าย
- ค. แบบสำรวจข้อมูลที่ดิน
- ง. แบบประเมินภาษี

เฉลย ก.

ชี้ชัด ! ข้อ ๑๕ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทในการมาเดินสำรวจข้อมูล ดังนี้

(๒) ข้อมูลโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง (ผ.ท.2) ตามแบบทำระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างการใช้ประโยชน์และจัดหาผังบริเวณที่ตั้งโรงเรียนหรือ

สิ่งปลูกสร้างบนแปลงที่ดิน ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละราย

ข้อ 348 ผ.ท. 3 คือแบบใด

- ก. แบบสำรวจข้อมูลโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง
- ข. แบบสำรวจข้อมูลป่าและใบอนุญาตต่าง ๆ
- ค. แบบสำรวจข้อมูลที่ดิน
- ง. แบบประเมินภาษี

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ ๑๕ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทในการนำเดินสำรวจข้อมูล ดังนี้

๓) **ข้อมูลป่าและใบอนุญาตต่างๆ ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป่าและใบอนุญาตต่างๆ (ผ.ท.3)** ตามแบบทำระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของป่า ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป่าหรือ ผู้ครอบครองป่า และจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของลักษณะกิจการประกอบการค้าที่ต้องขออนุญาต ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป่าและใบอนุญาตต่างๆ ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกการรายละเอียดเกี่ยวกับป่าหรือใบอนุญาตต่างๆ ของเจ้าของป่าหรือใบอนุญาตแต่ละราย

ข้อ 349 ผ.ท. 3 คือแบบใด

- ก. แบบสำรวจข้อมูลโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง
- ข. แบบสำรวจข้อมูลป่าและใบอนุญาตต่าง ๆ
- ค. แบบสำรวจข้อมูลที่ดิน
- ง. แบบประเมินภาษี

เฉลย ก.

ชี้แจง ! ข้อ ๑๕ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทในการนำเดินสำรวจข้อมูล ดังนี้

๓) **ข้อมูลป่าและใบอนุญาตต่างๆ ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป่าและใบอนุญาตต่างๆ (ผ.ท.3)** ตามแบบทำระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของป่า ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป่าหรือ ผู้ครอบครองป่า และจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของลักษณะกิจการประกอบการค้าที่ต้องขออนุญาต ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป่าและใบอนุญาตต่างๆ ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกการรายละเอียดเกี่ยวกับป่าหรือใบอนุญาตต่างๆ ของเจ้าของป่าหรือใบอนุญาตแต่ละราย

ข้อ 350 ผ.ท. 4 คือแบบใด

- ก. **แบบทะเบียนทรัพย์สิน**
- ข. แบบสำรวจข้อมูลป่าและใบอนุญาตต่าง ๆ
- ค. แบบสำรวจข้อมูลที่ดิน
- ง. แบบประเมินภาษี

เฉลย ก.

ชี้แจง! ข้อ ๑๗ การจัดทหะเบียนทรัพย์สิน ให้ใช้ข้อมูลในแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ป้ายและการประกอบการค้าซึ่งได้จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามที่ได้ผ่านการตรวจสอบแล้วบันทึกลงในแบบทะเบียนทรัพย์สินเป็นรายบุคคลตามแบบทะเบียนทรัพย์สิน (ผ.ท.4) ทำระเบียนนี้

ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงลายมือชื่อ วัน เดือน และปีกำกับไว้ทำรายการทุกรายการในทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ 351 ผ.ท. 5 คือแบบใด

- ก. แบบทะเบียนทรัพย์สิน
- ข. แบบสำรวจข้อมูลป้ายและใบอนุญาตต่าง ๆ
- ค. แบบสำรวจข้อมูลที่ดิน
- ง. ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี

เฉลย ง.

ชี้แจง! ข้อ ๑๘ ให้หน่วยงานคลังตรวจสอบรายการทรัพย์สินในทะเบียนทรัพย์สิน หากเจ้าของทรัพย์สินรายใดมีทรัพย์สินอยู่ในข่ายต้องเสียภาษี ให้จัดทหะเบียนคุมผู้ชำระภาษีของเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามแบบทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.5) ทำระเบียนนี้

ข้อ 352 ผ.ท. 17 คือแบบใด

- ก. แบบทะเบียนทรัพย์สิน
- ข. แบบสำรวจข้อมูลป้ายและใบอนุญาตต่าง ๆ
- ค. แบบข้อมูลประมาณการเสียภาษี
- ง. ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี

เฉลย ค.

ชี้แจง! ข้อ ๑๙ ให้หน่วยงานคลังจัดทำบัญชีคุมทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีตามแบบบัญชีคุมทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.6) ทำระเบียนนี้ และบัญชีคุมแปลงที่ดินและข้อมูลการประมาณการเสียภาษีตามรายเขตย่อยตามแบบบัญชีคุมแปลงที่ดินและข้อมูลการประมาณการเสียภาษี (ผ.ท.17) ทำระเบียนนี้

ข้อ 353 ผ.ท. 17 คือแบบใด

- ก. แบบทะเบียนทรัพย์สิน
- ข. แบบสำรวจข้อมูลป้ายและใบอนุญาตต่าง ๆ
- ค. แบบข้อมูลประมาณการเสียภาษี
- ง. ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี

เฉลย ค.

ชี้แจง! ข้อ ๑๙ ให้หน่วยงานคลังจัดทำบัญชีคุมทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีตามแบบบัญชีคุมทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.6) ทำระเบียนนี้ และบัญชีคุมแปลงที่ดินและข้อมูลการประมาณการเสียภาษีตามรายเขตย่อยตามแบบบัญชีคุมแปลงที่ดินและข้อมูลการประมาณการเสียภาษี (ผ.ท.17) ทำระเบียนนี้

ข้อ 354 ในการจัดทำแผนที่ภาษีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงข้อมูลผู้อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีตามทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทราบก่อนเดือนใดของปีภาษี

- ก. เดือนตุลาคม
- ข. เดือนธันวาคม
- ค. เดือนมกราคม
- ง. เดือนสิงหาคม

เฉลย ค.

ชี้ชัด! ข้อ ๒๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงข้อมูลให้พร้อมสมบูรณ์และแจ้งเจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีตามทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทราบก่อนเดือนมกราคมของปีภาษี

ข้อ ทรัพย์สินทุกรายการที่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้น ไม่ต้องชำระภาษี ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต้องดำเนินการอย่างไร

- ก. ให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีเหลืองที่มุมขวาด้านบนของทะเบียนทรัพย์สิน
- ข. ให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีแดงที่มุมขวาด้านบนของทะเบียนทรัพย์สิน
- ค. ให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีแดงที่มุมขวาด้านบนของทะเบียนทรัพย์สิน
- ง. ให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีแดงที่มุมด้านล่างของทะเบียนทรัพย์สิน

เฉลย ข.

ชี้ชัด! ข้อ ๒๔ ทะเบียนทรัพย์สินฉบับใด ที่มีทรัพย์สินทุกรายการ อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้น ไม่ต้องชำระภาษี ให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีแดงที่มุมขวาด้านบนของทะเบียนทรัพย์สินและต้องทำการตรวจสอบใหม่ทุกปีก่อนถึงปีภาษี หากอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีให้ดำเนินการตามข้อ ๑๘

ข้อ 355 กรณีมีผู้มาขอคัดลอกสำเนาข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายใด

- ก. พระราชบัญญัติ อำนาจความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558
- ข. พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. 2540
- ค. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- ง. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการตรวจสอบภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2545

เฉลย ข.

ชี้ชัด! ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ใดมาขอคัดลอกหรือสำเนาข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ โดยออกเป็นข้อบัญญัติ สำหรับอัตราค่าธรรมเนียมให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาและกำหนดตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ 356 เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการปรับปรุงแผนที่ภาษีเพื่อส่งให้ข้อมูลให้กับหัวหน้าหน่วยงานคลังภายในวันที่เท่าใดของทุกเดือน

- ก. ภายในวันที่ห้าของทุกเดือน
- ข. ภายในวันที่สิบ ของทุกเดือน
- ค. ภายในวันที่สิบห้า ของทุกเดือน
- ง. ภายในวันที่สามสิบ ของทุกเดือน

เฉลย ก.

ชี้ชัด! ข้อ ๒๕ ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปรับข้อมูลภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานการเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่งให้หน่วยงานคลัง เพื่อปรับข้อมูลในแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินภายในวันที่ห้าของทุกเดือนกรณีมีปัญหาอุปสรรคในการปรับข้อมูล ให้หน่วยงานคลังเสนอคณะกรรมการตามข้อ ๘ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่

ข้อ 357 ในการเก็บเอกสารแบบสำรวจเกี่ยวกับที่ดิน ควรจัดให้มีการจัดเก็บรวบรวมในแฟ้ม โดยจัดเก็บที่ดินแรงเป็นรายเขตย่อย และ

เขตลำดับแฟ้มละไม่เกินเท่าใด

- ก. แฟ้มละ 150 แปลงที่ดิน
- ข. แฟ้มละ 100 แปลงที่ดิน
- ค. แฟ้มละ 150 แปลงที่ดิน
- ง. แฟ้มละ 200 แปลงที่ดิน

เฉลย ข.

ชี้ชัด! ข้อ ๓๑ แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน โรงเรือน ป้าย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่างๆ พร้อมทั้งเอกสารที่ใช้ในการจัดทำและเอกสารที่ใช้ในการปรับข้อมูล ให้จัดเก็บรวบรวมเป็นรายแปลงที่ดิน ในแฟ้มเรียงตามลำดับรหัสแปลงที่ดินและรวมไว้ในแฟ้มโดยให้มีจำนวนตามความเหมาะสมแต่ไม่ควรเกิน แฟ้มละหนึ่งร้อยแปลงที่ดินเรียงเป็นรายเขตย่อยและเขตตามลำดับ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ การปรับข้อมูล การใช้และการเก็บรักษาแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินของเทศบาลและเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๓๗ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาปนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒[๑] ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ การปรับข้อมูล การใช้และ การเก็บรักษาแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินของเทศบาลและเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๓๗บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

“ศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน” หมายความว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งกระทรวงมหาดไทยหรือจังหวัดได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือสนับสนุนหรือติดตามผลการดำเนินการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

“ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดเมืองพัทยา และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

“หัวหน้าหน่วยงานคลัง” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคลัง ผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้ากองคลัง และหัวหน้าส่วนการคลัง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

“หัวหน้าหน่วยงานช่าง” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานช่าง ผู้อำนวยการกองช่าง หัวหน้ากองช่าง และหัวหน้าส่วนโยธา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

“หัวหน้าหน่วยงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หัวหน้ากองสาธารณสุข และหัวหน้าส่วนสาธารณสุข ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

“**แผนที่ภาษี**” หมายความว่า แผนที่แสดงตำแหน่ง ลักษณะ ขนาด ของแปลงที่ดิน อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และอื่นๆ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆ และเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่น

“**ทะเบียนทรัพย์สิน**” หมายความว่า ทะเบียนที่แสดงรายการทรัพย์สินและการใช้ประโยชน์ ในทรัพย์สิน ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน อาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ป้าย และการประกอบการค้าของเจ้าของทรัพย์สินแต่ละคน

“**ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี**” หมายความว่า ทะเบียนที่แสดงรายการชำระภาษีของเจ้าของทรัพย์สินผู้อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆ ตามกฎหมายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“**แผนที่แม่บท**” หมายความว่า แผนที่เบื้องต้นของแต่ละเขตย่อยหนึ่งๆ ที่จัดทำขึ้นจากระวางที่ดิน ซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์ในการนำเดินสำรวจข้อมูลภาคสนามและการจัดทำแผนที่ภาษี

“**เขต**” หมายความว่า การจัดแบ่งพื้นที่เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้แนวถนน คู คลอง ลักษณะทางธรรมชาติอื่นๆ หรือแนวขอบเขตของแปลงที่ดินออกเป็นเขตต่างๆ มีขนาดและรูปร่างตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ในเขตหนึ่งๆ เมื่อจัดทำเขตย่อยจะต้องไม่เกิน ๒๖ เขตย่อย ชื่อเขตกำหนดด้วยตัวเลขสองหลักเริ่มจากเลข ๐๑ เรียงตามลำดับ

“**เขตย่อย**” หมายความว่า การจัดแบ่งพื้นที่ภายในเขต โดยใช้แนวถนน คู คลอง หรือลักษณะทางธรรมชาติอื่นๆ ในกรณีที่ไม่มีลักษณะทางธรรมชาติให้ใช้แนวขอบเขตของแปลงที่ดินแบ่งออกเป็นเขตย่อยต่างๆ มีขนาดและรูปร่างตามความเหมาะสมภายในกรอบกระดาษไขมาตรฐาน A 1 ชื่อเขตย่อยกำหนดด้วยอักษร A ถึง Z เรียงตามลำดับ

“**เลขประจำแปลงที่ดิน**” หมายความว่า หมายเลขแสดงลำดับแปลงที่ดินในเขตย่อย กำหนดด้วยเลขสามหลัก โดยเริ่มจากเลข ๐๐๑ เรียงตามลำดับจากซ้ายไปขวาและจากบนลงล่าง

“**รหัสแปลงที่ดิน**” หมายความว่า ชื่อเรียกแปลงที่ดินในระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ประกอบด้วย เลขเขตนำหน้า ตามด้วยตัวอักษรเขตย่อย และเลขประจำแปลงที่ดิน

“**ข้อมูลภาคสนาม**” หมายความว่า ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลที่ดิน ข้อมูลโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ข้อมูลป้าย ข้อมูลการประกอบการค้าและอื่นๆ ของแปลงที่ดินแต่ละแปลง

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจตีความการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ และวินิจฉัยปัญหา เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการและอำนาจหน้าที่

ข้อ ๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอำนวยการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจังหวัด” ประกอบด้วย

- (๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด ประธานกรรมการ
 - (๒) เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด กรรมการ
 - (๓) ป่าไม้จังหวัด กรรมการ
 - (๔) ธนารักษ์พื้นที่จังหวัด กรรมการ
 - (๕) พาณิชยจังหวัด กรรมการ
 - (๖) ผู้แทนเทศบาล กรรมการ
 - (๗) ผู้แทนเมืองพัทยา กรรมการ
 - (๘) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการ
 - (๙) นายอำเภอ กรรมการ
 - (๑๐) ท้องถิ่นจังหวัด กรรมการและเลขานุการ
 - (๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งกรรมการตาม (๑) (๖) (๘) และ (๙) ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน โดยกำหนดจำนวนให้เหมาะสมกับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๒) ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย

(๓) สนับสนุน ให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ ๘ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการดำเนินงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ประกอบด้วย

- (๑) รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานกรรมการที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย
- (๒) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองประธานกรรมการ
- (๓) หัวหน้าหน่วยงานช่าง กรรมการ
- (๔) หัวหน้าหน่วยงานสาธารณสุข กรรมการ
- (๕) หัวหน้างานทะเบียนราษฎร กรรมการ
- (๖) หัวหน้าหน่วยงานคลัง กรรมการและเลขานุการ
- (๗) หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้หรือ กรรมการและหัวหน้างานผลประโยชน์หรือ ผู้ช่วยเลขานุการหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี
- (๘) หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ผู้ช่วยเลขานุการ

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณีให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำ การปรับข้อมูลการใช้ และการเก็บรักษาแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินตลอดจนควบคุมติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

ข้อ ๕ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) การเตรียมการให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคลังและสำนักงานปลัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒) การจัดทำแผนที่แม่บทให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานช่าง
- (๓) การคัดลอกข้อมูลที่ดินและการสำรวจภาคสนามให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานช่าง หน่วยงานคลัง และหน่วยงานสาธารณสุข
- (๔) การจัดทำแผนที่ภาษีให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานช่าง
- (๕) การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนค้ำผู้ชำระภาษีให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคลัง
- (๖) การปรับปรุงข้อมูลให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานช่าง หน่วยงานคลัง หน่วยงานสาธารณสุข และหน่วยงานทะเบียนราษฎร

ในกรณีที่มีความจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ตามระยะเวลาที่กำหนดในโครงการได้ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขยายระยะเวลาในการดำเนินงาน

ข้อ ๑๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำ ในการจัดทำ การปรับข้อมูล การใช้ และการเก็บรักษาแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและช่วยเหลือจังหวัด ในการติดตามผลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

หมวด ๒

การจัดทำแผนที่แม่บท แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ ๑๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้บังคับใช้ หรือภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่มีพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกาหรือประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้ง หรือเปลี่ยนแปลงเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลบังคับใช้ โดยให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือจ่ายขาดเงินสะสมตามความจำเป็น

ข้อ ๑๒ การดำเนินการตามข้อ ๑๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะจ้างพนักงานจ้าง ตามโครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินได้ตามความเหมาะสมกับปริมาณงานและระยะเวลาของโครงการเมื่อจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเสร็จแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการปรับข้อมูลและการเก็บรักษาแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินก็ได้

ข้อ ๑๓ การจัดทำแผนที่แม่บท ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ตรวจสอบแนวเขตในแผนที่เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ถูกต้องตรงตามแผนที่ท้ายกฎหมายหรือพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศกระทรวงมหาดไทย

(๒) แบ่งพื้นที่ในแผนที่แนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็นเขตและในแต่ละเขตให้แบ่งออกเป็นเขตย่อย

(๓) จัดทำตารางระวางที่ดินทับแผนที่แนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลระวางที่ดินจากสำนักงานที่ดินจังหวัดหรืออำเภอ เพื่อให้ทราบรายชื่อระวางทั้งหมดในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมาตราส่วนที่เหมาะสม

(๔) จัดทำแนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระวางที่ดิน ที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) แบ่งเขตในระวางที่ดินภายในแนวเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแต่ละเขตให้แบ่งเป็นเขตย่อย

(๖) แผนที่แม่บทของเขตย่อยหนึ่งให้ใช้มาตราส่วน ๑ ต่อ ๑,๐๐๐ เป็นหลัก กรณีเขตย่อยใดไม่สามารถใช้มาตราส่วนดังกล่าวได้ อาจจะปรับย่อหรือขยายได้โดยใช้มาตราส่วนที่เหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๗) การจัดทำแผนที่แม่บทให้คัดลอกรูปแปลงที่ดิน เลขที่ดิน และหน้าสำรวจจากระวางที่ดินที่มีการปรับมาตราส่วนตาม (๖) ในแต่ละเขตย่อยแล้วให้กำหนดเลขประจำแปลงที่ดินแต่ละแปลง

ข้อ ๑๔ การคัดลอกข้อมูลที่ดินให้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อเจ้าของที่ดิน ที่อยู่ เลขที่เอกสารสิทธิ์ เลขที่ดิน หน้าสำรวจ ตำแหน่งที่ตั้ง และจำนวนเนื้อที่ของแปลงที่ดินแต่ละแปลงจากระวางแผนที่และสารบบที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดหรืออำเภอบันทึกลงในแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน (ผ.ท.1) ตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๕ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ให้ใช้แผนที่แม่บทในการนำเดินสำรวจข้อมูล ดังนี้

(๑) ข้อมูลที่ดิน ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน (ผ.ท.1) ตามแบบท้ายระเบียบนี้ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของที่ดิน ลักษณะการใช้ และการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ๑ แปลง

(๒) ข้อมูลโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง (ผ.ท.2) ตามแบบท้ายระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างการใช้ประโยชน์และจัดทำผังบริเวณที่ตั้งโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างบนแปลงที่ดิน ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างแต่ละราย

(๓) ข้อมูลป้ายและใบอนุญาตต่างๆ ให้ใช้แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป้ายและใบอนุญาตต่างๆ (ผ.ท.3) ตามแบบท้ายระเบียบนี้ ในการจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของป้าย ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายหรือ ผู้ครอบครองป้าย และจัดเก็บรวบรวมรายละเอียดของลักษณะกิจการประกอบการค้าที่ต้องขออนุญาต ซึ่งแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับป้ายและใบอนุญาตต่างๆ ๑ ฉบับ ให้ใช้บันทึกการรายละเอียดเกี่ยวกับป้ายหรือใบอนุญาตต่างๆ ของเจ้าของป้ายหรือใบอนุญาตแต่ละราย

(๔) จัดทำผังบริเวณแสดงตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างบนแปลงที่ดิน โดยใช้มาตราส่วนที่เหมาะสมและวางทิศไว้ให้ชัดเจนเอกสารข้อมูลภาคสนามที่ทำการบันทึกข้อมูล ให้รวบรวมเก็บไว้ด้วยกันตามรายแปลงที่ดิน

ข้อ ๑๖ การจัดทำแผนที่ภาษี ให้หน่วยงานช่างจัดทำแผนที่ภาษีจากข้อมูลแผนที่แม่บท โดยคัดลอกแปลงที่ดินจากแผนที่แม่บทที่ปรับแก้ไขจากการเดินสำรวจภาคสนาม และจัดเรียงลำดับเลขประจำแปลงที่ดินใหม่ ลงในกระดาษไขมาตรฐาน A 1 ตามแบบแผนที่ภาษี (ผ.ท.7) ทำระเบียบขึ้นนี้แผนที่ภาษีจำนวนหนึ่งฉบับบรรจุข้อมูลแปลงที่ดินหนึ่งเขตย่อย ประกอบด้วย รูปแปลงที่ดิน เลขประจำแปลงที่ดิน รูปผังโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง และเลขที่บ้าน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ วัน เดือน และปี ของผู้เขียนกำกับไว้ด้วย ให้หัวหน้าหน่วยงานช่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็น ลายลักษณ์อักษรตรวจสอบความถูกต้องแล้วลงลายมือชื่อ วัน เดือน และปี กำกับไว้ด้วย

ข้อ ๑๗ การจัดทำทะเบียนทรัพย์สิน ให้ใช้ข้อมูลในแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง ป้ายและการประกอบการค้าซึ่งได้จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามที่ได้ผ่านการตรวจสอบแล้วบันทึกลงในแบบทะเบียนทรัพย์สินเป็นรายบุคคล ตามแบบทะเบียนทรัพย์สิน (ผ.ท.4) ทำระเบียบขึ้นนี้ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงลายมือชื่อ วัน เดือน และปีกำกับไว้ทำรายการทุกรายการในทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ ๑๘ ให้หน่วยงานคลังตรวจสอบรายการทรัพย์สินในทะเบียนทรัพย์สิน หากเจ้าของทรัพย์สินรายใดมีทรัพย์สินอยู่ในข่ายต้องเสียภาษี ให้จัดทำทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีของเจ้าของทรัพย์สินนั้นตามแบบทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.5) ทำระเบียบขึ้นนี้

ข้อ ๑๙ ให้หน่วยงานคลังจัดทำบัญชีคุมทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีตามแบบบัญชีคุมทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท.6) ทำระเบียบขึ้นนี้ และบัญชีคุมแปลงที่ดินและข้อมูลการประมาณการเสียภาษีตามรายละเอียดตามแบบบัญชีคุมแปลงที่ดินและข้อมูลการประมาณการเสียภาษี (ผ.ท.17) ทำระเบียบขึ้นนี้

หมวด ๓

การใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ ๒๐ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเป็นข้อมูลในการจัดเก็บภาษี ตรวจสอบ คิดตาม และเร่งรัดจัดเก็บภาษีให้ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นธรรมต่อเจ้าของทรัพย์สิน โดยทุกฝ่ายทุกงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกันตามที่หัวหน้าหน่วยงานคลังมอบหมาย

ข้อ ๒๑ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงข้อมูลให้พร้อมสมบูรณ์และแจ้งเจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีตามทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทราบก่อนเดือนมกราคมของปีภาษี

ข้อ ๒๒ เมื่อมีผู้มายื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดเก็บรายได้ตรวจสอบรายการข้อมูลทรัพย์สินในแบบแสดงรายการเสียภาษีกับข้อมูลทรัพย์สินในทะเบียนทรัพย์สินและการประเมินภาษีในทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีให้ถูกต้อง แล้วเสนอเจ้าพนักงานประเมินหากรายการข้อมูลทรัพย์สินในแบบแสดงรายการเสียภาษีกับข้อมูลทรัพย์สินในทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีไม่สอดคล้องกัน ให้งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินตรวจสอบ สอบถาม หรือแจ้งเป็นหนังสือถึงผู้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เพื่อแสดงรายการเพิ่มเติมหรือ นำพยานหลักฐานมาสนับสนุนข้อความในรายการนั้น

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานประเมินต้องประเมินภาษีตามรายการทรัพย์สินในทะเบียนทรัพย์สินและบันทึกการประเมินภาษีในทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ให้หน่วยงานสาธารณสุขประสานงานกับหน่วยงานคลัง เพื่อขอข้อมูลการประกอบกิจการค้าในทะเบียนทรัพย์สินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเร่งรัดจัดเก็บค่าธรรมเนียมและใบอนุญาต ตามประเภทของกิจการและเมื่อออกใบอนุญาตแล้วให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ ทะเบียนทรัพย์สินฉบับใด ที่มีทรัพย์สินทุกรายการ อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้น ไม่ต้องชำระภาษี ให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีแดงที่มุมขวาด้านบนของทะเบียนทรัพย์สินและต้องทำการตรวจสอบใหม่ทุกปีก่อนถึงปีภาษี หากอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีให้ดำเนินการตามข้อ ๑๘

ข้อ ๒๕ ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีฉบับใด ที่มีการชำระภาษีตามรายการของทรัพย์สิน ที่มีอยู่ครบถ้วนทุกประเภทแล้วให้ทำเครื่องหมายด้วยกระดาษสีเขียวที่มุมขวาด้านบนของทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี และถอดเครื่องหมายดังกล่าวออกเมื่อถึงปีภาษีปีใหม่ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดเก็บรายได้บันทึกรายการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีการแจ้งประเมิน และการชำระเงินค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียมลงในทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีให้ครบถ้วน

ข้อ ๒๖ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นคัดรายชื่อผู้ที่ยังไม่มายื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี หรือยื่นแบบแล้วยังไม่ได้มาชำระภาษี ให้ครบถ้วน จากทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี แล้วจัดทำหนังสือเร่งรัด โดยเร็ว

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ผู้ใดมาขอคัดลอกหรือสำเนาข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ โดยออกเป็นข้อบัญญัติ สำหรับอัตราค่าธรรมเนียมให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาและกำหนดตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

หมวด ๔

การปรับข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ ๒๘ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแล้วให้หน่วยงานคลังเป็นหน่วยงานรับผิดชอบปรับข้อมูลในแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน อยู่เสมอกรณีหน่วยงานคลังไม่มีบุคลากรปรับข้อมูลในแผนที่ภาษี ให้หน่วยงานช่าง เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๒๙ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปรับข้อมูลภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานการเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่งให้หน่วยงานคลัง เพื่อปรับข้อมูลในแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินภายในวันที่ห้าของทุกเดือนกรณีมีปัญหาอุปสรรคในการปรับข้อมูล ให้หน่วยงานคลังเสนอคณะกรรมการตามข้อ ๘ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๓๐ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สิน ให้ใช้วิธี “ขีดฆ่า” ข้อความเดิมด้วยหมึกสีแดง แล้วบันทึกข้อความใหม่ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร ลงลายมือ

ชื่อ วัน เดือน และปี กากับไว้ ทั้งข้อความที่ได้ขีดฆ่าและข้อความใหม่และเมื่อรายการทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ซึ่งเข้าข่ายต้องเสียภาษี ให้ถอดเครื่องหมายกระดาศสีแดงตามข้อ ๒๔ ออกจากทะเบียนทรัพย์สิน

หมวด ๕

การเก็บรักษาข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ข้อ ๓๑ แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน โรงเรือน ป้าย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่างๆ พร้อมทั้งเอกสารที่ใช้ในการจัดทำและเอกสารที่ใช้ในการปรับข้อมูล ให้จัดเก็บรวบรวมเป็นรายแปลงที่ดิน ในแฟ้มเรียงตามลำดับรหัสแปลงที่ดินและรวมไว้ในแฟ้มโดยให้มีจำนวนตามความเหมาะสมแต่ไม่ควรเกิน แฟ้มละหนึ่งร้อยแปลงที่ดินเรียงเป็นรายเขตย่อยและเขตตามลำดับ

ข้อ ๓๒ ทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนค้ำผู้ชำระภาษี ให้จัดเก็บตามรหัสชื่อเจ้าของทรัพย์สินเรียงตามตัวอักษรและตัวเลข เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บภาษี

ข้อ ๓๓ แผนที่ภาษีต้นฉบับ ให้จัดเก็บเรียงตามลำดับเขตและเขตย่อย ห้ามนำออกใช้ เว้นแต่กรณีนำไปเพื่อพิมพ์หรือทำสำเนาฉบับ หรือเพื่อแก้ไขปรับปรุงเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับข้อมูล ในแผนที่ภาษีฉบับนั้น

ข้อ ๓๔ ให้งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน หน่วยงานคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษา มิให้มีการทำลายหรือทำให้สูญหายแก่เอกสารในแฟ้มข้อมูลแปลงที่ดิน ทะเบียนทรัพย์สิน ทะเบียนค้ำผู้ชำระภาษีและแผนที่ภาษี

เมื่อนำแผนที่ภาษีหรือทะเบียนทรัพย์สินไปใช้ในการปฏิบัติงาน และได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ให้นำส่งคืนเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยเร็ว

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดยังไม่ได้กำหนดโครงสร้างงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังออกคำสั่งแต่งตั้งให้บุคลากรในหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบ

ข้อ ๓๕ ทะเบียนทรัพย์สินที่ได้จำหน่ายรายการทรัพย์สินหมดสิ้นแล้ว และไม่มีภาษีค้างชำระให้แยกเก็บไว้ รวมทั้งทะเบียนค้ำผู้ชำระภาษีของเจ้าของทรัพย์สินดังกล่าว เมื่อครบหนึ่งปีให้แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมการทำลาย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ เทศบาลซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศูนย์สนับสนุนการปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นศูนย์ปฏิบัติงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินตามระเบียบนี้

ข้อ ๓๗ การจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการอยู่
ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนพิเศษ ๓๐ ง/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ตำแหน่งประเภท

วิชาการ

สายงาน

วิชาการจัดเก็บรายได้

ลักษณะงานโดยทั่วไป

สายงานนี้คลุมถึงตำแหน่งต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการจัดเก็บรายได้ ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และเสนอแนะทางการปรับปรุง การจัดเก็บภาษีต่าง ๆ วิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การตรวจรับแบบแสดงรายการคาร้องหรือคาขอของผู้เสียภาษีและค่าธรรมเนียม ปรับปรุงแบบแสดงรายการ คาร้อง คาขอของ ผู้เสียภาษีให้เหมาะสม รับชำระเงิน เขียนใบเสร็จรับเงินและลงบัญชี จัดทาทะเบียนและรายการต่าง ๆ เก็บรักษาหลักฐานการเสียภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น ๆ ออกหมายเรียกและหนังสือเชิญพบ ตรวจสอบและประเมินภาษีการเก็บรักษา และนาส่งเงินเป็นต้น และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ชื่อตำแหน่งในสายงานและระดับตำแหน่ง

ตำแหน่งในสายงานนี้มีชื่อและระดับของตำแหน่งดังนี้

นักวิชาการจัดเก็บรายได้	ระดับปฏิบัติการ
นักวิชาการจัดเก็บรายได้	ระดับชำนาญการ
นักวิชาการจัดเก็บรายได้	ระดับชำนาญการพิเศษ
นักวิชาการจัดเก็บรายได้	ระดับเชี่ยวชาญ

ตำแหน่งประเภท	วิชาการ
ชื่อสายงาน	วิชาการจัดเก็บรายได้
ชื่อตำแหน่งในสายงาน	นักวิชาการจัดเก็บรายได้
ระดับตำแหน่ง	ระดับปฏิบัติการ

หน้าที่และความรับผิดชอบหลัก

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานระดับต้น ที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการในการทางาน ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการภาษี การจัดเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ และรายได้อื่นๆภายใต้การกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการปฏิบัติการ

1.1 ช่วยรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ เกี่ยวกับการปกครองเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะทางด้าน เศรษฐกิจเบื้องต้น เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาประกอบการวางมาตรการ หรือแนวทางการจัดเก็บ หรือปรับปรุงอัตรา ภาษี ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆ ให้มีความเหมาะสม

1.2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆของรัฐและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อให้ทราบว่ากรเก็บภาษีค่าธรรมเนียมหรือรายได้อื่นๆ สามารถทำได้จำนวนเท่าไร อันจะนำไปสู่การ คาดประมาณการรายได้และรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ ถัดไปได้

1.3 ร่วมสำรวจพื้นที่กับกองช่าง กองสาธารณสุขและส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้ประกอบ กิจการ หรือผู้ที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียมประเภทต่าง ๆ และติดตามจัดทำหนังสือเตือน ผู้ประกอบการในข่ายชำระภาษีหรือค่าธรรมเนียม มาชำระเพื่อแจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบ

1.4 จัดเก็บและออกใบเสร็จ ภรด. ,ภป., ภบท., ใบเสร็จทั่วไปฯ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการรับเงินของ หน่วยงาน พร้อมเร่งรัด ติดตาม ลูกหนี้และผู้ที่อยู่ในข่ายการชำระภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อติดตามลูกหนี้ ค้างชำระให้มาชำระภาษีให้ครบถ้วนรวมถึงรับและตรวจแบบแสดงรายการทรัพย์สินและเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อใช้ในการประเมินและคำนวณภาษี

1.5 จัดทाराายงานเกี่ยวกับรายได้ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกังานจัดเก็บ เพื่อพร้อมที่จะปรับปรุงข้อมูลให้ ถูกต้อง ทันสมัย และใช้เป็นข้อมูลทางสถิติในการประมวลผลจากจัดเก็บรายได้

1.6 รวบรวมข้อมูลที่ออกสำรวจลงในข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการ นามาประกอบการจัดเก็บรายได้ให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

1.7 ควบคุมการจัดทาคาสั่ง ประกาศเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมายื่นแบบชำระภาษี ตรงตามกำหนดเวลาและให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงจัดทำ รวบรวม ข้อมูลส่งงานนิติกรในการ ติดตามลูกหนี้ค้างชำระ เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

1.8 ส่งเสริมจัดหาป้ายประชาสัมพันธ์ หนังสือประชาสัมพันธ์ ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ

1.9 จัดทาระบบฐานข้อมูลและบันทึกข้อมูลทะเบียนทรัพย์สินทั้งหมดที่อยู่ในข่ายชำระภาษีลงในระบบฐานข้อมูล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดเก็บภาษีและตรวจสอบได้รวดเร็วขึ้น

1.10 รับคำร้องเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ภาษี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ชำระภาษี และศึกษาข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อใช้จัดเก็บภาษีอย่างถูกต้อง โปร่งใสและเป็นธรรม

1.11 ช่วยควบคุมการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตควบคุมกิจการค้า ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตควบคุมแผงลอย ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตควบคุมการแต่งผม ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการทอน้ำแข็ง เพื่อการค้า ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งตลาดเอกชน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการโฆษณาและใช้เครื่องขยายเสียง ค่าธรรมเนียมตรวจรักษาโรค ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย ค่าธรรมเนียมขนส่งสิ่งปฏิกูล ค่าธรรมเนียมควบคุมการก่อสร้างอาคาร ค่าธรรมเนียมรับรองสถานะทะเบียนราษฎร ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตอื่น ๆ ตามเทศบัญญัติ ค่าปรับผู้ละเมิดกฎหมายและเทศบัญญัติ ค่าอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ค่ารับจ้างฆ่าสัตว์ ค่าเช่าอาคารพาณิชย์ ค่าเช่าโรงแรมที่พัก ค่าเช่าตลาดสด ค่าเช่าแผงลอย ค่าที่วางขายของในสวนสาธารณะ ดอกเบี้ยเงินฝากกองทุนส่งเสริมกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลและเงินฝากธนาคาร ค่าจำหน่ายเวชภัณฑ์ คำร้องต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมการโอนสิทธิ์การเช่า และค่าชดเชยต่าง ๆ

2. ด้านการวางแผน

2.1 วางแผนการทำงานที่รับผิดชอบร่วมดำเนินการวางแผนการทำงานของหน่วยงานหรือโครงการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

2.2 วางแผนการจัดเก็บรายได้ และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ ครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรมแก่ประชาชน

2.3 วางแผนและร่วมดำเนินการในการสำรวจข้อมูลภาคสนาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บภาษีท้องถิ่น และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

2.4 วางแผนและร่วมดำเนินการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการจัดเก็บรายได้ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ชำระภาษี

3. ด้านการประสานงาน

3.1 ประสานการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกทีมงานหรือหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

3.2 ชี้แจงและให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริง แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจหรือความร่วมมือในการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย

3.3 ประสานงานและให้คำแนะนำกับผู้ที่เกี่ยวข้องและ ผู้ชำระภาษี เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

4. ด้านการบริการ

4.1 ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุนในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สามารถดำเนินการด้านภาษีอากรได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4.2 ตอบปัญหาและชี้แจงข้อซักถามของประชาชนเกี่ยวกับงานจัดเก็บรายได้ เพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูล ความรู้ต่างๆและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4.3 จัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อเพิ่มช่องทางการรับชำระภาษีและจัดเก็บภาษีนอกพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้เสียภาษี

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1. ได้รับปริญญาตรีหรือคุณวุฒิต่างอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน ในสาขาวิชาหรือทาง บัญชี พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการการคลัง บริหารธุรกิจ หรือในสาขาวิชาหรือทางอื่นที่ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ได้

2. ได้รับปริญญาโทหรือคุณวุฒิต่างอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน ในสาขาวิชาหรือทาง บัญชี พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการการคลัง บริหารธุรกิจ หรือในสาขาวิชาหรือทางอื่นที่ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ได้

3. ได้รับปริญญาเอกหรือคุณวุฒิต่างอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน ในสาขาวิชาหรือทาง บัญชี พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการการคลัง บริหารธุรกิจ หรือในสาขาวิชาหรือทางอื่นที่ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. กำหนดว่าใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ได้

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ

1. ความรู้ที่จำเป็นประจำสายงาน ประกอบด้วย

1.1 ความรู้ที่จำเป็นในงาน (ความรู้เฉพาะทางในงานที่รับผิดชอบ) ระดับ 1

1.2 ความรู้เรื่องกฎหมาย (ความรู้เฉพาะทางในงานที่รับผิดชอบ) ระดับ 1

1.3 ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ระดับ 1

1.4 ความรู้เรื่องการจัดการความรู้ ระดับ 1

1.5 ความรู้เรื่องระบบการจัดการองค์กร ระดับ 1

1.6 ความรู้เรื่องงานธุรการและงานสารบรรณ ระดับ 1

1.7 ความรู้เรื่องการบริหารการเงินและงบประมาณ ระดับ 2

1.8 ความรู้เรื่องระบบการบริหารงานการคลังภาครัฐ

ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์(GFMIS) ระดับ 1

1.9 ความรู้เรื่องบัญชีและระบบบัญชี ระดับ 2

1.10 ความรู้เรื่องจัดซื้อจัดจ้างและกฎระเบียบพัสดุ ระดับ 2

2. ทักษะที่จำเป็นประจำสายงาน ประกอบด้วย

- 2.1 ทักษะการบริหารข้อมูล ระดับ 1
- 2.2 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ ระดับ 1
- 2.3 ทักษะการประสานงาน ระดับ 1
- 2.4 ทักษะการบริหารโครงการ ระดับ 1
- 2.5 ทักษะในการสื่อสาร การนำเสนอและถ่ายทอดความรู้ ระดับ 1
- 2.6 ทักษะการเขียนรายงานและสรุปรายงาน ระดับ 1
- 2.7 ทักษะการเขียนหนังสือราชการ ระดับ 1

3. สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่ง ประกอบด้วย

- 3.1 สมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะ
 - 3.1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ระดับ 1
 - 3.1.2 การยึดมั่นในความถูกต้องและจริยธรรม ระดับ 1
 - 3.1.3 ความเข้าใจในองค์กรและระบบงาน ระดับ 1
 - 3.1.4 การบริการเป็นเลิศ ระดับ 1
 - 3.1.5 การทำงานเป็นทีม ระดับ 1
- 3.2 สมรรถนะประจำสายงาน
 - 3.2.1 การคิดวิเคราะห์ ระดับ 1
 - 3.2.2 การบริหารความเสี่ยง ระดับ 1
 - 3.2.3 การยึดมั่นในหลักเกณฑ์ ระดับ 1
 - 3.2.4 การสั่งสมความรู้และความเชี่ยวชาญในสายอาชีพ ระดับ 1
 - 3.2.5 ความละเอียดรอบคอบและความถูกต้องของงาน ระดับ 1

*****ขอให้ท่านโชคดีได้บรรจุข้าราชการ*****

ทีมงานวิชาการบ้านติวเตอร์อ่างทอง

ลิขสิทธิ์
สงวนลิขสิทธิ์